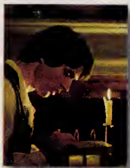
102E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ JUNI 2002

LIAHONA

102E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ JUNI 2002

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Fotograaf: Eldon K. Linschoten, uit de kerkfilm *The Restoration of the Priesthood. Inzet:* fotograaf: John Luke. Zie 'De profeet Joseph Smith', blz. 10.

ARTIKELEN

OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Jenneke knuffelt haar kat. Fotograaf: Shanna Ghaznavi. Zie 'Amberley en Jenneke Kurtz uit Wellington (Nieuw-Zeeland)', blz. 14.

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

ZIE *DE KINDERVRIEND*, BLZ. 12

ZIE BLZ. 47

ZIE BLZ. 2

Juni 2002 102e jaargang Nummer 6
LIAHONA 22986-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:
Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:
Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Jenifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson
Redactiemedewerkster: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharri Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Pixton
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby, Kelli L. Pratt, Rolland F. Sparks, Kari A. Todd, Claudia E. Warner
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice: Monique ten Bosch
Distributiecentrum Frankfurt
Tel. 0049 6172 492859
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

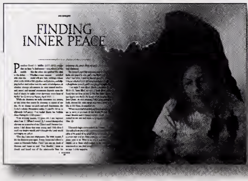
De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thais, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
June 2002 Vol. 102 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

FINDING INNER PEACE

'GEMOEDSRUST VINDEN'

Ik heb veel gehad aan het artikel 'Gemoedsrust vinden' in de uitgave van juni 2000. Ik maak iets soortgelijks mee en vind veel troost in de wetenschap dat we antwoord kunnen krijgen op onze gebeden en dat we de hulp kunnen ontvangen die we nodig hebben. Hartelijk dank voor uw fijne artikelen.

Naam bekend bij de redactie

GEÏNSPIREERDE UITDAGING

Toen ik werd geroepen als bisschop, had onze wijk negen abonnees op de *Liahona*. De ringpresident vroeg wat mijn doel voor het verhogen van het aantal abonnees was en ik zei dat ik er vijftien wilde. Hij gaf me de uitdaging om dat te verdubbelen tot dertig.

Aanvankelijk vond ik het een onmogelijk doel. Maar al gauw riep ik een tijdschriftenvertegenwoordiger van de wijk en ik merkte dat we, als een geïnspireerd leider een uitdaging geeft en wij er hard aan werken, het doel kunnen halen. Een jaar en acht maanden later hadden we 29 abonnees. Ik zie nu de vreugde van de mensen en de fijne geest die de *Liahona* in hun gezin brengt.

Amarildo Martins
Wijk Parque Dorotéia
Ring Diadema (Brazilië)

VRAGEN BEANTWOORD DOOR ARTIKELEN TE BESPREKEN

Als jonge bekeerling voelde ik me soms niet op mijn gemak onder de leden van mijn gemeente. En ik zat met onbeantwoorde vragen. Maar door de artikelen in de *Liahona* met de leden van mijn gemeente te bespreken, leerde ik ze beter kennen. En door de boodschappen in het tijdschrift vond ik antwoorden op mijn vragen. Ik ben onze hemelse Vader echt dankbaar dat Hij me geïnspireerd heeft om de *Liahona* te bestuderen. Ik ben blij dat ik lid van de kerk ben en dat ik de getuigenissen van andere leden over de hele wereld kan lezen.

Sandrine Hantala
Gemeente Le Mans
District Tours (Frankrijk)

STANDVASTIG IN ONZE IDEALEN

Ik ben 23 jaar en heb me twee jaar geleden laten dopen. Ik kwam in een uiterst moeilijke periode in mijn leven in contact met de kerk. Dankzij het evangelie kreeg ik een kans op een nieuw leven.

Ik ben dankbaar dat ik elke week een fijn met de andere jonge leden van de kerk kan samenkomen. Hoewel de kerk niet erg wijdverbreid is in Italië, zijn wij standvastig in onze toewijding aan onze geloofsovertuiging. Onze vriendschap is erg belangrijk en wij sterken elkaar in onze vastberadenheid om de raad van de hedendaagse profeten op te volgen.

Frankie Riili
Gemeente Palermo 2
District Palermo (Italië)

‘Een kleine jongen zal ze hoeden’

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

In de tijd dat onze Heer en Heiland in Galilea predikte, kwamen de discipelen bij Hem en vroegen: ‘Wie is wel de grootste in het Koninkrijk der hemelen?’

‘En [Jezus] riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden, en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

‘Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.

‘En een ieder, die zulk een kind ontvangt in mijn naam, ontvangt Mij.

‘Maar een ieder, die één dezer kleinen, die in Mij geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee’ (Matteüs 18:1–6).

> Jezus ‘nam hun kinderen één voor één, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader.’

DE VELE GEZICHTEN VAN KINDERMISHANDELING

Toen ik onlangs de krant las, kwamen dit schriftgedeelte en de onverbloemde ernst van de woorden van de Heiland weer in mijn gedachten. Ik las daar namelijk over een ruzie tussen een vader en moeder over de voogdij van hun kind. Er werden over en weer beschuldigingen geuit, bedreigingen en boze opmerkingen naar elkaars hoofd geslingerd, terwijl de ouders kriskras over de wereld reisden en het kind met een ouder in allerlei landen opdook.

Het tweede verhaal ging over een twaalfjarige jongen die afgeranseld was en in brand gestoken omdat hij niet wilde zwichten voor het bevel van de bullebak van de buurt om drugs te gebruiken.

Een derde bericht ging over een vader die zijn kindje seksueel misbruikt had.

Een arts heeft mij verteld over het grote aantal kinderen dat naar de eerste hulp wordt gebracht van de ziekenhuizen in uw stad en de mijne. Dikwijls verzinnen ouders die hier schuld aan hebben een of ander verhaal dat het kind uit zijn kinderstoel gevallen is of gestruikeld is over zijn speelgoed en zijn hoofd heeft gestoten. Maar al te vaak komt men erachter dat de ouder geweld heeft gebruikt en dat het onschuldige kind daar slachtoffer van is geworden. Wat een schande dat er zulke walgelijke dingen gebeuren. God zal de daders streng ter verantwoording roepen.

DEL PARSON, *CHRISTUS EN DE KINDEREN UIT HET BOEK VAN MORMON*

KINDEREN ZIJN DE HEER DIERBAAR

Als we beseffen hoe waardevol kinderen zijn, is het niet moeilijk het voorbeeld van de Meester na te volgen in onze omgang met hen. Niet zo lang geleden was er een ontroerend tafereeltje te zien bij de Salt Lake-tempel. Kinderen, over wie zorgzaam gewaakt was door trouwe zusters in de kinderkamer van de tempel, gingen naar huis op de arm van hun vader of moeder. Een van de kinderen draaide zich om naar de zusters die zo lief voor hen waren geweest, zwaaide met haar handje en liet horen wat er in haar hartje leefde toen ze riep: 'Welterusten, engelen!'

Iemand heeft een pasgeboren kind eens beschreven als 'een lieve, nieuwe bloesem van de mensheid, pasgevallen uit Gods thuis om op aarde te bloeien.'[1]

Een dichter heeft een pasgeboren kind eens beschreven als 'een lieve, nieuwe bloesem van de mensheid, pasgevallen uit Gods thuis om op aarde te bloeien.'

Wie van ons heeft God niet geprezen en verbaasd gestaan over zijn macht als hij een kind in zijn armen hield? Dat handje, zo klein en toch al zo volmaakt, wordt meteen het onderwerp van gesprek. Niemand kan het laten zijn pink in het grijpgrage handje van een baby te leggen. Er verschijnt een glimlach, een bepaalde glans in de ogen en men kan de tedere gevoelens waarderen die de dichter naar zijn pen deden grijpen en schrijven:

Geboren worden is slechts vergeten en slapen:
De ziel die met ons verrijst, onze levensster,
Werd elders geschapen,
En komt van ver.
Niet in volslagen vergetelheid,
En niet in volkomen naaktheid,
Maar in wolken van heerlijkheid,
Komen wij van God — ons thuis.[2]

Toen de discipelen de kinderen ervan trachtten te weerhouden bij de Heer te komen, zei Hij:

'Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het koninkrijk Gods.

'Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.

'En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze' (Marcus 10:14–16).

Wat een prachtig voorbeeld om na te volgen.

WIJ KUNNEN KINDEREN TOT ZEGEN ZIJN

Ik vond het hartverwarmend toen het Eerste Presidium de toewijzing van een aanzienlijk bedrag aan vastenbijdragen goedkeurde om samen met gelden van Rotary International gebruikt te worden om poliovaccin aan te schaffen, zodat de kinderen van Kenia tegen deze kwaadaardige verminker en kindermoordenaar ingeënt konden worden.

Ik dank God voor het werk van onze artsen die tijdelijk hun eigen praktijk achterlaten en naar verre landen reizen om daar kinderen te verzorgen. Hazenlippen en andere afwijkingen die kinderen lichamelijk aantasten en psychisch schade toebrengen, worden met vaardige hand hersteld. Wanhoop wijkt voor hoop. Verdriet maakt plaats voor dankbaarheid. Deze kinderen kunnen nu in de spiegel kijken en zich verbazen over het wonder dat in hun leven heeft plaatsgevonden.

In een bijeenkomst sprak ik eens over een tandarts uit mijn wijk die elk jaar de Filipijnen bezoekt om daar zijn talenten aan te wenden en zonder geldelijke beloning de gebitten van kinderen te corrigeren. Er wordt weer gelachen, men is vrolijk en de toekomst ziet er weer zonnig

FOTOGRAAF: ROHANNA MERTENS, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN OPERATION SMILE, WWW.OPERATIONSMILE.ORG

Ik dank God voor het werk van onze artsen die tijdelijk hun eigen praktijk achterlaten en naar verre landen reizen om daar kinderen te verzorgen.

uit. Ik wist niet dat de dochter van de tandarts zich onder mijn gehoor bevond. Na mijn toespraak kwam ze naar voren en zei met een brede glimlach van gerechtvaardigde trots: 'U sprak over mijn vader. Ik houd zoveel van hem en van wat hij voor de kinderen doet!'

Op de verre eilanden in de Stille Oceaan kunnen honderden mensen die bijna blind waren nu weer zien omdat een zendeling tegen zijn zwager, een arts, zei: 'Laat je rijke patiënten achter en de luxe van je prachtige huis en kom hier naar deze bijzondere kinderen van God die je kennis nodig hebben, en wel onmiddellijk.' De oogarts ging erop in zonder om te zien. Hij zegt achteraf dat zijn bezoek de beste weldaad is geweest dat hij ooit gedaan heeft en de vrede die in zijn hart kwam de grootste zegening van zijn leven.

De tranen sprongen mij in de ogen toen ik las over een vader die een van zijn nieren had afgestaan in de hoop daarmee de kwaliteit van het leven van zijn zoon te verbeteren. 's Avonds ben ik op mijn knieën gegaan en heb mijn gelovige gebed gevoegd bij dat van een moeder uit onze buurt die naar Chicago gereisd was om een gedeelte van haar lever door middel van een moeilijke en mogelijk levensgevaarlijke operatie aan haar dochter af te staan. Zij is al een keer door het dal van de schaduw des doods gegaan om dit kind het leven te schenken, en toen legde ze weer haar hand in die van God om haar leven opnieuw voor haar kind te riskeren. Ze klaagde nooit, maar had een hart vol verlangen om goed te doen en altijd een gebed vol geloof.

Ouderling Russell M. Nelson vertelde eens over de meelijwekkende toestand waarin veel weeskinderen in Roemenië verkeerden — waarschijnlijk alleen al in de stad Boekarest dertigduizend. Hij bezocht een van de weeshuizen en trof maatregelen zodat de kerk voor vaccins, verbandmateriaal en andere noodzakelijke voorraden zou zorgen. Er werden bepaalde echtparen gevonden en geroepen om een zending bij deze kinderen te vervullen. Een meer christelijke weldadigheid dan een kind zonder moeder op de arm nemen en een jongen zonder vader bij de hand, kan ik niet bedenken.

Maar we hoeven niet op zending te worden geroepen om kinderen tot zegen te zijn. Onze mogelijkheden zijn

Tyler rende bij zijn moeder weg, naar het voetstuk van de *Christus*. Toen moeder probeerde haar zoon tegen te houden, keek Tyler naar haar en zijn vader om en zei: 'Wees maar niet bang. Hij houdt van kinderen.'

onbeperkt. En ze kunnen overal gevonden worden — soms heel dicht bij huis.

HOE KINDEREN ONS TOT ZEGEN ZIJN

Enkele jaren geleden ontving ik een brief van een zuster die na een lange periode van inactiviteit weer in de kerk was teruggekomen. Ze verlangde er hevig naar dat haar man, die nog geen lid van de kerk was, kon delen in de vreugde die zij had.

Ze schreef over een uitstapje dat zij, haar man en hun drie zoons hadden gemaakt van hun woonplaats naar Idaho, waar een van de oma's woonde. Toen ze door Salt Lake City reden, werd hun aandacht getrokken door de boodschap op een reclamebord. Het was een uitnodiging om Temple Square te bezoeken. Bob, de echtgenoot die geen lid was, opperde het idee dat een bezoek best leuk zou zijn. Het gezin stapte het bezoekerscentrum binnen en vader nam twee van hun zoons mee het wandelpad naar boven op dat wel eens 'het pad naar de hemel' genoemd werd. Moeder en de driejarige Tyler waren wat achtergebleven om de fraaie schilderijen te bewonderen die de wanden sierden. Toen ze naar het prachtige beeld van Thorvaldsen liepen, de Christus, rukte de kleine Tyler zich van zijn moeder los, rende naar het voetstuk van het beeld en riep: 'Dat is Jezus! Dat is Jezus!' Toen moeder probeerde haar zoon tegen te houden, keek Tyler naar haar en zijn vader om en zei: 'Wees maar niet bang. Hij houdt van kinderen.'

Ze verlieten het centrum en toen ze weer op de snelweg naar oma reden, kroop Tyler naast zijn vader op de voorbank. Vader vroeg wat hij het leukste had gevonden aan hun belevenissen op Temple Square. Tyler glimlachte naar hem en zei: 'Jezus.'

'Hoe weet je dat Jezus van je houdt, Tyler?'

Met een ernstige uitdrukking op zijn gezichtje keek Tyler zijn vader in de ogen en antwoordde: 'Papa, heb je zijn gezicht dan niet gezien?' Meer hoefde er niet gezegd te worden.

Toen ik dit verhaal las, dacht ik aan deze woorden uit het boek Jesaja: 'En een kleine jongen zal ze hoeden' (Jesaja 11:6).

Er is een jeugdwerklied dat de gevoelens van een kinderhart heel goed vertolkt:

Al de verhalen van Jezus hoor ik zo graag.
Wilt u mij weer over Hem vertellen vandaag?
Hoe Hij de boze machten bestreed;
zeg mij, vertel mij al wat u weet.

Zeg mij toch eerst hoe de kind'ren kwamen tot Hem;
'k hoor dan al in mijn gedachten zijn lieve stem;
woorden van liefde sprak Hij zo teer.
Zo zie ik voor me de lieve Heer.[3]

ZEGEN VOOR DE NEPHITISCHE KINDEREN

Ik ken geen ontroerender schriftgedeelte dan het verhaal in 3 Nephi van de Heiland die de kinderen zegent. Met veel gevoel sprak de Meester tot de grote menigte mannen, vrouwen en kinderen. Daarna gaf Hij gehoor aan hun grote geloof en verlangen dat Hij langer bij hen zou blijven door hen uit te nodigen hun lammen, blinden en zieken bij Hem te brengen zodat Hij hen zou kunnen genezen. Zij namen die uitnodiging met vreugde aan. Er staat: 'Hij genas allen' (3 Nephi 17:9). Daarop riep Hij in machtig gebed zijn Vader aan. De menigte getuigde: 'Nimmer heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus tot de Vader zagen en hoorden spreken' (3 Nephi 17:16).

Aan het slot van deze grootse gebeurtenis weende Jezus. 'En Hij nam hun kinderen één voor één, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader. (. . .)

'En Hij sprak tot de schare, en zeide tot hen: Ziet uw kleinen.

'En toen zij opblikten, richtten zij hun ogen ten hemel en zagen zij de hemelen zich openen, en engelen als in vuur uit de hemel nederdalen (...) en zij kwamen neder en omringden die kleinen (...) en de engelen dienden hen' (3 Nephi 17:21, 23–24).

Ik denk steeds weer na over deze zin: 'Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan' (Marcus 10:15).

'Wie nu zichzelf gering zal achten als [een klein] kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.'

THOMAS MICHAEL WILSON

Iemand die deze vermaning van de Heiland toepaste, was een zendeling: Thomas Michael Wilson. Hij was de zoon van Willie en Julia Wilson, Route 2, Box 12, Lafayette (Alabama). Ouderling Wilson volbracht zijn aardse zending op 13 januari 1990. Al in zijn tienerjaren — het gezin was toen nog geen lid van de kerk — kreeg hij kanker. Er volgde pijnlijke bestralingstherapie, waarna het weer een poosje goed met hem ging. Deze ziekte bracht het gezin niet alleen tot het besef dat het leven waardevol is, maar ook dat het kort kan zijn. Zij wendden zich tot godsdienst om hen door deze moeilijke periode heen te helpen. Na enige tijd kwamen ze in contact met de kerk en lieten ze zich dopen. Toen hij het evangelie had aangenomen, hunkerde de jonge broeder Wilson ernaar om op zending te gaan. Hij werd geroepen om in het zendingsgebied Salt Lake City (Utah) te werken. Wat een voorrecht om het gezin en de Heer als zendeling te mogen vertegenwoordigen!

Zijn collega's beschreven zijn geloof als dat van een kind: onvoorwaardelijk, onwrikbaar, vastberaden. Hij was een voorbeeld voor iedereen. Na elf maanden kwam de ziekte terug. Wegens botkanker moesten zijn arm en schouder geamputeerd worden. Toch zette hij zijn zendingswerk door.

FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND

FOTO'S GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN WILLIE EN JULIA WILSON

Een van de onderzoeksters (zittend) van ouderling Thomas Michael Wilson (links) werd zo door hem geïnspireerd dat zij met enkele anderen naar het ziekenhuis ging waar hij lag. Daar legde ouderling Wilson zijn resterende hand op haar hoofd en bevestigde haar als lid van de kerk.

De moed die ouderling Wilson tentoonspreidde en zijn vurige verlangen om op zending te blijven, troffen zijn vader, die geen lid was, zozeer dat hij de leringen van de kerk ging onderzoeken en zich ook liet dopen.

Een anoniem telefoontje vestigde mijn aandacht op de toestand van ouderling Wilson. De belster zei dat ze haar naam liever niet noemde en nog nooit een algemeen autoriteit had gebeld. Ze zei er echter bij: 'Iemand van het kaliber van broeder Wilson kom je niet vaak tegen.'

Ik hoorde dat een onderzoekster die door ouderling Wilson onderwezen was, zich had laten dopen in de doopruimte op Temple Square, maar vervolgens bevestigd wilde worden door ouderling Wilson, de zendeling die zij zozeer respecteerde. Met enkele anderen ging ze naar het ziekenhuis waar hij lag. Daar legde hij zijn overgebleven hand op haar hoofd en bevestigde haar als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Maand in maand uit ging ouderling Wilson door met zijn dierbare maar pijnlijke werk als zendeling. Er werden zalvingen gegeven en gebeden opgezonden. De geest van zijn medezendelingen nam een hoge vlucht. Hun hart liep over. Ze leefden dichter bij God.

De lichamelijke toestand van ouderling Wilson verslechterde. Het einde kwam naderbij. Hij moest terug naar huis. Hij smeekte om nog een maand te mogen blijven. Wat een maand werd dat! Zoals een kind zijn ouders volledig vertrouwt, zo stelde ouderling Wilson zijn vertrouwen op God. En Degene op wie Thomas Michael Wilson zijn hoop stelde, deed de vensters van de hemel open en zegende hem overvloedig. Zijn ouders, Willie en Julia Wilson, en zijn broer Tony gingen naar Salt Lake City om hun zoon en broer naar Alabama over te brengen. Maar er moest nog een zegen, waar lang voor gebeden en naar verlangd was, verleend worden. Het gezin nodigde me uit hen te vergezellen naar de Jordan River-tempel, waar de heilige verordeningen die gezinsleden voor eeuwig aaneensmeden, werden verricht.

Ik nam afscheid van de familie Wilson. Ik zie ouderling Wilson nog voor me, zoals hij me bedankte omdat ik hem en zijn dierbaren vergezeld had. Hij zei toen: 'Het doet er niet toe wat er in dit leven met ons gebeurt, als we het evangelie van Jezus Christus maar hebben en ernaar leven.' Wat een moed. Wat een vertrouwen. Wat een liefde. De familie Wilson maakte de lange reis terug naar Lafayette, waar ouderling Thomas Michael Wilson van deze aarde naar de eeuwigheid overging.

President Kevin K. Meadows, ouderling Wilsons gemeentepresident, presideerde de uitvaartdienst. Ik wil u graag vertellen wat hij me daarna schreef: 'Op de dag van de begrafenis nam ik het gezin terzijde en bracht het medeleven over, dat u, president Monson, mij gevraagd had hun te betuigen. Ik herinnerde hen aan wat ouderling Wilson u die dag in de tempel gezegd had, namelijk dat het er niets toe deed of hij het evangelie verkondigde aan deze of aan de andere kant van de sluier, als hij maar in het evangelie kon onderwijzen. Ik gaf de prachtige gedachte door die u uit de geschriften van president Joseph F. Smith [1838–1918] had gehaald — namelijk dat ouderling Wilson zijn zending op aarde vervuld had, en dat hij, evenals alle "getrouwe ouderlingen van deze bedeling, wanneer zij het sterfelijke leven verlaten, hun werk voortzetten door het evangelie van bekering en verlossing door het offer van de Eniggeboren Zoon van God, te prediken onder hen die zich in de grote wereld van de geesten der doden in duisternis bevinden en door zonde gebonden zijn" (LV 138:57). De Geest getuigde dat dit zo was. Ouderling Thomas Michael Wilson is begraven met zijn naamplaatje opgespeld.'

Zoals een kind zijn ouders volledig vertrouwt, zo stelde ouderling Wilson zijn vertrouwen op God.

Ik weet zeker dat telkens als de vader en moeder van ouderling Wilson dat landelijke kerkhof bezoeken en ter herinnering bloemen op het graf van hun zoon leggen, zij terugdenken aan de dag dat hij geboren werd, hoe trots zij zich voelden en hoe groot hun vreugde was. De baby die zij zich herinneren, werd de geweldige man die hen later in de gelegenheid stelde de celestiale heerlijkheid te verkrijgen. Waarschijnlijk zullen zij op die tochten naar het kerkhof, als de emoties aan de oppervlakte liggen en tranen nauwelijks bedwongen kunnen worden, God opnieuw danken voor hun zoon, de zendeling, die het geloof van een kind nooit kwijtraakte, en diep in hun hart zullen zij dan de woorden van de Meester overdenken: 'En een kleine jongen zal ze hoeden' (Jesaja 11:6).

Zij zullen met gemoedsrust gezegend worden. Evenals wij, als wij de Vredevorst gedenken en navolgen. □

NOTEN

1. Naar Gerald Massey, 'Wooed and Won', in *The Home Book of Quotations*, verzameld door Burton Stevenson (1934), blz. 121.
2. Naar William Wordsworth, 'Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood', *The Complete Poetical Works of William Wordsworth* (1924), blz. 359.
3. 'Al de verhalen van Jezus', *Kinderliedjes*, 36.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

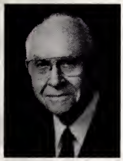
1. Als we beseffen hoe waardevol kinderen zijn, is het niet moeilijk het voorbeeld van de Meester na te volgen in onze omgang met hen.

2. We hoeven niet op zending te worden geroepen om kinderen tot zegen te zijn. Onze mogelijkheden zijn onbeperkt. We vinden ze overal om ons heen.

3. Er is misschien geen ontroerender schriftgedeelte dan het verhaal in 3 Nephi 17 van de Heiland die de kinderen zegent.

De profeet
JOSEPH SMITH

De jonge, ongeschoolde, maar ootmoedige Joseph Smith was het middel dat de Almachtige gebruikt heeft om zijn werk opnieuw te vestigen in deze laatste dagen.

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De beginselen, leerstellingen en verordeningen van het evangelie van onze Heer Jezus Christus zijn opnieuw geopenbaard, inclusief kennis van de ware aard van God — een liefhebbende eeuwige Vader — en van Jezus Christus, de letterlijke Zoon van God, van wie in het Boek van Mormon getuigd wordt dat Hij goddelijk is. De woorden van Ezechiël dat het hout van Juda (de Bijbel) samengevoegd zou worden met het hout van Jozef (het Boek van Mormon) als getuigenis van twee volken, is vervuld. (Zie Ezechiël 37:15–22.) Dat verklaar ik plechtig.

Het gezag om te handelen in naam van God, het heilig priesterschap, is in onze tijd bevestigd op de mens door dezelfde personen die het vanouds droegen — Petrus, Jakobus en Johannes — apostelen van onze Heer die geordend zijn door de Heiland zelf, in zijn tijd op aarde.

De kerk van Jezus Christus is opnieuw gevestigd. Gods priesterschap is weer onder de mensen. God heeft zich opnieuw geopenbaard tot zegen van zijn kinderen.

Die goddelijke gebeurtenissen — met alle kenmerken van de kerk van de eerste apostelen, inclusief persoonlijke leiding van Jezus Christus, door God geopenbaarde leer, door goddelijke inspiratie gekozen leiders, voortdurende openbaring, en het getuigenis van de Heilige Geest aan allen die gehoorzamen — zijn heerlijk en vreugdevol om aan te denken. Ik getuig dat het middel waardoor deze goddelijke openbaring tot ons is gekomen, iemand was die daartoe in het voorsterfelijk bestaan geordend was — de jonge Joseph Smith — en die het geloof en het verlangen had waarmee 'een van de belangrijkste godsdienstige gebeurtenissen in de geschiedenis van de mensheid' tot stand is gebracht. (Zie Milton V. Backman jr., 'Joseph Smiths Recitals of the First Vision', *Ensign*, januari 1985, blz. 8.)

Sinds mijn jeugd heb ik geloofd in het beeld dat ik in gedachten had, een levendig beeld van de tienerjongen Joseph die een afgelegen plekje opzoekt, knielt in het stille bos, en met kinderlijk geloof vraagt volgens het verlangen van zijn hart. Hij moet de verzekering hebben gevoeld dat de Heer hem op de een of andere manier zou horen en hem antwoord zou geven. Er verschenen twee heerlijke Personen aan hem, die hij volgens zijn eigen woorden niet kon beschrijven.

Ik ben in de loop der jaren gezegend met ongebruikelijke ervaringen met mensen, plaatsen en persoonlijke gebeurtenissen van intieme, geestelijke aard, en door de macht van de Heilige Geest zijn mijn getuigenis en kennis van deze door de hemel geleide herstelling van het heilsplan van de Heer steeds toegenomen. De gebeurtenissen rond de herstelling waarover Joseph Smith verteld heeft, zijn waar.

HET VISIOEN

Ieder van ons kan in zijn hart een verheffend, heiligend en verheerlijkend gevoel van de waarheid van de herstelling krijgen. De Heilige Geest zal deze kennis aan

Ik weet dat God zich aan Joseph geopenbaard heeft — het was zijn getuigenis van deze laatste bedeling.

GREG K. OLSEN, *HET EERSTE VISIOEN VAN JOSEPH SMITH*

ons openbaren en het op ons hart verzegelen, als wij daar echt naar verlangen. Ons begrip van en geloof in 'het visioen' (zoals we het noemen) van God de Vader en zijn eniggeboren Zoon die aan Joseph verschenen, waarmee ze deze laatste bedeling met zijn grote en waardevolle waarheden inluidden, is essentieel voor ons eeuwig heil. Ons heil krijgen wij alleen door Christus. Joseph Smith is het middel of de openbaarder van die kennis, door God geroepen om te onderwijzen in alle voorwaarden van het plan van de Vader en de sleutels van het heil voor de hele mensheid te verschaffen.

Ik weet dat God zich aan Joseph geopenbaard heeft — het was zijn getuigenis van deze laatste bedeling. Wij weten iets van de vorm, kenmerken en zelfs het karakter van die machtige intelligentie van wie de wijsheid, de schepping en de macht de zaken van het heelal besturen. God heeft bekendgemaakt dat Jezus Christus uitdrukkelijk het evenbeeld van de Vader is.

Met Josephs eigen woorden was het heldere licht dat hij zag feller dan hij ooit had gezien. Hij keek op. Voor hem stonden twee heerlijke Personen. Een van hen wees op de Ander en zei: 'Deze is mijn geliefde Zoon — *hoor Hem!*' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; cursivering toegevoegd.)

Het heeft de jonge Joseph misschien onvoorstelbaar geleken dat hij God, onze hemelse Vader, en zijn Zoon zag — dat de Heer hem bezocht en instructie gaf.

De Zoon sprak, op last van de Vader, tot de geknielde jongen. Joseph werd gezegd dat alle kerken verkeerd waren. Ze hadden de leer verdraaid; ze hadden de verordeningen verbroken en waren het gezag van Gods priesterschap kwijtgeraakt. Hem werd gezegd dat de leiders van de door de mens gestichte kerken de Heer mishaagden en dat de tijd voor de herstelling van alle waarheid en gezag gekomen was, inclusief de oprichting van de kerk. En toen werd hem, tot zijn oneindige verbazing, gezegd dat *hij*, Joseph Smith — jong, ongeschoold, maar ootmoedig — het middel zou zijn waardoor de Almachtige zijn werk opnieuw zou vestigen in deze laatste dagen, en dat het evangelie nooit meer weggenomen zou worden. Dat was het heerlijke begin van de herstelling van de kerk van Jezus Christus.

Moroni onthulde aan de jongeman de bergplaats van een set gouden platen waarop bepaalde inwoners van het oude Amerika de geschiedenis van hun volken hadden opgetekend.

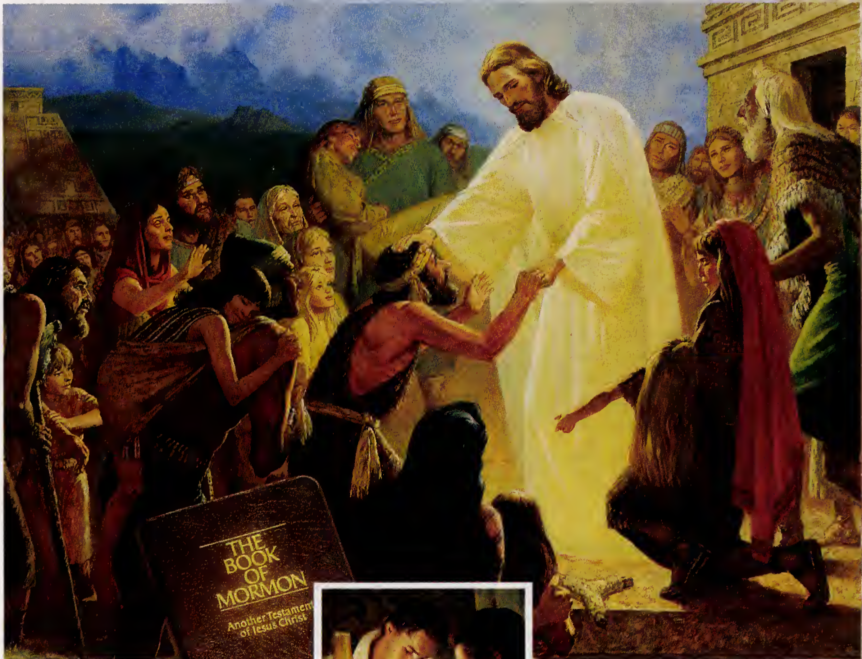
Zo'n drie jaar later, toen hij al aardig op weg was naar volwassenheid, kreeg Joseph Smith een ander hemels bezoek. Dit keer verscheen er een engel uit de tegenwoordigheid van God die Joseph meedeelde dat hij Moroni was, en hij onthulde aan de jongeman de bergplaats van een set gouden platen waarop bepaalde inwoners van het oude Amerika de geschiedenis van hun volken hadden opgetekend. In de loop van de tijd werden die verslagen vertaald door de gave en macht van God, en werden ze gepubliceerd in het begin van 1830.

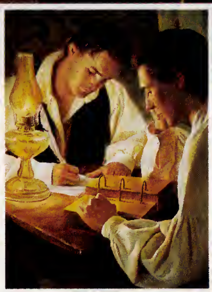
CONCREET DOEL

Het Boek van Mormon is het opmerkelijkste boek ter wereld, vanuit leerstellig, historisch of filosofisch oogpunt. De juistheid ervan is al meer dan 170 jaar met zinloze woede aangevochten, maar zijn positie en invloed zijn tegenwoordig tot een grote mate van onaantastbaarheid gekomen.

Het Boek van Mormon is niet te voorschijn gekomen als curiositeit. Het is geschreven met een concreet doel — een doel dat elke lezer moet voelen. Op het titelblad lezen we dat het geschreven is 'tot overtuiging van joden en andere volken dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD, die zich aan alle natiën openbaart.' De boodschap die het bevat, is een getuigenis van Christus.

LINKS: GARY L. KAPP, MORONI DRAAGT DE GOUDEN PLATEN OVER; RECHTS: GARY L. KAPP, 'HIJ GENAS HEN ALLEN'; INZET: DEL PARSON, JOSEPH SMITH VERTAALT HET BOEK VAN MORMON, (DETAIL)

In het Boek van Mormon leest men over het bezoek van Christus aan het Amerika van weleer en de duidelijke leringen en aanwijzingen die Hij in grote macht aan de mensen gaf.

En het leert alle mensen dat God ze liefheeft. Het doel ervan is om mensen ertoe te brengen Jezus de Christus te accepteren. In het boek staat een verslag van het waargebeurde bezoek van Christus aan het Amerika van weleer en van de duidelijke leringen en aanwijzingen die Hij in grote macht aan de mensen gaf. Het Boek van Mormon staaft de Bijbel in zijn leringen over de Heiland, noemt Christus meer dan enig ander onderwerp, en leert ons dat onze Heiland de Verlosser en Verzoener voor de hele mensheid is, daarbij voortdurend beklemtonend dat Hij de sleutelfiguur in Gods heilsplan is. Dit goddelijke verslag bekeert mensen tot zijn boodschap en tot zijn kerk, die in die boodschap onderwijst.

Ik heb mij verwonderd over Gods wijsheid in het op deze wijze te voorschijn laten komen van dit oude verslag, want het is tevens de krachtige getuige geworden van de goddelijke zending van Joseph Smith. Op zondag 28 november 1841 schreef de profeet Joseph Smith: 'Ik bracht de dag in raadsvergadering door met de twaalf apostelen in het huis van president [Brigham] Young, en we spraken over verschillende onderwerpen. Broeder Joseph Fielding was er, na vier jaar op zending te zijn geweest in Engeland. Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en

de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.' (*History of the Church,* deel 4, blz. 461.)

Joseph Smith was in het voorsterfelijk bestaan geordend om de naar behoren aangewezen leider te zijn van deze grootste en laatste van alle bedelingen. Na het bezoek van de engel Moroni bevestigden andere hemelse bezoekers het heilig priesterschapsgezag op Joseph, alsmede goddelijke sleutels, macht en openbaringen van God.

Niet alleen werd de kerk gesticht onder inspiratie en leiding van God, maar de noodzakelijke leer voor het bestuur van de kerk werd ook geopenbaard. Er was weer geloof en licht om het duister te verdrijven dat de aarde omhulde. Toen Joseph Smith toenadering tot de Auteur van waarheid had gezocht, en door Hem onderricht was, leerde hij dat:

1. God de gedaante van een mens heeft en dat zijn heerlijkheid alle beschrijving te boven gaat;
2. Hij een stem heeft: Hij spreekt;
3. Hij begripvol is;
4. Hij gebeden beantwoordt;
5. Zijn Zoon de Vader gehoorzaamt en de Middelaar tussen God en de mens is;
6. 'De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, doch is een Persoon van geest' (LV 130:22).

Hoewel er in oude Schriftuur wel melding wordt gemaakt van tempels en doop voor de doden, was Joseph Smith de eerste die het doel van tempels en heil voor allen openbaarde — inclusief heil voor hen die zijn heengegaan zonder kennis van het evangelie — alsmede het eeuwig huwelijksverbond en de verzegeling van man en vrouw als het fundament voor verhoging.

Toen Joseph Smith schreef over de eerste conferentie van de kerk die in juni 1830 gehouden werd, vertelde hij over de grote vreugde 'die wij ondervinden door werkzaam te zijn volgens dezelfde orde van zaken als waar de heilige apostelen van weleer zich aan hielden.' (*History of the Church,* deel 1, blz. 85.)

Na het bezoek van de engel Moroni bevestigden andere hemelse bezoekers het heilig priesterschapsgezag op Joseph, alsmede goddelijke sleutels, macht en openbaringen van God.

PROFEET VAN DE HEER

Onder inspiratie van de almachtige God bloeide de kerk op. De belofte van de Heer dat 'een wonderbaar werk op het punt [is] onder de mensenkinderen voort te komen' (zie LV 4:1), werd op wonderbaarlijke wijze vervuld. De evangelieboodschap verbreidde zich snel. De zendingsgeest raakte het hart van de mensen. Het Boek van Mormon werd gelezen. Tientallen, toen honderden, vervolgens duizenden traden toe tot de kerk. De Heer heeft door Joseph verkondigd:

'Want waarlijk is de stem des Heren tot alle mensen gericht en er is niemand, die zal ontkomen; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch een oor, dat niet zal horen, noch een hart, dat niet zal worden doordrongen. (. . .)

'De zwakke dingen der wereld zullen voortkomen en de machtige en sterke afbreken, opdat de mens niet bij zijn medemens te rade zou gaan, noch in de arm des vlezes vertrouwen —

'Maar opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken. (...)

'Opdat de volheid van mijn evangelie (...) zou mogen worden verkondigd (...) tot de einden der wereld en voor koningen en regeerders' (LV 1:2, 19–20, 23).

Politici begonnen zich zorgen te maken over dit nieuwe fenomeen. Vijanden sloegen de handen ineen en het

KENNETH RILEY, *DE HERSTELLING VAN HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP*

leven van de profeet begon gevaar te lopen. Na maandenlange gevangenschap in de donkere, vochtige kerker die bekend stond als de gevangenis te Liberty, riep een ontmoedigde Joseph als volgt de Heer aan:

'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die uw schuilplaats bedekt?

'Hoelang zal uw hand worden teruggehouden en uw oog (...) het onrecht, uw volk en uw dienstknechten aangedaan, aanschouwen (...) ?

'Ja, o Here, hoelang moeten zij dit onrecht en deze onwettige verdrukkingen verduren, voordat uw hart jegens hen zal worden vertederd?' (LV 121:1–3.)

Toen beloofde een liefhebbende Heiland in zijn antwoord aan Joseph:

'De einden der aarde zullen naar uw naam vragen, en dwazen zullen u bespotten, en de hel zal tegen u woeden;

'Terwijl de reinen van harte en de verstandigen, de edelen en de deugdzamen voortdurend naar raad, bevoegdheid en zegeningen van uit uw handen zullen zoeken.

'En uw volk zal nimmer door het getuigenis van verraders tegen u worden gekeerd.

'(. . .) gij [zult] in ere worden gehouden (...) en dan zal uw stem wegens uw gerechtigheid vreselijker zijn te midden uwer vijanden dan de woeste leeuw; en uw God zal u voor eeuwig bijstaan' (LV 122:1–4).

Tijdens zijn laatste toespraak die hij in het openbaar tot een grote menigte in Nauvoo hield, zei Joseph:

'Ik geef niet om mijn eigen leven. Ik ben klaar om voor dit volk te worden opgeofferd; want wat kunnen onze vijanden eigenlijk doen? Alleen het lichaam doden, en hun macht is daarmee ten einde. Blijf standvastig, mijn vrienden; wijk nooit. Probeer uw eigen leven niet te redden, want hij die bang is om te sterven voor de waarheid, zal het eeuwige leven verliezen. (. . .)

'God heeft u beproefd. U bent een goed volk; daarom heb ik u met heel mijn hart lief. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. U hebt mij bijgestaan in het uur van moeilijkheden, en ik ben bereid om mijn leven op te offeren voor uw behoud.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 500.)

Deze uitspraak is des te opmerkelijker daar de profeet zich nog in zijn levensochtend bevond — hij was nog maar 38 jaar oud — en hoe groot hij inmiddels al geworden was, hij had nog niet het toppunt van zijn mentale en geestelijke krachten bereikt. Het leven, met al zijn mogelijkheden van toekomstige prestaties, was hem dierbaar. Toch was hij bereid het op te geven.

'Een profeet', heeft Truman Madsen geschreven, 'is iemand die voor de vervulling van zijn zending groot lijden ondergaat, maar in dat alles straalt als een ster. Een profeet is, kort gezegd, een heilige.' (*Joseph Smith Among the Prophets* [1965], blz. 21.)

'Als hem [Joseph Smith] het lot van een martelaar bespaard was tot hij een rijper man was geworden (. . .),' heeft ouderling Parley P. Pratt van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd, 'dan was hij zeker begiftigd met machten en vermogens om de wereld in veel opzichten te [beïnvloeden].' (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], blz. 32.)

Naar welk deel van het leven van Joseph Smith men ook kijkt, men vindt er lijden, zowel van hemzelf als van de discipelen om hem heen.

'WEES GEDULDIG IN BEZOEKINGEN'

De kerk leek, net als in de Schriften staat, een steen te worden die zonder handen uit een berg was gehouwen en voortrolde om de hele aarde te vullen. (Zie Daniël 2:44–45; LV 65:2.) Politieke functionarissen maakten zich er druk om dat zij zich uitbreidde en verspreidde buiten de onmiddellijke omgeving, er werden onrechtmatige aanklachten ingediend, er werden gerechtelijke bevelen en documenten uitgevaardigd, en er verzamelde zich een burgerwacht in Carthage, de hoofdstad van de county. Joseph en Hyrum moesten verschijnen om zich te verantwoorden voor de aanklachten die tegen hen waren ingediend.

Toen Joseph Smith Nauvoo op die 24ste juni verliet op weg naar Carthage, zal hij beslist voor de laatste keer naar de stad en de prachtige, bijna voltooide tempel hebben gekeken. Hij wist dat hij die nooit meer zou zien.

'Wees geduldig in bezoekingen,' was hem gezegd, 'want

gij zult er vele hebben’ (LV 24:8). Later zei hij dat tegenspoed voor hem ‘een tweede natuur’ was geworden (zie LV 127:2), maar dat het ‘mij alleen maar zoveel dichter tot de Godheid had gedreven.’ (Aangehaald door B. H. Roberts in *The Gospel and Man’s Relationship to Deity* [1965], blz. 279.) President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd dat als Joseph duizend jaar zonder vervolging had geleefd, hij nooit zo vervolmaakt zou zijn als hij in zijn 38 jaren was vervolmaakt. (Zie *Deseret News*, 3 augustus 1854, blz. 72.)

Tot zijn metgezellen die hem vergezelden naar Carthage, sprak de profeet Joseph deze profetische woorden: ‘Ik ga als een lam ter slachting; doch ik ben zo kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van schuld jegens God en alle mensen. (. . .) EN ER ZAL NOG VAN MIJ WORDEN GEZEGD: HIJ WERD IN KOELEN BLOEDE VERMOORD’ (LV 135:4).

Waarom keerde hij niet om? Er was tijd om te ontsnappen. Hij was nog niet in handen van zijn vijanden. Hij had vrienden aan zijn zij die zo nodig voor hem gestorven zouden zijn. Sommigen stelden voor om de Mississippi over te vluchten, waar hij veilig zou zijn. Maar hij vervolgde zijn weg naar Carthage.

Joseph moet zich enkele gevaren herinnerd hebben die hij had doorgemaakt — zoals de winteravond toen een bende inbrak in zijn woning en hem al vloekend en godlasterend uit bed trok, weg bij zijn vrouw en zieke kinderen, en hem naar buiten droeg, waar zij hem wurgden tot hij bewusteloos was. Toen hij weer bij bewustzijn was, trokken zij hem zijn kleren uit en bedekten zijn naakte lichaam van top tot teen met pek en veren, braken zij zijn mond open om die met dezelfde substantie te vullen, en lieten hem op de bevroren grond achter om te sterven aan onderkoeling en ontbering.

Al rijdend naar Carthage kan hij zich de keer in Missouri hebben herinnerd toen hij met enkele broeders was verraden en in handen gevallen van hun vijanden. De leider van de bende riep een rechtbank bijeen; Joseph en zijn metgezellen werden ter dood veroordeeld. Ze zouden de volgende ochtend om acht uur in het openbaar op het plein in Far West geëxecuteerd worden. Ze werden gered door een meningsverschil onder de bendeleden.

Na maandenlange gevangenschap riep een ontmoedigde Joseph als volgt de Heer aan: ‘O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die uw schuilplaats bedekt?’

Ze werden van de ene plek naar de andere gebracht, tentoongesteld aan spottende menigten, terwijl de heiligen te horen kregen dat ze hun leiders nooit meer zouden zien. Maar Joseph vrolijkte zijn medegevangenen op met de aankondiging dat geen van hen de dood zou vinden.

‘Weest goedsmoeds, broeders’, zei hij. *‘Het woord van de Heer kwam gisteravond tot mij dat ons leven ons geschonken wordt. (. . .) niet één van ons wordt het leven benomen.’* (Aangehaald in *Autobiography of Parley P. Pratt*, blz. 164; cursivering in het origineel.)

Toen Joseph dacht aan die saaie maanden van gevangenschap in Missouri, moet hij zich de avond hebben herinnerd toen hij, gevangen in een kerker, de bewakers vermaande. Zijn broeders en hij probeerden wat slaap te krijgen, maar werden wakker gehouden door de verschrikkelijke vloeken en obscene grappen van hun cipiers, die verhalen opdisten over de verschrikkelijke plunderingen en moorden die ze hadden gepleegd onder de mormonen. Het was geen ijdel pochen, want die gruweldaden waren echt verricht. Plotseling stond Joseph op en riep met een stem die het gebouw leek te doen schudden: *‘STILTE, helse kwelgeesten! In de naam van Jezus Christus bestraf ik jullie en gebied jullie te zwijgen; ik zal dergelijke taal geen minuut langer aanhoren en leven. Houd op met die taal, anders zullen óf jullie, óf ik DIRECT sterven!’* (Aangehaald in *Autobiography of Parley P. Pratt*, blz. 180; cursivering in origineel.)

De uitwerking daarvan moet schokkend zijn geweest,

LINKS: LIZ LEMON SWINDLE, *JOSEPH IN DE GEVANGENIS TE LIBERTY* ; RECHTS: JOSEPH BRICKEY, *EEN KOUDE AVOND IN MISSOURI*

Op een winteravond brak een bende in Josephs woning in en trok hem al vloekend en godlasterend uit bed, weg bij zijn vrouw en zieke kinderen. Zij droegen hem naar buiten, waar zij hem wurgden tot hij bewusteloos raakte.

zo plotseling was het. Enkelen verontschuldigden zich, terwijl anderen zich beschaamd terugtrokken in donkere hoeken van de gevangenis.

De macht van Jezus Christus, welke naam hij had aangeroepen in zijn vermaning, rustte op hem. Zijn handen en voeten waren geketend, maar die zagen de bewakers niet. Ze zagen alleen de gerechtvaardigde woede in zijn stralende gezicht en voelden de goddelijke kracht in zijn stem toen hij hen vermaande.

Maar al was Josephs stem zo verschrikkelijk als een brullende leeuw in het vermanen van de slechten, hij was geruststellend in het geven van troost aan de rechtschapenen. In diezelfde naam en door datzelfde gezag waarmee hij de godslasterlijke bewakers tot zwijgen had gebracht, had hij kleine kinderen gezegend, bekeerlijke zondaren gedoopt, de Heilige Geest verleend, de zieken genezen, en woorden van troost gesproken tot duizenden.

'BEN JE BANG OM TE STERVEN?'

Het was middernacht toen de reis uit Nauvoo ten einde was. Joseph en zijn broeders reden Carthage binnen, en zijn lot was bezegeld. Zijn vijanden hadden hun komst vol spanning afgewacht. De gouverneur, die er ook was, overreedde de bende om voor de nacht uiteen te gaan door ze te beloven dat ze volkomen tevredengesteld zouden worden.

De volgende dag werd Joseph na een hoorzitting vrijgelaten, maar opnieuw gearresteerd op een verzonnen aanklacht van verraad. Vrijlating op borgtocht werd geweigerd en Joseph en Hyrum werden in de gevangenis van Carthage opgesloten.

De avond vóór Josephs dood gaf hij krachtig getuigenis aan de bewakers en anderen die zich bij de deur van de gevangenis verzameld hadden over de goddelijke oorsprong van het Boek van Mormon, de herstelling van het evangelie en de vestiging van Gods koninkrijk op aarde. Om die reden werd hij gevangengezet, en niet omdat hij enige wet van God of de mens zou hebben overtreden.

Laat op de avond probeerden de gevangenen wat te rusten. Aanvankelijk lagen Joseph en Hyrum op het enige bed in de cel, maar wegens een pistoolschot in de nacht en een opstootje stonden Josephs twee vrienden erop dat hij tussen hen in op de grond ging liggen. Ze zouden hem met hun eigen lichaam beschermen. Joseph vroeg John S. Fullmer of hij zijn arm als kussen mocht gebruiken terwijl zij samen praatten. Vervolgens wendde hij zich tot Dan Jones, die aan zijn andere zijde lag, en fluisterde: 'Ben je bang om te

De profeet vroeg ouderling John Taylor om 'Een arme zwerver, moed' en mat' te zingen. Alleen iemand die de Heiland en zijn medemensen lief had, zou op een dergelijk moment gevraagd hebben om die woorden te horen.

sterven?' En zijn trouwe vriend antwoordde: 'Denk je dat die tijd gekomen is? Betrokken bij een zaak als deze denk ik dat de dood voor mij niet zo afschrikwekkend is.'

Joseph antwoordde: 'Je zult Wales nog zien, en vóór je dood de zending vervullen die aan je is toegewezen.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 601.)

De volgende dag, die noodlottige 27ste juni 1844, werden alle vrienden van Joseph op twee na gedwongen de gevangenis te verlaten, zodat er nu maar vier broeders over waren — Joseph en Hyrum en twee van de apostelen, die in de loop van de dag allebei aanboden om voor hem te sterven. Ze brachten de dag door met het schrijven van een brief aan hun vrouw, het bespreken van evangeliebeginselen en gezang. Tussen drie en vier uur 's middags vroeg de profeet ouderling John Taylor of hij 'Een arme zwerver, moed' en mat' wilde zingen.

Dat lied van troost ademt met elke regel de ware geest en boodschap van Christus. Alleen iemand die de Heiland en zijn medemensen lief had, zou op een dergelijk moment gevraagd hebben om die woorden te horen.

Toen ouderling Taylor het lied uit had, stonden de tranen in de ogen van de profeet. En hij zei: 'Wil je dat nog een keer zingen, John?' (Aangehaald door Claire Noall in *Intimate Disciple: A Portrait of Willard Richards, Apostle to Joseph Smith — Cousin of Brigham Young* [1957], blz. 440.)

John 'antwoordde dat hij geen zin had om te zingen. Hij was terneergedrukt door een gevoel dat er een ramp op handen was.' (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet* [1986], blz. 524.)

'Je zult je beter voelen als je eenmaal begonnen bent, en ik ook', antwoordde Joseph. (Aangehaald door Noall in *Intimate Disciple*, blz. 440.)

Hyrum smeekte hem ook om het lied te herhalen. En dat deed ouderling Taylor.

Dit keer klonk hij nog bedroefder en gevoeliger dan de eerste keer. Toen hij klaar was, was iedereen stil, maar klopten vier harten sneller, want zij hadden naar deze profetische woorden geluisterd:

Het grootste blijk van trouw vroeg hij
mij even later: Sterf voor mij.

LINKS: SCHILDER: GARY L. KAPP; *RECHTS:* GARY E. SMITH, *DE MARTELAARSDOOD VAN JOSEPH EN HYRUM*, (DETAIL)

Het vlees was zwak, mijn bloed werd kil,
mijn geest riep echter uit: 'Ik wil!'
(Lofzang 23.)

De andere drie hoorden Joseph in antwoord op het lied 'Ik wil!' mompelen.

In dat lied was de liefde van Christus; in die cel in de gevangenis van Carthage was de liefde van de mens.

Terwijl de geest van liefde voor, en dienstbaarheid aan, de mens in lied en gebed het hart van de gevangenen vervulden, kwam de bende bijeen. Wat er toen gebeurde, weet u.

ALLEEN LIEFDE WEKT LIEFDE OP

Toen het nieuws van de gruwelijke misdaad Nauvoo bereikte, waren de burgers overweldigd door verdriet en afschuw. Er had nog nooit zoveel verdriet geheerst in Nauvoo. Toen de warme zomerzon hen verliet, bleef hen koude en kilte. Hun profeet en hun patriarch waren dood. Wat deed de rest er nog toe?

Toen de wagens met de lichamen nog ver weg waren, ging de hele bevolking van Nauvoo ze tegemoet. Er bestond geen groter eerbetoon dan die dag aan Joseph en Hyrum Smith werd bewezen. Een dergelijke algemene liefde van hen die hen het beste kenden, had nooit kunnen zijn opgewekt door zelfzuchtige, berekenende mensen. Alleen liefde wekt liefde op. Toen Joseph eens gevraagd was hoe hij zoveel volgelingen had gekregen en behouden, had hij geantwoord: 'Dat komt doordat ik het beginsel liefde heb. Al wat ik de wereld kan bieden, is een goed hart en een goede hand.' (*History of the Church*, deel 5, blz. 498.)

Sariah Workman, een van de eerste immigranten, heeft geschreven: 'Ik voelde altijd een goddelijke invloed als ik in zijn nabijheid was.' ('Joseph Smith, the Prophet', *Young Woman's Journal*, december 1906, blz. 542.)

Ouderling John Taylor heeft van de profeet gezegd: 'Zoals de meeste [...] gezalfden des Heren in oude tijden heeft hij zijn zending en zijn werken met zijn bloed bezegeld.'

John Taylor, die in Carthage gewond raakte en zelf later profeet werd, heeft geschreven: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde geleefd heeft. In de korte tijd van twintig jaren heeft hij het Boek van Mormon het licht doen zien, dat hij door de gave en macht Gods heeft vertaald, en hij is het middel geweest om het op twee vastelanden uit te geven; hij heeft de volheid van het eeuwig evangelie, die het bevat, naar de vier hoeken der aarde gezonden; hij heeft de openbaringen en geboden, die dit boek der Leer en Verbonden vormen, en vele andere wijze geschriften en onderrichtingen voor het welzijn der mensenkinderen geschreven; hij bracht vele duizenden heiligen der laatste dagen bijeen, stichtte een grote stad, en liet een naam en een vermaardheid na, die niet kunnen worden uitgewist. Hij was een groot man, en hij stierf als een groot man in de ogen van God en van zijn volk; en zoals de meesten van de gezalfden des Heren in oude tijden heeft hij zijn zending en zijn werken met zijn bloed bezegeld' (LV 135:3).

Ik geef mijn liefde en getuigenis dat God, onze Vader, leeft; dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, gekruisigd voor de zonden van de wereld 'om de wereld [...] van alle ongerechtigheid te reinigen [...] dat allen [...] zalig mochten worden door bemiddeling van Hem' (LV 76:41–42). Hij is onze Verlosser, onze Heer, onze Koning. Zijn koninkrijk is opnieuw op aarde gevestigd. In het jaar 1820 zijn God, onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith verschenen, die in het voorsterfelijk bestaan geordend was om het middel tot de herstelling te zijn, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Op aanwijzing van God is deze kerk de wereld aan het voorbereiden op zijn wederkomst, want Hij zal wederkomen. Dat verklaar ik nederig in zijn heilige naam. □

Drie

Het kan lijken alsof drie centavos niet veel is, maar toen ik ze vond, bleek mij dat de kans van mijn leven te verschaffen.

Joel B. Macariola

'Nee, bisschop, ik denkt niet dat ik op zending ga', zei ik elke keer als mijn bisschop me vroeg om een zending te overwegen.

Toen wij bij mij thuis lid van de kerk werden, was er veel te leren en af te leren. Als kerkleden van de eerste generatie hadden we nooit eerder gesproken over op zending gaan. De opoffering leek te groot.

Maar ik was wel actief in de kerk. Ik woonde al mijn bijeenkomsten bij en nam alle taken aan die mij werden aangeboden. Ik was in het tweede jaar van mijn studie boekhouden toen de bisschop me riep als financieel administrateur.

Op een woensdag moest ik een fout in de rapporten vinden. Ik voelde me hulpeloos toen ik probeerde om het verschil van drie centavos tussen de documenten van de kerk en die van de bank te vinden. Het rapport moest de volgende dag ingeleverd worden en door die uiterste datum werd mijn wanhoop alleen maar groter. Ik besefte dat het enige verstandige wat ik kon doen, was om hulp vragen.

Ik legde mijn probleem uit aan de bisschop. Het verbaasde me toen hij niet meteen naar het rapport keek,

ILLUSTRATOR: GREG NEWBOLD

centavos

Toen ik de fout in het financieel rapport niet kon vinden, ging ik er uiteindelijk mee naar de bisschop. Wat hij deed, verbaasde me. In plaats van naar het rapport te kijken, vroeg hij me om met hem te knielen en te bidden.

maar me eerst uitnodigde om met hem te knielen en te bidden om het probleem aan de Heer uit te leggen. Toen we opstonden, vroeg de bisschop om het rapport. Zonder een rekenmachine te gebruiken, wees hij vrijwel meteen naar een kolom en zei: 'Hier zit je probleem.'

Ik telde de getallen op. Hij had gelijk. Ik had het gevoel dat ik zojuist een wonder had gezien. Mijn jonge en zwakke getuigenis van de kerk en de kerkleiders was gesterkt.

Toen ik nog helemaal in de ban van deze ervaring was, vroeg de bisschop: 'Ga je nu op zending?'

Dit keer zei ik: 'Ja.'

Toen ik die avond de kerk verliet, had ik alle zendingspapieren bij me die ik moest invullen. Al gauw kreeg ik een oproep voor een voltijdzending in het zendingsgebied Baguio (Filipijnen).

Er zijn sinds die avond en dat verhoorde gebed al vele jaren voorbijgegaan. Toen ik een zending van twee jaar vervuld had, keerde ik terug naar school en haalde mijn diploma, vier jaar na de meeste mensen van mijn leeftijd. Maar als ik het over moest doen, zou ik toch weer voor een zending kiezen.

Ik ben dankbaar voor een bisschop die een goed voorbeeld gaf en gehoor gaf aan een ingeving om de juiste vraag op de juiste tijd te stellen. Ik ben mijn hemelse Vader ook dankbaar. Niet alleen vond hij de drie centavos verschil, waardoor mijn rapport klopte, maar Hij zegende me met een overvloed aan onbetaalbare zendingservaringen. □

Joel B. Macariola is lid van de wijk Tangub in de ring Bacolod-Zuid (Filipijnen).

Vraag en antwoord

Waarom zou ik optrekken met jongeren uit mijn wijk als mijn vrienden buiten de kerk veel aardiger zijn?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Op school maken de weinige kerkleden van mijn leeftijd me belachelijk of ze mijden me. In de kerk doen ze net of ik niet besta. Mijn enige goede vrienden zijn geen lid. Waarom zou ik vriendschap sluiten met jongeren in mijn wijk terwijl het makkelijker is om mijn tijd door te brengen met vrienden die geen lid zijn, maar die veel christelijker lijken?

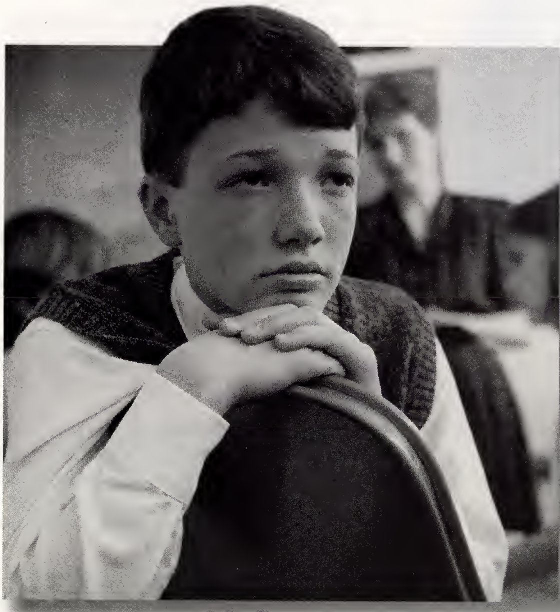

FOTO-ILLUSTRATOR: MATTHEW REIER

LIAHONA'S ANTWOORD

Deze vraag bestaat eigenlijk uit twee delen: wat moet ik doen aan de jongeren in mijn wijk of gemeente? En wat moet ik doen met mijn vrienden die geen lid van de kerk zijn?

Helaas leven niet alle heiligen der laatste dagen een voorbeeldig leven. Vooral jongeren vinden lief en aardig zijn wel eens moeilijk. Zo komt het dat jongeren wel eens gemeden of belachelijk gemaakt worden door hen die hun vrienden zouden moeten zijn.

Als jij je in die omstandigheden bevindt, probeer dan iets heel belangrijks in gedachten te houden: jij bent een kind van God. Je hemelse Vader houdt van je en is je dankbaar voor elke inspanning om het evangelie na te leven en actief te zijn in je wijk of gemeente. Hoewel onze hemelse Vader anderen niet gaat dwingen om het evangelie na te leven, zal Hij je wel steunen in je pogingen om geduld te hebben en niet op te geven.

Hoewel je geen beslissingen kunt nemen voor andere mensen, kun je wél zelf kiezen hoe je reageert op hun beslissingen. Het belangrijkste wat je kunt doen is proberen christelijk te

reageren als anderen je plagen of negeren. Wees vriendelijk en probeer een goed voorbeeld te geven zonder blijk te geven van eigendunk. Soms kan je vriendelijke gedrag de situatie erger maken. Als dat gebeurt, bid dan dat er harten verzacht worden: dat van jou, zodat je niet bitter zult zijn, en dat van hun, zodat ze je zullen zien zoals je bent. Als je anderen behandelt als kinderen van onze hemelse Vader, dan kan het gebeuren dat ze zich uiteindelijk herinneren wie zij zijn, en zich daar misschien naar gaan gedragen.

Misschien kun je de situatie niet alleen aan, dus waarom vraag je je ouders of kerkleiders niet om raad en hulp. De bisschop of gemeentepresident is verantwoordelijk voor het geestelijke welzijn van de leden die hij presideert, en hij kan om leiding vragen zodat hij weet wat hij moet doen.

Maar wat er ook gebeurt, laat andere mensen niet bepalen of je wel of niet actief blijft in de kerk. Als je niet meer probeert vriendschap te sluiten met heiligen der laatste dagen, geef je kansen prijs om dienstbaar te zijn en vooruitgang te maken. Kijk eens rond in je wijk of gemeente of er anderen zijn, misschien ouder of jonger dan jij, die je vriendschap nodig hebben. Is er een jeugdwerkkind dat je kunt helpen? Een weduwe? Een moeder met kleine kinderen? Je kunt dan zien dat veel leden van de wijk of gemeente dankbaar zijn voor je vriendschap.

De andere vraag — wat je moet doen met je vrienden die geen lid zijn — is makkelijker. Als ze christelijk zijn en je goed behandelen, breng dan gerust tijd met ze door. Goede vrienden zijn heel waardevol — en als ze echt je vrienden zijn, zullen ze je geloofsovertuiging respecteren en je niet vragen iets te doen dat tegen je normen ingaat. En als je je godsdienst naleeft waar zij bij zijn, zullen ze er waarschijnlijk wel meer over te weten willen komen. Maar zelfs als ze nooit enige interesse in de kerk tonen, kun je waarschijnlijk veel positieve waarden met ze delen en kunnen jullie elkaar sterken om de verleiding en het kwaad van de wereld te vermijden.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Ik probeer er geen aandacht aan te schenken als iemand me plaagt. Het kwetst me dat ik zo behandeld word, maar als ik aan Jezus Christus denk, besef ik dat mijn ontberingen relatief weinig voorstellen en probeer ik vriendelijk te blijven. Ik vind het belangrijk om niet vanwege vrienden naar de kerk te gaan, maar om de wet van de sabbat te gehoorzamen en de Heer te aanbidden.

Sri Martini Wardoko, gemeente Jakarta-Zuid, district Jakarta (Indonesië)

We moeten nooit vergeten dat onze beste vrienden God, Jezus Christus, onze ouders en onze broers en zussen zijn. Blijf in geloof volharden, want dit is misschien een beproeving die je moet doormaken.

Cristiano Sölla, wijk Porto Velho, ring Rio Grande (Brazilië)

'Wees vriendelijk en respecteer anderen'

'Iedereen heeft goede vrienden nodig. Je vrienden zullen je denken en je gedrag sterk beïnvloeden, net zo goed als jij dat bij hen doet. Wanneer jij en je vrienden praten over de waarheden die jullie met elkaar gemeen hebben, kunnen jullie elkaar versterken en aanmoedigen. Wees vriendelijk en respecteer anderen. Er zijn veel nieuwe leden bij de kerk gekomen door vrienden die hen bij kerkactiviteiten betrokken hebben.' — President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium. ('That We May Touch Heaven', *Ensign,* november 1990, blz. 46.)

'Wees een goede vriend'

'[Om goede vrienden te hebben,] moet je zelf eerst een goede vriend(in) zijn. Toon belangstelling voor anderen en laat hen weten dat je er voor hen bent. Behandel iedereen vriendelijk en met respect. Doe je uiterste best om een vriend(in) te zijn voor hen die verlegen zijn of zich buitengesloten voelen.' *(Voor de kracht van de jeugd: onze plicht jegens God vervullen* [2001], blz. 12.)

We moeten zowel binnen als buiten de kerk vrienden hebben en we moeten elke barrière doorbreken die verhindert dat wij vrienden zijn met kerkleden. We moeten tijd doorbrengen met leden, want zij kunnen ons helpen om het pad naar het eeuwige leven te bewandelen.

David Cristóbal,
Vallejo Domínguez,
wijk Choloma,
ring Fesitranh (Honduras)

Ik heb er wat aan om aan twee vragen te denken: moet ik andere mensen liefhebben? Of moet ik ervoor zorgen dat anderen *mij* liefhebben? Ik probeer altijd anderen lief te hebben. Door die keuze ben ik verplicht om ook hen lief te hebben die onvriendelijk zijn. Daardoor kan ik me beter concentreren op hun positieve kanten en voorkom ik dat ik ze ga mijden.

Ouderling François
Ngindu Ngindu,
zendingsgebied Kinshasa
(Democratische Republiek
Kongo)

Als mensen die onze vrienden zouden moeten zijn zich tegen ons keren, dan is het onze plicht om ons niet terug te trekken. We moeten ze laten zien dat we ze liefhebben en dat we om ze geven. Soms hoeven we alleen maar op onze knieën te gaan. Onze hemelse Vader zal ons sterk maken.

Ouderling Ihuoma
Chidiebere Loveday,
zendingsgebied Port Harcourt
(Nigeria)

Sommige leden hebben nog niet geaccepteerd dat we anderen moeten behandelen zoals wij willen dat zij ons behandelen. Maar toch behoren we ze met liefde te behandelen. Baseer je gedrag op het beginsel 'Wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe' (Matteüs 5:39).

Catherine Slight,
wijk Mascouche,
ring Montréal (Québec)

We zijn op aarde om beproefd te worden. (Zie Abraham 3:25.) En sommige beproevingen kunnen we krijgen door familie, vrienden of buren. Maar ongeacht hoe moeilijk de beproeving is, we kunnen voortgaan met ons oog alleen op de eer van God gericht. (Zie LV 88:67–68.)

Simboe Doe,
wijk Logan Town,
ring Monrovia (Liberia)

Als de andere leden van jouw leeftijd je belachelijk maken of je mijden, dan moet je zelf het initiatief nemen om ze te groeten en ze beter te leren kennen. Doe wat je kunt om je vrienden die geen lid zijn uit te nodigen naar kerkactiviteiten en maak van de gelegenheid gebruik om ze over het evangelie te vertellen. Het is mogelijk dat die vrienden lid van de kerk worden.

Chen Yu-chuan,
gemeente Dyker Heights 4
(Chinees),
ring New York-Brooklyn

De makkelijkste manier om vriendschap te sluiten, is een glimlach te voorschijn te toveren, zelfs als dat moeilijk is. Als de wijkleden geen vrienden willen zijn, vergeef ze dan, glimlach en probeer het nog eens. Misschien veranderen ze als ze zien dat je je pogingen om vriendschap met ze te sluiten niet opgeeft. Deze moeilijke situatie wordt makkelijker als je hem met geduld, een goede houding, geloof en gebed aanpakt.

Bianca Borchardt,
gemeente Halberstadt,
ring Hannover (Duitsland)

VRAAG EN ANTWOORD *is een rubriek voor jongeren. Wij hopen altijd een representatieve selectie uit antwoorden van jongeren uit veel verschillende landen te kunnen publiceren. Stuur je antwoord alsjeblieft tijdig in zodat wij het uiterlijk op 1 juli 2002 hebben.* Stuur het naar QUESTIONS AND ANSWERS 07/02, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of e-mail het naar* CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. *Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur alsjeblieft een foto van jezelf mee; die foto wordt niet teruggestuurd.*

VRAAG: *Mijn broer zondert zich thuis steeds vaker van de anderen af. Hij brengt de meeste tijd door met zijn vrienden en hij gaat nooit met ons mee naar de kerk. Wat kan ik voor hem doen?* □

K E R K N I E U W S

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2002

Kerk is 'Vriend van alle volken' tijdens Olympische Winterspelen

Barbara Jean Jones en Tiffany E. Lewis

In februari waren de ogen van de hele wereld op Utah gericht toen Salt Lake City plaats bood aan de Olympische Winterspelen van 2002. De kerk, met haar hoofdzetel in Salt Lake City, steunde de plaatselijke gemeenschap bij het verwelkomen van de wereld.

Aankleding van de stad

Het centrum van Salt Lake City vormde een adembenemende achtergrond voor de spelen. En de kerk speelde een grote rol in het decoreren van die achtergrond. Honderdduizenden lampjes op Temple Square, die er anders alleen in de kersttijd hangen, verlichtten de omgeving voor de Olympische bezoekers.

Twee van de twaalf gigantische banieren die de zijkant van gebouwen in Salt Lake City sierden, hingen aan gebouwen van de kerk – een banier met een kunstschaatster aan het kantoorgebouw van de kerk en een banier met een skeletonsleeër aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst. Gedurende de winterspelen werd elke avond op de westelijke zijkant van het Joseph Smith Memorial Building een afbeelding van de Olympische ringen geprojecteerd.

Op verzoek van het plaatselijke organiserende comité (SLOC), stond de kerk het gebruik van een van haar parkeerplaatsen in het centrum toe, waar het SLOC het plein inrichtte waar de Olympische medailles werden uitgereikt. 'De kerk was enorm behulpzaam', zei Kathy Hunter, manager stadsinrichting van het SLOC.

Ontmoetingen met wereldleiders

Op 8 februari begroette het Eerste Presidium president George W. Bush van de Verenigde Staten, en zijn vrouw,

FOTOGRAAF: TOM SMART, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN *DESERET NEWS*

Salt Lake City wordt aangekleed voor de Olympische Winterspelen van 2002. Kerkgebouwen krijgen ook Olympische banieren, en de Salt Lake-tempel komt vaak in beeld tijdens de spelen.

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

Leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen juichen als president Hinckley de vlam doorgeeft aan ouderling Maxwell.

Laura Bush, in het bestuursgebouw van de kerk, waar zij de president en zijn vrouw elk een afschrift overhandigden van hun familiegeschiedenis. Na die ontmoeting woonden president Bush en zijn vrouw een besloten receptie bij in het Utah State Capitol. Het Mormoons Tabernakelkoor opende de receptie met het zingen van 'Battle Hymn of the Republic'.

De volgende ochtend had het Eerste Presidium tevens een korte ontmoeting met secretaris-generaal van de VN Kofi Annan. Secretaris-generaal Annan en het Eerste Presidium bespraken vredesinitiatieven en humanitaire hulp, en hoe die initiatieven bijdragen tot het verlichten van menselijk leed.

Na die ontmoeting hielden algemeen jeugdwerkpresidente Coleen K. Menlove, secretaris-generaal Annan en andere wereldleiders, zoals aartsbisschop Desmond Tutu van Zuid-Afrika en president Jacques Rogge van het Internationaal Olympisch Comité een forumdiscussie over hulp aan achterstandskinderen. De discussie, die in het theater van het Conferentiecentrum van de kerk gehouden werd, was georganiseerd door Olympic Aid, de officiële liefdadigheidsorganisatie van de Olympische Winterspelen.

Tijdens de spelen hadden kerkleiders ook ontmoetingen met Johannes Rau, de Duitse bondspresident; Tarja Halonen, presidente van Finland; en Susanne Riess-Passer, vice-premier van Oostenrijk.

Fakkel dragen

Onder de honderden kerkleden die waren gekozen om de Olympische vlam in estafette door de Verenigde Staten te dragen, bevonden zich ook leden van het Quorum der Twaalf Apostelen en het Eerste Presidium. Op 7 februari begon de fakkel zijn eindbestemming in het Olympische stadion te naderen. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen droeg de fakkel de trap van het bestuursgebouw van de kerk op, waar de leden van het Eerste Presidium en andere leden van het Quorum der Twaalf hem opwachtten. Ouderling Hales overhandigde de fakkel aan president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, die hem overhandigde aan president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium. President Monson gaf de fakkel vervolgens door aan president Gordon B. Hinckley.

President Hinckley hield de fakkel omhoog en zei: 'Wij groeten de staat Utah, die dit feest houdt. Wij groeten de Verenigde Staten van Amerika, die gastheer zijn van deze spelen. Wij groeten de hele wereld, die zich met ons verheugt in uitmuntendheid. Wij groeten de functionarissen die zo hard gewerkt hebben en hier uit de hele wereld bijeen gekomen zijn om dit een groot succes te maken. En bovenal groeten wij de sportlieden die deelnemen aan deze grote wedstrijd in uitmuntendheid.'

President Hinckley gaf de fakkel door aan ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen, die de vlam de trap af en verder door de juichende menigte droeg.

Openingsceremonie

Toen de onderscheiden producent Don Mischer en zijn collega's werden ingehuurd voor de openings- en slotceremonies van de Olympische Winterspelen in Salt Lake City, was het Mormoons Tabernakelkoor de eerste groep uitvoerende artiesten waaraan zij dachten. Van de eerste momenten van de openingsceremonie tot en met de grootse slotscène was de muziek van het koor een belangrijk aspect van de twee en een half uur durende opvoering, die door een tv-publiek van naar schatting drie miljard mensen is bekeken.

'Wat was het een grote eer voor het koor om de kerk, de staat Utah en zelfs de kracht van de mensheid te vertegenwoordigen', zei dirigent Craig Jessop.

Het koor verzorgde gedurende het hele programma muziek, zoals 'The Star-Spangled Banner' toen de Amerikaanse vlag het stadion in werd gedragen die gevonden was tussen het puin van het World Trade Center, 'Call of the Champions', het Olympische thema dat speciaal voor het koor was gecomponeerd door John Williams; Spiro Samara's 'Olympische Hymn'; Mikis Theodorakis' 'Ode aan Zeus'; en Beethovens 'Ode aan vreugde'.

Het verhaal van de mormoonse pioniers werd uitgebeeld tijdens de presentatie van de geschiedenis van Utah. Paarden, huifkarren en handkarren kwamen het stadion binnen terwijl artiesten in pionierskleding dansten op muziek uit het westen van Amerika. Duizenden kerkleden namen als vrijwilliger deel aan de ceremonies. Velen kwamen uit dansgroepen van de Brigham Young University.

Culturele Olympiade

Op verzoek van het SLOC verzorgde het Tabernakelkoor vier gratis zaterdagavondconcerten in de Tabernakel, als onderdeel van de Culturele Olympiade tijdens de spelen.

Het koor, dat begeleid werd door het Orchestra at Temple Square, begon de serie Olympische concerten op 9 februari met een muzikaal eerbetoon aan de Olympische Winterspelen. Muzikale gasten waren onder meer mezzo-sopraan Frederica von Stade, John Williams, de Herald Trumpets van het Amerikaanse leger, en het International Children's Choir uit Salt Lake. Een van de hoogtepunten van het programma was toen de heer Williams enkele eigen composities dirigeerde.

'Dit is verreweg het beste wat ik heb gezien sinds ik hier ben', merkte een bezoeker uit Maine op.

Klarinettist Richard Stoltzman, a cappella-ensemble King's Singers en slagwerkster Evelyn Glennie waren de voornaamste gasten van het koor tijdens de andere concerten van de Culturele Olympiade. Op de zondagochtend na elk concert gaven de gasten bovendien nog een uitvoering met het koor voor de wekelijkse uitzending van *Music and the Spoken Word*.

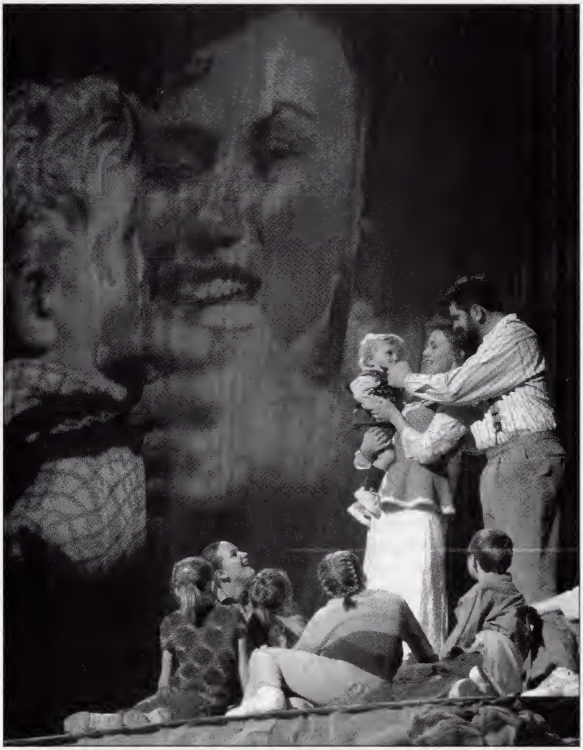
Light of the World

De kerk had ook een eigen cultureel evenement te bieden aan mensen die tijdens de spelen Salt Lake City bezochten. *Light of the World: A Celebration of Life*, het eerste theaterspektakel dat in het Conferentiecentrum is gehouden, had veertien uitvoeringen van 5 februari tot en met 2 maart. Er waren meer dan 290 duizend bezoekers. Onder de uitvoerenden bevonden zich het Tabernakelkoor; 1500 vrijwillig deelnemende musici, dansers en acteurs; en het Orchestra at Temple Square.

De productie, geschreven en gecomponeerd door leden van de kerk, presenteerde het verhaal van de schepping en het doel van dit leven. Tussendoor werden inspirerende verhalen gebracht over Olympische sporthelden; een korte geschiedenis van de kerk; en verhalen over de profeet Joseph Smith, president Brigham Young en de mormoonse pioniers. De productie omvatte ook een videoclip van president Gordon B. Hinckley die zijn getuigenis van Jezus Christus gaf.

Mormoonse sportlieden

Tien mormoonse sportlieden hebben aan de Olympische Winterspelen van 2002 deelgenomen. Onder hen zilveren-medaillewinnaar Joe Pack uit de wijk Park City, ring Park City (Utah). Als lid van het Amerikaanse freestyle-skiteam won broeder Pack een zilveren medaille bij de luchtsprongen voor mannen. Hij was sinds 1964 de eerste heilige der laatste dagen die een medaille won bij de Winterspelen.

FOTOGRAAF: KEVIN LEE

Met muziek en dans vertellen artiesten over het doel van het leven in Light of the World. Meer dan 290 duizend mensen zien het theaterspektakel.

Gea Johnson uit de wijk Foothills, ring Tempe (Arizona-West) nam voor de VS deel aan het bobsleeën. Zuster Johnson en haar team behaalden de vijfde plaats.

Rowena Bright van de gemeente Cooma, ring Canberra (Australië), had er zeven jaar geleden al haar zinnen op gezet om te zich kwalificeren voor de Winterspelen van 2002 toen ze hoorde dat die in Salt Lake City zouden plaatsvinden. 'Dat is mijn geestelijke thuishaven', zei ze tegen een Australische journalist. Ze vertegenwoordigde Australië in het alpineskiën bij de slalom, de reuzenslalom en de combinatie.

Paul O'Connor van de wijk Provo 1, ring Provo-Bonneville (Utah) deed voor Ierland mee aan het crosscountry skiën. Broeder O'Connor was de eerste Noord-Europese skiër die namens Ierland deelnam, en hij vond de Olympische ervaring opwindend. 'Het is niet te zien op het scorebord, maar deze uitdagingen aannemen is goed voor de ziel', zei hij.

Tamami Tanaka is als sinds 1995 lid van het Japanse biatlonteam en is lid

van de wijk Moiwa, ring Sapporo-West (Japan). Zij nam deel aan vier biatlonwedstrijden. Die werden gehouden in de omgeving van Heber City (Utah), en zuster Tanaka en andere leden van het Japanse team sloten tijdens hun verblijf vriendschap met leden van de wijk Mill Road, ring Heber City-Oost (Utah).

Werner en Chris Hoeger, een vader-en-zoonkoppel uit de wijk De-Meyer Park, ring Meridian-Noord (Idaho), namen beiden deel aan het rodelen. Zij namen daaraan deel namens broeder Hoegers vaderland, Venezuela. Met zijn 48 jaar was broeder Hoeger de oudste deelnemer aan het rodelen, en met zijn zeventien jaar was Chris de jongste.

Een andere deelnemer aan het rodelen was Dinah Browne uit de gemeente St. Croix, zendingsgebied San Juan (Puerto Rico). Zuster Browne, die opgroeide met spelletjes onder palmbomen op de stranden van de Maagdeneilanden, schreef bij de Winterspelen geschiedenis door als eerste zwarte vrouwelijke sporter deel te nemen aan het rodelen. Zij kwam uit voor het team van de Maagdeneilanden (VS).

Twee zusters speelden in het Duitse vrouwenijshockeyteam. Stefanie Wartosch-Kurten uit de wijk Ludwigsburg, ring Stuttgart (Duitsland), was doelvrouw, en haar zuster, Sabine Rückauer uit de gemeente Wailblingen, ring Stuttgart, was verdedigster. Het Duitse Olympische team won in totaal de meeste medailles gedurende de twee weken van de spelen.

Aandacht van de media

De straten van Salt Lake City waren niet alleen vol deelnemers en bezoekers van de Olympische Winterspelen, maar ook met mensen van de media uit de hele wereld. De aandacht die de kerk kreeg, was overweldigend.

'We zijn erg tevreden', zei Dale Bills van de afdeling public relations van de kerk. 'Het was opwindend om te zien dat de media zich eerlijk, objectief en evenwichtig uitlieten over de kerk.'

De kerk was tijdens de spelen het onderwerp van honderden artikelen en uitzendingen. Familiegeschiedenis, gezinswaarden en zendingswerk genoten de meeste belangstelling van de media. Journalisten waren bovendien geïnteresseerd in het internationale karakter en de fenomenale groei van de kerk.

Een artikel in de Canadese *Ottawa Citizen* was typerend voor de verslaggeving: 'In slechts 150 jaar zijn de heiligen der laatste dagen van de visioenen van de veertienjarige Joseph Smith in de bossen in het noorden van de staat New York uitgegroeid tot een (…) wereldwijd ledental van elf miljoen. Het is zonder enige twijfel de succesvolste godsdienstige groepering die ooit is opgericht in Noord-Amerika.'

De kerk had een tijdelijk perscentrum ingericht om de onvermijdelijke stroom nieuwsgierige journalisten van dienst te zijn. De bedoeling van het centrum was om informatie te verschaffen en niet om zendingswerk te verrichten. Het Franse *Le Monde* vatte de inspanningen van de kerk als volgt samen: 'In [public relations] hebben de mormonen al de gouden medaille gewonnen.'

Voor de vrijwilligers in het centrum waren de individuele reacties die ze bij vertegenwoordigers van de media zagen misschien nog wel het meest bevredigend.

'Er zijn in de media veel artikelen verschenen waarin gezegd wordt dat de kerk heel anders is dan men dacht. Voor ons, vrijwilligers, is dat de beste beloning', zei David Bresnahan, gebiedscoördinator voor Noord- en Zuid-Amerika van het perscentrum.

Een redacteur van de Duitse krant *Frankfurter Allgemeine* schreef over zijn interview met president Hinckley: 'Bij het verlaten van het kantoorgebouw van de kerk kom ik onder aan de trap een bedelares tegen. (…) Meestal ga ik onverschillig aan dergelijke mensen voorbij. Maar na een gesprek met president Hinckley kan ik niet anders dan mijn portemonnee opentrekken en de vrouw een dollar geven.'

Verklaring van het Eerste Presidium

Aan het eind van de Olympische Winterspelen heeft het Eerste Presidium de volgende verklaring uitgegeven:

'Wij feliciteren de burgers van Salt Lake City en allen in de staat Utah en elders die hebben bijgedragen tot het succes van de Olympische Winterspelen van 2002.

'Bezoekers, sportlieden en vertegenwoordigers van de media hebben de gemeenschap, vrijwilligers en burgers van Utah, en het organiserende comité van Salt Lake geprezen. Wij voegen daar onze complimenten aan het adres van SLOC-president Mitt Romney aan toe, alsmede aan zijn uitnemende medewerkers en vrijwilligers, en aan allen die hebben deelgenomen aan, of geholpen bij, de evenementen, die beveiligingsdiensten hebben verleend, of zich gewoon een goede gastheer of -vrouw voor mensen uit al die landen getoond hebben.

'Uit deze Olympische wedstrijden is de uitnemendheid van de menselijke geest gebleken. Wij zijn dankbaar voor de vastberadenheid van alle deelnemers en voor het voornemen van de volken om in een tijd van wereldwijde spanningen de vrede te bewaren.

'De kerk is ook dankbaar voor de nieuwsartikelen en -uitzendingen in vele landen, waarvan de meeste zich lovend hebben uitgelaten over de inspanningen van alle inwoners van Utah.' □

Inwijding Nauvoo-tempel bewijst eer aan verleden en heden

Lisa Ann Jackson

Na hun gewelddadige verbanning uit Missouri kwamen de heiligen begin 1839 in Nauvoo (Illinois) aan. De profeet Joseph Smith werd vrij gelaten uit de gevangenis in Liberty, en de heiligen beleefden een korte periode van vrede. Dat duurde niet lang. De vervolgingen die hen uit Missouri hadden verdreven, begonnen opnieuw. Maar gehoorzaam aan het gebod van de Heer begonnen de heiligen in 1840 aan de bouw van een tempel. Hun taak werd steeds zwaarder. De vervolgingen bereikten een hoogtepunt met de dood van de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum in 1844, en duidelijk werd dat de heiligen weer de wijk moesten nemen. Toch bleven ze bouwen.

Kerkleiders wijdden voltooide gedeelten van het gebouw in zodat er vóór de onvermijdelijke uittocht van de heiligen verordeningen konden worden verricht. De inwijding van het hele gebouw vond op 30 april 1846 plaats tijdens een besloten ceremonie waarbij een handvol mensen aanwezig was. Vóór het einde van dat jaar hadden bijna zesduizend heiligen hun begiftiging ontvangen en werden Nauvoo en de tempel verlaten.

FOTO CORY KARL

De Nauvoo-tempel staat op de plaats waar de eerste heiligen der laatste dagen de oorspronkelijke Nauvoo-tempel bouwden. De nieuwe tempel wordt ingewijd op 27 juni, de sterfdag van de profeet Joseph Smith.

'Het was het laatste wat onze mensen zagen toen ze aan hun lange reis naar het westen begonnen', zei president Gordon B. Hinckley. 'Terwijl ze over de prairie van Iowa trokken herinnerde dat vervagende beeld hen aan alles wat ze achter hadden gelaten. (...) Als ze stilstonden en in oostelijke richting naar de tempel keken, huilden ze. Voor altijd verlieten ze de stad die ze zo moeizaam hadden opgebouwd en trokken een onbekende wildernis in.' ('Nauvoo's Holy Temple', *Ensign*, september 1994, blz. 60.) Na het vertrek van de heiligen in 1846 werd de tempel door benden ontheiligd. In 1848 brandde hij uit, in 1850 werd hij getroffen door een wervelstorm, en rond 1865 werden de muren die nog overeind stonden, afgebroken en als puin gebruikt.

Nu, 137 jaar nadat de laatste muren tegen de grond gingen, kroont een nieuwe Nauvoo-tempel weer de stad die Joseph Smith aangelegd heeft. Deze keer wordt de voltooiing van de tempel niet door aanvallen van onverlaten bedreigd, en de inwijding vindt niet plaats tijdens besloten diensten. Er zullen duizenden bezoekers komen en de inwijding zal rechtstreeks en wereldwijd worden uitgezonden. (Voor het bijwonen van de uitzending van de inwijding worden speciale aanbevelingen verstrekt aan leden van acht jaar en ouder die de gedragsnormen naleven.) De open dagen zijn van 6 november tot 22 juni (niet op zondag), en de eerste inwijdingsdienst zal gehouden worden op 27 juni 2002 – precies 158 jaar na de martelaarsdood van Joseph en Hyrum.

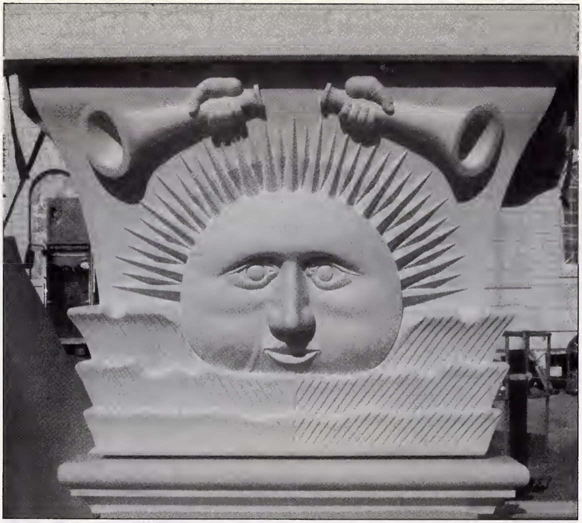

FOTO VERN HANCOCK

Zonstenen als deze zijn ingemetseld langs de bovenkant van de Nauvoo-tempel en zijn replica's van de stenen die voor de oorspronkelijke Nauvoo-tempel werden gebruikt. De zon wordt vaak gebruikt als symbool van celestiale heerlijkheid.

Eerbewijs aan het verleden

Degenen die de tempel gebouwd hebben zijn de inspanningen van de pioniers zo trouw mogelijk gebleven. De overeenkomst is het treffendst in de uitwendige kenmerken. Een groep onderzoekers heeft de historische verslagen erop nageslagen voor het aanzicht, de afmetingen, de bouwtekeningen en de bouwmaterialen van de oorspronkelijke Nauvoo-tempel. De groep had veel steun aan een bewaard gebleven foto van het gebouw en een aantal oorspronkelijke bouwtekeningen.

De kerk had die tekeningen niet meer, maar ze werden in 1948 ontdekt door zendelingen in het zuiden van Californië. De zendelingen belden aan bij Leslie M. Griffin. Ze ontdekten dat hij de kleinzoon was van William Weeks, de architect van de Nauvoo-tempel.

De heer Griffin is geen lid van de kerk geworden, maar tijdens het laatste bezoek van ouderling Vern C. Thacker overhandigde de heer Griffin hem de oorspronkelijke bouwtekeningen van de Nauvoo-tempel. Ze waren in zijn familie steeds doorgegeven, en hij verzocht de jonge zendeling ze af te leveren bij de hoofdzetel van de kerk.

'Ik verzekerde hem dat het een grote eer voor me zou zijn', zegt broeder Thacker die nu in Heber City (Utah) woont. 'Hij vertelde dat hij heel sterk het gevoel had dat hij ze na honderd jaar aan de kerk moest geven.'

De tekeningen, die ondergebracht zijn in de archieven van de afdeling familie- en kerkgeschiedenis, waren belangrijk voor de bouw van de Nauvoo-tempel. Het resultaat is een constructie en een buitenkant die overeenkomen met het oorspronkelijke gebouw.

'Het uitwendige – de stenen met de zon en de maan, de ramen, de torenspits, het dak, de dakramen, alles – benadert het origineel zo dicht mogelijk', zegt Keith Stepan, directeur van de afdeling tempelbouw van de kerk. De buitenmuren zijn van kalksteen, net als die van de oorspronkelijke tempel. De ramen, gemaakt in een plaatselijk atelier in Nauvoo, zijn van Frans, geblazen glas, net als die van het oorspronkelijke gebouw. De engel Moroni zal ook weer boven de Nauvoo-tempel vliegen. De Nauvoo-tempel was de eerste tempel met een beeld van Moroni, maar daar werd hij horizontaal geplaatst en diende als windwijzer. Het beeld op de nieuwe tempel staat rechtop, net als op de andere tempels, en het is gericht naar het westen.

'Gewoonlijk richten we het naar het oosten, maar in dit geval wilde president Hinckley het naar het westen richten, naar de Mississippi en de vlakten in de richting van Salt Lake', vertelt broeder Stepan.

Met het oog op de toekomst

Het interieur zal enigszins verschillen van dat van de oorspronkelijke tempel. De stenen doopvont is een getrouwe weergave, en op de begane grond is net zo'n vergaderzaal als in het oorspronkelijke gebouw. Maar de tempel in Nauvoo (Illinois) is een moderne tempel en het interieur omvat de noodzakelijke ruimten voor de verordeningen en andere tempelfuncties. Sommige ruimten stonden niet in de oorspronkelijke bouwtekening.

De nieuwe tempel heeft ook kenmerken die zeer eigen zijn. 'De muurschilderingen in de begiftigingszalen zijn adembenemend', zegt Robert Reeve, directeur van een onderafdeling van de afdeling tempelwerk. De muurschilderingen zijn dezelfde als die in de Salt Lake-tempel, de Manti-tempel, de Los Angeles-tempel en de Cardston-tempel.

Het is 'een juweel die hopelijk zal blijven bekoren', zei president Hinck-

ley. (Geciteerd in 'Temple Dedications and Groundbrakings', *Ensign*, januari 2000, blz. 75.)

Afzien oude stijl

Tijdens de planning en de bouw van de Nauvoo-tempel heeft men er opzettelijk op aan gestuurd het door de tijd geconsacreerde erfgoed van de oorspronkelijke tempel eer te bewijzen, vooral wat de toewijding van tijd, middelen en bronnen betrof, zaken die bij de bouw van hedendaagse tempels gewoonlijk geen rol spelen.

De bouw van de oorspronkelijke tempel heeft veel offers en afzien geëist. Er werd gewerkt volgens het vertienden van tijd door de heiligen – één op de tien dagen werkte men aan de tempel. Mannen werkten aan de bouw, vrouwen zorgden voor kleding, voedsel en andere middelen. De heiligen, die toch al niet veel hadden, gaven geld, materiaal en talenten aan de bouw van de tempel – vaak alles wat ze hadden.

Dat erfgoed wordt gehandhaafd bij de nieuwe tempel die voor een groot deel gefinancierd wordt met milddadige bijdragen van de heiligen. Ook zij hebben materiaal, talenten en tijd geschonken. Er zijn 77 duizend uren aan vrijwilligerswerk gestoken in de herbouw van de tempel.

Zelfs jongeren en kinderen zijn erbij betrokken. Jeugdwerkkinderen in Colorado hebben een miljoen dollarcenten voor het Nauvoo-tempelfonds bij elkaar gebracht. En de quorumpresident leraren en de quorumpresident diakenen van de wijk Nauvoo (Illinois) namen op 5 november 2000 deel aan de hoeksteenceremonie, die verliep volgens de procedure die de profeet Joseph Smith volgde tijdens de plaatsing van de hoeksteen op 6 april 1841.

Tijdens de inwijding op 27 juni wordt eer bewezen aan de inspanningen van zowel de huidige werkers als die van de pioniers. 'Het nieuwe gebouw is een monument ter gedachtenis van de mensen die de eerste Nauvoo-tempel bouwden aan de oever van de Mississippi', zei president Hinckley. ('De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *De Ster*, juli 1999, blz. 105.)

Uitzendschema inwijding Nauvoo-tempel

Het Eerste Presidium heeft aangekondigd dat de inwijding van de Nauvoo-tempel zal worden uitgezonden naar ringgebouwen in de hele wereld. De plaatselijke leiders zullen u informeren omtrent de uitzendingen ter plaatse en de noodzakelijke aanbevelingen en instructies voor de inwijding.

Eerste dienst: Donderdag 27 juni 2002, 6.00 uur p.m., Amerikaanse tijd (bij ons 1.00 's nachts) rechtstreekse uitzending.

Extra uitzendingen: De eerste dienst zal op andere tijden opnieuw worden uitgezonden om alle tijdzones tegemoet te komen.

Talen: Elke uitzending kan worden ontvangen in het Bulgaars, Cambodjaans, Kantonees, Tsjechisch, Deens, Nederlands, Engels, Ests, Fins, Frans, Duits, Grieks, Haïtiaans, Hmong. Hongaars, IJslands, Italiaans, Laotiaans, Mandarijn, Navajo, Noors, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Spaans, Zweeds, Tongaans en Vietnamees. ☐

Eigentijds advies

Ouderling Oaks raadt studenten aan te vertrouwen op de timing van de Heer

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft twintigduizend studenten aan de Brigham Young University in Provo (Utah) het volgende advies gegeven: 'Hecht niet te veel waarde aan een nauwkeurige planning van je leven – zelfs niet van de belangrijke gebeurtenissen.' Maar 'wees liever bereid om de timing van de Heer en de keuzevrijheid van anderen te accepteren waar het gaat om zaken die onvermijdelijk jouw leven beïnvloeden.'

Tijdens een devotional op 29 januari zei ouderling Oaks dat de studenten van een planning moesten blijven uitgaan, 'maar die planning te baseren op je eigen overtuigingen, waaraan je je kunt vasthouden, ongeacht wat er gebeurt. Veranker je leven in eeuwige beginselen, en handel naar die beginselen, ongeacht de omstandigheden en ongeacht wat anderen doen. Dan kun je de timing van de Heer afwachten en ben je zeker van het resultaat in de eeuwigheid.'

Tijdens zijn toespraak noemde ouderling Oaks diverse punten in verband met timing. Eerst sprak hij over geloof in de Heer: 'Geloof is vertrouwen – vertrouwen in Gods wil, vertrouwen in de manier waarop Hij dingen doet, en vertrouwen in zijn tijdschema.'

Vervolgens bracht hij keuzevrijheid in verband met planning. 'Of we een aantal belangrijke doelen bereiken hangt van meer af dan van de timing van de Heer', legde ouderling Oaks uit. 'Sommige prestaties hangen ook af van de keuzevrijheid van anderen.'

Ten slotte bracht ouderling Oaks de studenten in herinnering dat niet alles in hun leven gepland is. 'Door datgene waar we geen vat op hebben,

FOTOGRAAF: KEVIN LEE, MET TOESTEMMING VAN *CHURCH NEWS*

Algemeen ZHV-presidente Mary Ellen W. Smoot zegt tegen jonge volwassenen tijdens een uitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen: 'Jouw licht kan door de generaties heen voelbaar zijn.'

kunnen we niet alles plannen en alles naar onze hand zetten', zei hij. 'Er zullen in ons leven veel belangrijke dingen gebeuren die we niet gepland hebben, en niet al die zaken zullen we toejuichen.'

'Doe je best op wat fundamenteel en persoonlijk is, en vertrouw dan op de Heer en zijn timing', besloot ouderling Oaks.

Recente BYU-devotionals en andere toespraken in het Engels kun je op internet raadplegen op *speeches. byu.edu*.

Ouderling Scott leert jonge volwassenen hoe ze om moeten gaan met problemen

In een satellietuitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen sprak ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen jonge mensen toe over het omgaan met en overwinnen van problemen.
'Jullie maken meer vooruitgang dan jullie beseffen', zei ouderling Scott. 'Door je strijd ontwikkel je karakter, discipline en vertrouwen in de beloften van je Vader in de hemel en de Heiland, als je steeds hun raad opvolgt.'

Ouderling Scott sprak op 13 januari vanuit het Marriott Center van de Brigham Young University tot jonge volwassenen over de hele wereld. Hij vertelde dat God voor elk probleem waarmee zij te maken krijgen, een oplossing weet, ongeacht de moeilijkheidsgraad. 'Als je geloof oefent, doet wat je kunt, zal Hij zorgen dat je die zaken binnen jouw mogelijkheden kunt hanteren', zei ouderling Scott.

'Hij zal priesterschapsleiders op je pad plaatsen die je raad en advies kunnen geven, vrienden die je kunnen steunen, en ouders die antwoorden kunnen geven. Langs de weg van gebed en het pad van inspiratie zal Hij je laten weten wat je moet doen.' Zelden, zei ouderling Scott, krijgt iemand volledig en onmiddellijk antwoord op zijn gebed. Antwoorden komen vaak stukje bij beetje. 'Als je het gevoel krijgt dat je geïnspireerd wordt, beproef dan je geloof door er ijverig naar te leven', adviseerde hij. 'Als het werkelijk een influistering van de Heer is, krijg je de bevestiging dat wat je gedaan hebt, goed is. Je zult leren hoe het voelt als je dat getuigenis krijgt.'

Tot slot sprak ouderling Scott over de groei die volgt op het overwinnen van moeilijkheden met de hulp van de Heer. 'Als jij je leert beheersen door nauwgezette gehoorzaamheid aan de Heer, zul je erin slagen inspiratie en richting in je leven te ontvangen', zei hij.

Ouderling Tingey adviseert studenten Zion in land van herkomst op te bouwen

Bereid je voor om Zion in je land van herkomst op te bouwen, zo raadde ouderling Earl C. Tingey van het Presidium der Zeventig de studenten van de Brigham Young University in Hawaii aan.

Met betrekking tot een aspect van de vergadering van Israël zei ouderling Tingey: 'Tegenwoordig betekent vergaderen: de ringen van Zion versterken, ofwel de ring waarin jij woont.' Ouderling Tingey vervolgde: 'Bouw de kerk op in jouw gebied. Versterk je eiland, je stad, en de regering van je land.'

Ouderling Tingey vroeg de studenten die op 18 januari aanwezig waren of zij zich 'wel volledig realiseren welke unieke kansen je als lid van de kerk hebt om in geloof voorwaarts te gaan, je getuigenis te versterken, een gezin te stichten, en de kerk in jouw deel van de wereld op te bouwen.'

Vervolgens besprak hij vier hulpmiddelen om te bereiken wat de Heer voor elk van ons in gedachten heeft. Ten eerste raadde hij de studenten

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ JUNI 2002

BIJZONDERE GETUIGEN

HET GELOOF VAN ONZE

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als we met optimisme naar de toekomst kijken, moeten we ook eens even rustig terugkijken op het geloof van onze nederige voorouders. Uit angst voor meer gewelddadigheden van de bendes die de profeet Joseph en zijn broer Hyrum van het leven hadden beroofd, kondigde Brigham Young aan dat de heiligen in het voorjaar van 1846 Nauvoo (Illinois) zouden verlaten. De meeste mensen in Nauvoo geloofden dat de Heer dat van hen wilde.

In 1846 verlieten tienduizend heiligen hun mooie stad en trokken de Amerikaanse wildernis in. Ze wisten niet precies waar ze heengingen, hoe groot de afstand was die ze af moesten leggen, hoe lang de reis zou duren of wat de toekomst voor hen in petto had. Maar ze wisten *wel* dat ze door de Heer en zijn dienstknechten geleid werden.

Toen Newel Knight zijn vrouw, Lydia, vertelde dat de heiligen weg moesten, reageerde ze met groot geloof. Ze zei: 'Er valt niets meer te bespreken. Wij horen bij het koninkrijk van God. Laten we gelijk beginnen met de voorbereidingen op de reis.'

De nederige toewijding van Lydia Knight aan de wil

NOG ÉÉN RIVIER, GLEN S. HOPKINSON

VOOROUDERS

van God, die voor haar vaststond, is heel typerend voor het geloof van de heldhaftige eerste heiligen.

De eerste pioniers die op weg gingen, reden met hun afgeladen huifkarren en hun kleinvee via de Parley-straat — de straat die bekend werd als 'de straat der tranen' — naar de steiger, vanwaar zij per veer naar Iowa overstaken. De ijsschotsen die in de rivier dreven, botsten tegen de boten waarmee de huifkarren werden overgezet. Een paar weken later daalde de temperatuur zelfs nog meer, waardoor de huifkarren gemakkelijk over het ijs konden oversteken.

Op 1 maart begon die eerste groep haar reis westwaarts door Iowa. De ontberingen die werden veroorzaakt door de koude, sneeuw, regen, modder, ziekte, honger en dood stelden het geloof van deze robuuste pioniers op de proef. Maar zij waren vast van plan hun leiders te volgen en de wil van God te doen, ongeacht de prijs.

Laten wij aan die eerste heiligen denken en ons best doen om dappere dienaren te zijn. Mogen wij het geloof van onze voorouders eren door getrouw in deze grote zaak te dienen. Mogen wij de profeet volgen (zie *Kinderliedjes*, blz. 58) en op die manier 'tot Christus (...) komen, en deel (...) hebben aan de goedheid Gods' (Jakob 1:7). □

Naar een toespraak tijdens de algemene conferentie van april 1996.

NAAR HET EIND VAN DE
BEWOONDE WERELD

Naar het verslag van Sheryl Zimmerman
Een waar gebeurd verhaal

Het was vroeg in de ochtend van een koude oktoberdag. Ik hielp onze huifkar inladen. Mijn tien jaar oude hart was zwaarder dan de stapels kleding en voedsel die ik droeg. *Het is niet eerlijk,* dacht ik. *Ik wil niet weg bij mijn huis en vrienden om naar een onbekende plek te reizen.*

Het was 1877 en ons huis in de buurt van St. George (Territorium Utah) was al een heel eind van Salt Lake City vandaan. Nu gingen we nog verder weg wonen.

Moeder riep: 'Mary Agnes, zorg dat de achterveranda helemaal leeg is voordat we vertrekken, alsjeblieft.'

Terwijl ik door het huis liep, dacht ik terug aan de dag waarop mijn vader zes maanden geleden teruggekomen was van de inwijding van de tempel in St. George. Moeder en ik waren thuis gebleven omdat mijn kleine broertje ziek was. We zagen direct aan vader dat er iets ernstigs was gebeurd.

Moeder sprak het eerst. 'William, wat is er aan de hand?'

Vader nam haar in zijn armen en terwijl de tranen over zijn wangen stroomden, zei hij: 'We moeten weg uit ons prachtige huis.' Meer kon hij niet zeggen.

Weg? Hoe konden we weggaan? Na jaren sparen hadden we eindelijk landbouwgrond gekocht en een prettig huis voor ons tienen gebouwd. We hadden paarden, vee en andere dieren. We woonden dichtbij mijn oma en mijn neven en nichten. Ik ging naar school in het dorp. Wie zou ons vragen dat allemaal op te geven?

Later hoorde ik mijn ouders praten over wat er aan de hand was. Er was behoefte aan gezinnen van de kerk om verder naar het zuiden nederzettingen te vestigen. President Brigham Young had ons gezin gevraagd te verhuizen. Hij raadde mijn vader aan alles wat hij had te verkopen zodat hij niet in de verleiding kwam om naar Utah terug te keren. Men had ons nodig in Arizona.

Arizona was een plek met heel weinig water waar niets te zien was. De profeet had het jaar

ILLUSTRATOR: TAIA MORLEY

'Ons is beloofd dat de president van de kerk, als openbaarder voor de kerk, leiding voor ons allen zal ontvangen. Onze veiligheid ligt in het luisteren naar wat hij heeft te zeggen en het opvolgen van zijn raad.' — President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium ('Voortdurende openbaring', *De Ster*, augustus 1996, blz. 6).

daarvoor ook mensen geroepen om daar naartoe te gaan. Velen waren naar Utah teruggekeerd, omdat ze de ontberingen niet aankonden. Vader zei dat er haast geen groter offer van hem gevraagd kon worden.

De stem van moeder doorbrak mijn gedachtestroom. 'Het is moeilijk om weg te gaan, hè, Mary Agnes? Begrijp je eigenlijk waarom we verhuizen?'

Ik schudde mijn hoofd.

'We gaan naar Arizona omdat de profeet ons daarvoor geroepen heeft', legde moeder uit. 'Weet je nog dat ik je verteld heb dat we in Nauvoo woonden toen ik ongeveer zo oud was als jij nu? Toen de profeet Joseph Smith was vermoord, ontstond er veel ruzie met de mensen om ons heen. De kerkleiders zeiden dat we naar het westen moesten verhuizen. Daar waren we veilig. Daar konden we ons geloof in vrede beoefenen.

'Het was vreselijk om ons huis te verlaten maar we hadden geen andere keuze, tenzij we ons van God, onze leiders en de kerk afkeerden. We hebben de lange, moeilijke reis naar de Salt Lake Valley gemaakt. We brachten weer een offer toen president Young ons vroeg daar weg te trekken en hier ons bestaan op te bouwen.

'Nu is ons gevraagd om naar Arizona te gaan. We *hoeven* niet te gaan. Niemand dwingt ons. We vluchten niet voor ons leven. We kunnen wel redenen vinden om niet te gaan. Dit keer moeten we onszelf van binnen overwinnen om te gehoorzamen.'

Moeder sloeg haar armen om me heen en zei toen dit tegen me: 'De Heer heeft gezegd dat als we een gebod ontvangen door zijn eigen stem of de stem van zijn dienstknechten, dat hetzelfde is. (Zie LV 1:38.) Onze profeet heeft tot ons gesproken. Ik weet dat hij namens God spreekt. Je vader en ik hebben al heel lang geleden

besloten dat we de profeet volgen, wat voor offers we daar ook voor moeten brengen.'

De Geest verwarmde mijn hart toen ik naar het getuigenis van mijn moeder luisterde. Ik voelde me gesterkt voor de onzekerheden die voor me lagen.

Terwijl ik op de volle wagen klom, keek ik nog één keer naar ons oude huis en richtte me toen op naar de weg naar Arizona. Ik besefte dat ook ik een getuigenis had van Gods vertegenwoordiger op aarde. Evenals mijn ouders besloot ik dat ik de profeet zou volgen — zelfs naar het eind van de bewoonde wereld. □

DE TIEN MELAATSEN

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

Jezus ging eens een dorpje binnen en zag daar tien melaatsen. Deze mannen hadden over hun hele lichaam pijnlijke plekken. Hun huid viel van hun lichaam af.

Lucas 17:12

Doktoren konden de melaatsen niet helpen en andere mensen waren bang voor hen. Die meenden dat ze door hen ook ziek konden worden.

Lucas 17:12

De melaatsen vroegen Jezus om hen te genezen. Ze wisten dat Hij hun zere plekken weg kon nemen.

Lucas 17:13

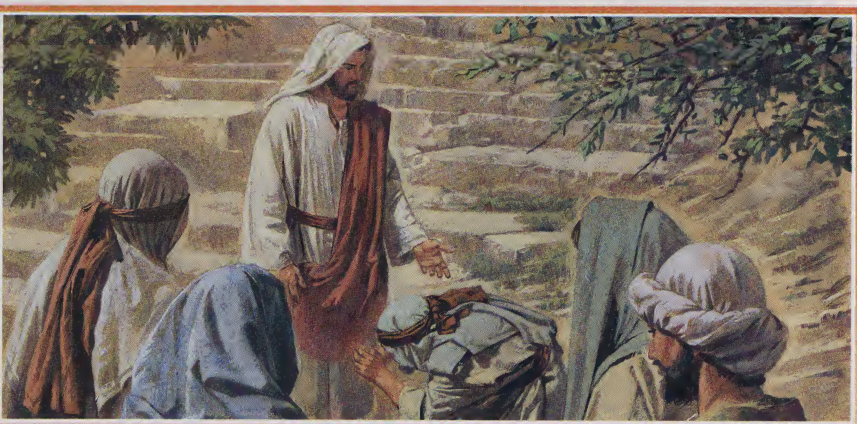
En Jezus wilde dat zij beter werden. Hij zei tegen ze dat ze naar de priesters moesten gaan.

Lucas 17:14

Onderweg naar de priesters werden de melaatsen beter. Hun zere plekken waren verdwenen. Jezus had ze genezen.

Lucas 17:14

Omdat hij wist dat Jezus hem had genezen, ging een van de melaatsen terug om Jezus te bedanken. Jezus vroeg hem waar de negen andere melaatsen waren. Zij waren niet teruggekomen om Hem te bedanken. Jezus zei tegen de melaatse die teruggekomen was dat zijn geloof hem had genezen.

Lucas 17:15–19

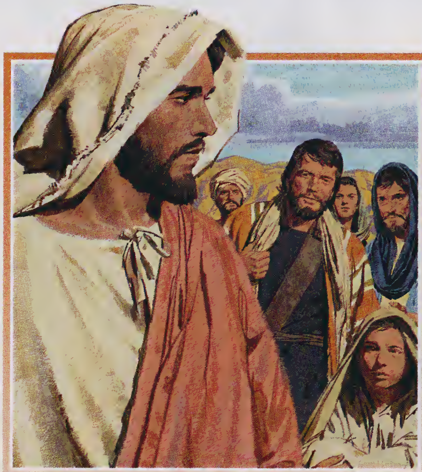
DE GOEDE HERDER

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Jezus noemde zichzelf de goede herder. Een herder zorgt voor zijn schapen. Hij zorgt dat ze voedsel en water kunnen vinden, en dat ze zich niet bezeren of verdwalen. Hij kent ze en houdt van ze en zou zijn leven geven om hen te redden.

Johannes 10:11–15

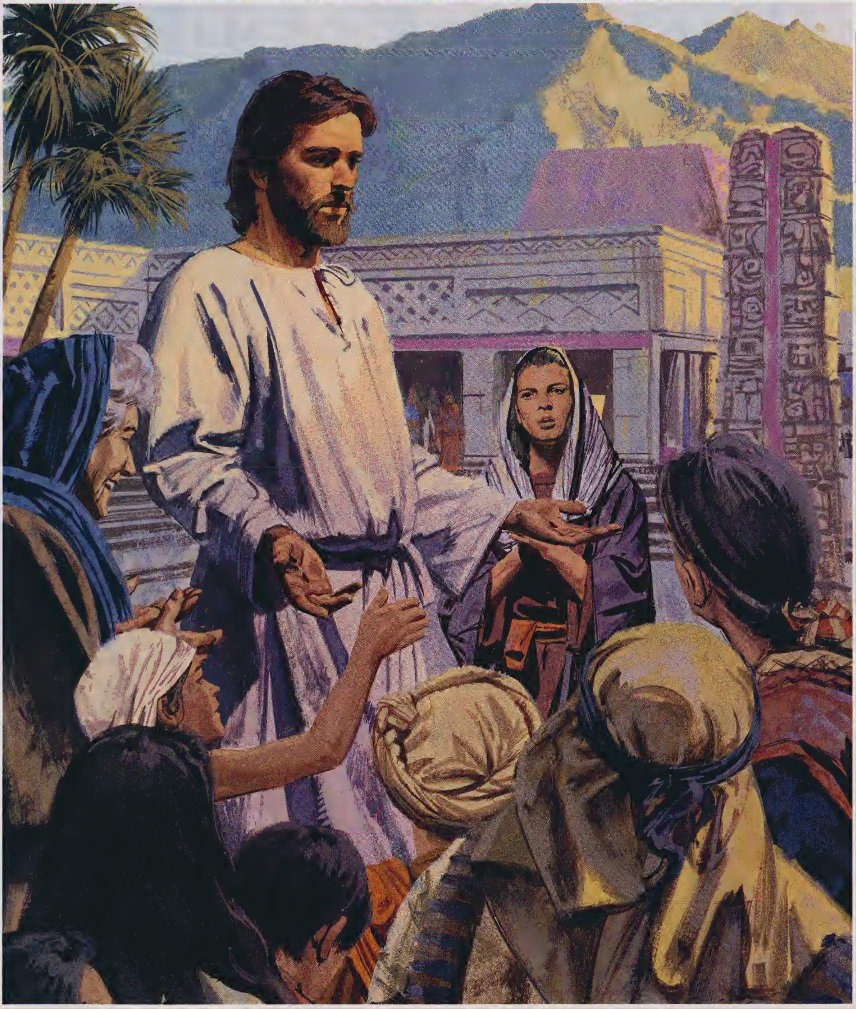
Jezus is ook als een herder voor ons. Hij houdt van ons. Hij zorgt dat we de waarheid leren kennen. Hij laat ons zien hoe we moeten leven om bij onze hemelse Vader terug te keren. Jezus noemt ons zijn schapen. Hij heeft zijn leven voor ons gegeven.

Johannes 10:11–15

De Heiland vertelde de mensen in Jeruzalem dat Hij nog andere schapen had. De mensen daar begrepen niet wat Hij bedoelde. Jezus bedoelde dat Hij ook discipelen, of volgelingen, in Amerika had. Hij zei dat Hij hen zou bezoeken.

Johannes 10:16; 3 Nephi 15:21

Toen Jezus was herrezen uit de dood, bezocht Hij zijn volk in Amerika. In het Boek van Mormon staat dat bezoek beschreven. Hij bleef daar vele dagen, genas de zieken en zegende de mensen. Hij gaf hun het priesterschap en organiseerde zijn kerk daar. Hij leerde hun hetzelfde als wat Hij de mensen in Jeruzalem had geleerd. Daarna keerde Hij terug naar onze hemelse Vader.

3 Nephi 11–28

PARTICIPATIEPERIODE

TEMPELS IN ALLE TIJDEN

Vicki F. Matsumori

'Ik gebied u, al mijn heiligen, Mij een huis te bouwen' (LV 124:31).

Herinner je je het verhaal van de kinderen van Israël? Mozes leidde hen uit Egypte en ze zwierven 40 jaar door de woestijn.

Heb je gehoord van de enorme wijsheid van koning Salomo? Hij loste een ruzie op tussen twee vrouwen die allebei beweerden dat ze de moeder van dezelfde baby waren.

Weet je nog dat Nephi bereidwillig terugging naar Jeruzalem om de koperen laten te halen? Zijn oudere broers gingen met hem mee, maar met tegenzin.

Kun je je nog het verslag van het eerste visioen van Joseph Smith herinneren? Hij bad en toen verschenen onze hemelse Vader en Jezus Christus aan hem.

Wat hebben Mozes, koning Salomo, Nephi en Joseph Smith met elkaar te maken? Ze kregen allemaal de opdracht om een tempel te bouwen. Lang geleden en in deze tijd heeft het uitverkoren volk van de Heer tempels gebouwd. Tempels zijn bedoeld voor heilige aanbidding en voor het sluiten van heilige verbonden.

De tempel die de kinderen van Israël bouwden, heette een tabernakel. Ze droegen die met zich mee. De ark des verbonds zat daar ook bij, waar de tien geboden in zaten. (Zie Exodus 25–26; 1 Koningen 8:9.)

Koning David verzamelde materiaal om een prachtige tempel te bouwen. Maar onze Vader in de hemel wilde dat Salomo, Davids zoon, deze belangrijke tempel in Jeruzalem liet bouwen. (Zie 1 Kronieken 28:2–3, 6.)

De Nephieten werden gezegend vanwege hun tempels. Nephi bouwde een tempel in het beloofde land. Koning Benjamin hield zijn fantastische toespraak bij de tempel. De Heiland verscheen bij de tempel in het land Overvloed. (Zie 2 Nephi 5:16; Mosiah 1:18; 3 Nephi 11:1–10.)

Door middel van Joseph Smith herstelde onze hemelse Vader alle waarheden van het evangelie met inbegrip van de tempelverordeningen. De profeet Joseph kreeg de opdracht om de tempel in Kirtland te bouwen. (Zie LV 95:8.) Nu zijn er meer dan honderd tempels. En er worden er nog meer gebouwd zodat wij de zegeningen kunnen ontvangen die het verbondsvolk van onze Vader in de hemel in de loop van de geschiedenis heeft ontvangen.

Instructies

Teken een moderne tempel in de blanco ruimte. Plak bladzijde 11 op stevig papier en knip de stukken met tempels en het stuk met de titel uit. Maak gaatjes op de plaatsen van de cirkeltjes. Hang elk tempelstuk vervolgens met draadjes van verschillende lengten aan het stuk met de titel (zie illustratie). Hang de mobile ergens waar hij je eraan kan herinneren dat je goed moet leven, zodat je waardig zult zijn om naar de tempel te gaan.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Leg uit dat toen de kinderen van Israël veertig jaar door de woestijn trokken, de tempel iets was wat ze konden zien en waardoor ze eraan herinnerd werden dat onze hemelse Vader zijn volk zegent als ze gehoorzaam zijn. Laat iedere klas een van de volgende tekstverwijzingen uitkiezen: Exodus 13:17–21 (de kinderen van Israël worden door een wolk geleid); Exodus 14:9, 15–22, 26–28 (Mozes splitst de Rode Zee in tweeën); Exodus 17:8–12 (Amalek wordt verslagen doordat Mozes zijn handen omhoog houdt); Numeri 21:4–9 (de kinderen van Israël worden van de vurige slangen gered). Laat de klassen de verzen lezen. Laat ze de beschreven gebeurtenis vervolgens als pantomime opvoeren. Getuig dat we gezegend worden voor onze gehoorzaamheid.

2. Bespreek de tempels in het Boek van Mormon door elke klas een van de volgende verwijzingen te laten lezen: 2 Nephi 5:16 (Nephi bouwt een tempel); Jakob 1:17 (Jakob onderwijst bij de tempel); Mosiah 2:1 (koning Benjamin onderwijst bij de tempel); Mosiah 7:17 (koning Limhi laat zijn volk bij de tempel samenkomen); Alma 16:13 (Alma en Amulek onderwijzen in de tempels); Helaman 3:3, 9 (de Nephieten bouwen tempels); 3 Nephi 11:1–10 (Jezus Christus verschijnt bij de tempel in het land Overvloed). Getuig van de zegeningen die leden van de kerk tegenwoordig genieten door de aanwezigheid van tempels. □

ILLUSTRATOR: DAVID MEIKLE

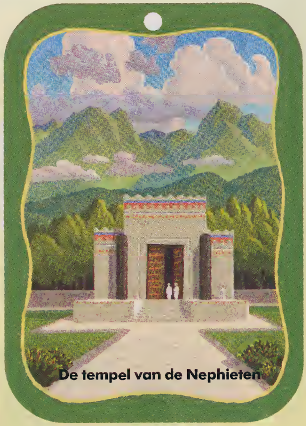
TEMPELS IN ALLE TIJDEN

'Ik gebied u, al mijn heiligen, Mij een huis te bouwen' (LV 124:31).

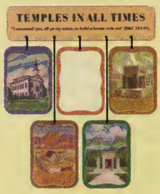

De tempel in Kirtland

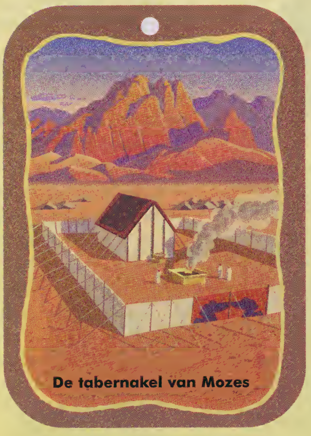
Mijn tempel

De tempel van de Nephieten

Voorbeeld

De tabernakel van Mozes

De tempel van Salomo

Ouderling John M. Madsen
van de Zeventig

Uit een interview met Rebecca Todd Archibald

Al heel vroeg in mijn kinderjaren werd ik mij bewust van het belang van gebed en van de ongelooflijke macht van het heilige priesterschap. Tijdens de herfst van 1942 waren de Verenigde Staten betrokken bij een oorlog. Mijn vader deed zijn best om ons huis af te bouwen. Hij kon geen kachel te pakken krijgen want men had alle bouwmaterialen voor de oorlog nodig. Toen het kouder werd, werden mijn zusje, Patricia, en ik erg ziek. Zij had bronchitis en ik een dubbele longontsteking. De dokter had weinig hoop dat ik de ochtend nog zou halen.

Mijn moeder vertelde over die meest afschuwelijke nacht dat ze de wanhoop nabij was toen ze mijn polsslag wilde meten en niets meer voelde. Ze zei dat het leek alsof er een standbeeld in bed lag. Ze bad vurig tot de Heer en beloofde Hem dat ze mij, als ik dit zou overleven, aan Hem terug zou geven in zijn dienst. Tijdens die nacht gaf mijn vader me een priesterschapszegen. Toen hij zijn handen op mijn hoofd legde, deed ik mijn ogen open, en vanaf dat ogenblik begon ik op te knappen. Ik weet dat mijn leven is gespaard vanwege de gebeden van mijn ouders en de macht van het priesterschap.

Na enige tijd verhuisden we van Maryland naar Utah. Daar woonden we op een boerderij in Logan Noord. We hadden wat paarden, koeien, varkens, kippen, twee honden, een paar katten en we hadden zelfs een varken als huisdier. Hoewel we de koeien moesten verkopen, hield mijn vader een melkkoe.

Iedere ochtend voor school hielp ik mijn broer mee de koe melken. Op zekere ochtend was mijn broer ziek en moest ik de koe alleen melken. Ik was nog maar acht. Het was de eerste keer dat ik de koe alleen moest melken. Ik zette mijn krukje en de emmer neer en begon te melken. De koe schopte de emmer om en liep weg.

Ik pakte het krukje en de emmer op, liep achter haar aan en begon weer te melken. Weer gooide ze de emmer om en liep weg. Ik moest haar melken voordat ik naar school ging, dus raapte ik het krukje en de emmer weer op, liep naar haar toe en begon te melken. Voor de derde keer schopte ze de emmer om en liep weg.

Ik had hulp nodig! In het licht van de vroege ochtendzon knielde ik neer en begon te bidden. Ik legde mijn hemelse Vader uit: 'Ik kan het niet alleen. Alstublieft, alstublieft, help me!' Zonder te

aarzelen pakte ik de emmer en de kruk weer op, ging naar de koe en begon te melken. Ze bewoog niet. Ze stond stil totdat ik klaar was. Snel bracht ik de emmer naar ons huis, gaf die aan mijn moeder en rende naar school. Ik was nog op tijd en wist dat mijn hemelse Vader mijn gebed had verhoord.

Bij een andere gelegenheid was ik eens 's avonds met mijn broers en zussen thuis. We hoorden buiten gejank. We gingen naar het raam en tuurden in de duisternis. Daar verscheen Major, onze grote Duitse herder, in het licht van het raam. We konden zien dat er iets helemaal mis met hem was! Bezorgd renden mijn oudere broer en ik naar buiten en waren in staat om Major in het licht te trekken zodat we konden zien waarom hij trilde van de pijn. Hij was een stekelvarken tegengekomen en er zaten ontelbare stekels in zijn neus, bek, tong en borst.

Onmiddellijk belden we mijn vader en vroegen of hij naar huis kon komen. Hij had nog laat op school gewerkt. Hij kwam snel en zei droevig: 'We moeten hem waarschijnlijk in laten slapen.' We begrepen wat dat betekende en zeiden: 'Als je Major in wilt laten slapen, zul je ons eerst moeten laten inslapen.'

Papa had geen keus. Hij moest de stekels er een voor een uittrekken. Met ontzetting keken wij toe hoe Major ineenkromp en jankte van pijn bij iedere stekel die een stuk van zijn vel meerukte.

Maar het duurde niet lang of hij was volledig hersteld en terug op zijn post om ons en de boerderij getrouw tegen indringers te beschermen. Erg genoeg had hij een paar maanden later nog een aanvaring met een stekelvarken en moest hij weer zoveel pijn lijden.

Door deze ervaring en nog andere, heb ik ontdekt en weet nu zelf dat onze Vader in de hemel onze gebeden hoort en beantwoordt. Ik zie ook in dat je de stekels van een stekelvarken met zonde kunt vergelijken of met de vurig pijlen van Satan. Zonde of verkeerde keuzen kunnen pijn en lijden veroorzaken, en als we ons niet bekeren, kunnen onze zonden tot de geestelijke dood leiden.

Ik ben dankbaar voor onze Heiland omdat Hij bereid was voor ons te lijden en sterven, en het ons allen mogelijk te maken ons te bekeren en aan de vurige pijlen van de tegenstander te ontkomen.

Laten we altijd veel bidden en denken aan de woorden van Nephi: 'Allen, die het woord Gods gehoor wilden schenken en zich daaraan vasthouden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin zouden de verzoekingen en de vurig pijlen van de duivel hen kunnen verblinden om hen ten ondergang te voeren' (1 Nephi 15:24). □

***Boven:* Ouderling Madsen met zijn vrouw, Diane, en hun vijf nog in leven zijnde kinderen tijdens de huwelijksreceptie van hun tweede dochter. O*nder (van links naar rechts):* Op driejarige leeftijd; op eenjarige leeftijd met zijn moeder, Edith Louise Madsen; in het American football-team van de school.**

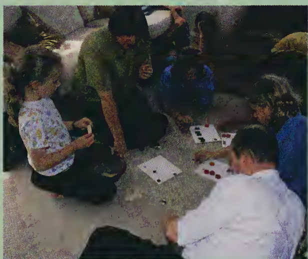

VRIENDSCHAP SLUITEN

Amberley en Jenneke Kurtz

uit Wellington (Nieuw-Zeeland)

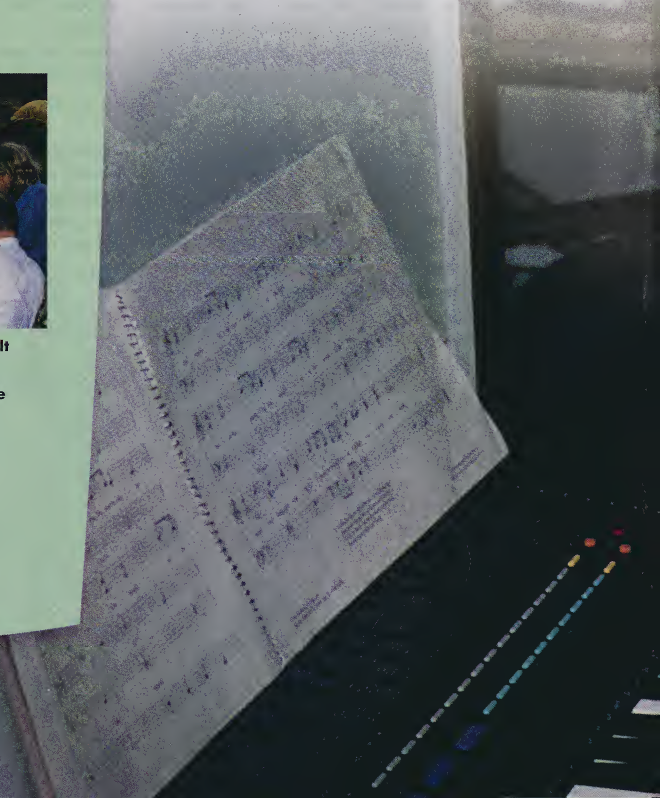
Shanna Ghaznavi
FOTOGRAAF: SHANNA GHAZNAVI

***Boven:* De familie Kurtz speelt familiegeschiedenisbingo. *Rechts:* Amberley en Jenneke oefenen samen een duet.**

Wij weten wel wat een *oma* en *opa* zijn. Maar Jenneke en Amberley Kurtz weten dat ook. Jenneke is acht jaar en Amberley tien. Zij weten van alles van hun familiegeschiedenis, en ook van hun Nederlandse voorouders.

Ze wonen met hun ouders, Julie en Dick, in de wijk Tawa in de ring Wellington (Nieuw-Zeeland). Ze hebben een oudere broer, Ben, van vijftien, en een oudere zus, Desiree, van dertien. Het lievelingsspel van de familie Kurtz is familiegeschiedenisbingo. Je hebt waarschijnlijk nog nooit van dat spel gehoord want de familie Kurtz heeft het zelf verzonnen. Door het te spelen, leren ze de namen van hun voorouders onthouden, weten ze iets van hen af en begrijpen ze hun familierelatie.

Jenneke is dol op familiegeschiedenisbingo. Ze is ook dol op haar *oma* en was echt blij toen haar grootmoeder uit Hamilton (Nieuw-Zeeland) overkwam om tijdens haar doopdienst piano te spelen. Omdat haar grootmoeder zo ver weg woont, zien ze elkaar niet vaak.

Jenneke kreeg ter ere van haar doop een setje nieuwe Schriften. Nu leest ze daar 's morgens met haar huisgenoten in en ze leest ze ook zelf. Amberley houdt ook van lezen. 'Zij zou wel de hele dag boeken willen lezen', zegt haar vader. Feitelijk zou ze wel

De familie Kurtz. ***Van links naar rechts:*** **Jenneke, Ben, mama, Desiree, papa en Amberley.**

150 dagen lang elke dag een boek kunnen lezen! Zoveel boeken heeft ze verzameld.

Amberley houdt ook van koken. Haar moeder zegt dat ze in Italië geboren had moeten worden in plaats van in Nieuw-Zeeland, omdat ze zo dolgraag pasta kookt.

Allebei vinden ze het heerlijk om iets met het hele gezin te doen, zoals wandelen, op vakantie gaan of vissen.

Maar er zijn ook dingen die ze graag alleen doen. Jenneke verzorgt graag planten. Ze teelt zonnebloemen en vindt het fijn om in de tuin te werken. Vorig jaar werden enkele zonnebloemen groter dan zijzelf.

Jenneke houdt niet alleen van tuinieren, maar ze houdt ook van dieren — vooraal haar oranje kat. Met de hulp van Desiree heeft Jenneke een kattenverzorgbedrijfje. Ze gaat een heleboel katten in de buurt af en voert ze voor andere gezinnen.

Boven: **Amberley met haar twee konijnen.** ***Rechts:*** **Jenneke staat naast een van haar zonnebloemen.**

Amberley houdt ook van dieren — vooral konijnen. Als ze groot is, wil ze vegetariër worden. Ze heeft twee konijnen die in grote kooien achter hun huis wonen. Bijna twee jaar geleden kreeg ze de eerste. Ze verzorgt ze goed, geeft ze regelmatig te eten en houdt ze schoon. 'Amberley is heel lief', zegt Ben — en niet alleen voor dieren. Desiree zegt dat Amberley voor iedereen heel gul is.

Amberley speelt graag cricket met Ben. Ze oefent ook graag netbal buiten. Ze is daar erg goed in; op school is ze zelfs drie keer tot netbalspeler van de maand uitgeroepen. Toen ze voor het eerst speelde, had ze moeite om de bal te vangen. Maar doordat ze bleef proberen en naar haar coach luisterde, werd ze veel beter.

Zowel Jenneke als Amberley spelen een muziekinstrument. Amberley heeft al vijf jaar pianoles en Jenneke speelt blokfluit. Soms spelen ze samen duetten.

Jenneke en Amberley lijken in veel opzichten op elkaar. Maar ze zijn ook heel verschillend. Amberley is stiller en houdt van sport; Jenneke is vlotter en houdt van tuinieren. Maar al zijn ze verschillend — zoals de piano en de blokfluit — ze spelen in harmonie met elkaar. Ze hopen dat hun nakomelingen ooit van hen zullen weten en zullen weten hoeveel ze van het evangelie en van hun familie houden. Misschien ontdekken hun nakomelingen dat wel door een spelletje als familiegeschiedenisbingo. □

aan hun opleiding af te maken. 'Er wordt van je verwacht dat je hard studeert en goede cijfers haalt. Wie uitmunt tijdens zijn opleiding, krijgt later meer kansen', zei hij.

Ten tweede raadde hij de studenten aan om trouw te blijven. Hij legde uit dat dit inhoudt dat je naar de tempel gaat, actief bent in je wijk, je voorbereidt op een voltijdzending, en thuis zendingswerk blijft doen. Hij voegde eraan toe dat studenten 'trouw [behoren te zijn] aan de tradities van thuis. Er zijn veel prachtige tradities die verenigbaar zijn met de leringen van de kerk.'

Ten derde: sluit een eeuwig huwelijk, vorm een eeuwig gezin en houd het in stand, adviseerde ouderling Tingey. 'Plan en leef je leven zo, dat je een tempelhuwelijk waardig bent. De Heer zei tegen Adam: "Het is niet goed, dat de mens alleen zij"', aldus ouderling Tingey. (Genesis 2:18; zie Mozes 3:18.)

Ten slotte raadde hij aan om anderen te dienen en actief te zijn in de kerk. Als je dat doet en ook regelmatig naar de tempel gaat, zei hij, 'zul je een ongeëvenaard gevoel van vrede en tevredenheid krijgen. Het zal bijdragen tot persoonlijke openbaring, waardoor je tot verstandige en juiste beslissingen komt.'

Deze toespraak en andere Engelstalige toespraken van devotionals kun je vinden op de website van BYU-Hawaii op *www.byuh.edu/devotionals.*

Schema van CES-uitzendingen tweede helft 2002

Datum	Tijd	Gebieden waar de uitzending te zien is in ringcentra*
15 september *President James E. Faust*	19.00 uur	Europa en Zuid-Afrika
10 november *Bishop Richard C. Edgley*	19:00 uur.	

Elke uitzending kan worden ontvangen in het Kantonees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Hongaars, Italiaans, Mandarijn, Mongools, Nederlands, Noors, Portugees, Spaans, Zweeds.

Er zijn in deze talen, als ook in het Indonesisch, Japans, Koreaans, Russisch, Samoaans, Thais en Tongaans ook videobanden van de uitzendingen beschikbaar voor de plaatselijke leiders.

* Deze uitzendingen van de kerkelijke onderwijsinstellingen zijn op 8 september en 3 november (alleen audio) ook live op het internet te volgen op *www.lds.org.* De uitzendingen worden vervolgens opgeslagen op *www.lds.org.*

Zuster Smoot tot jonge volwassenen: richt je op zaken die niet te koop zijn

De waardevolste zaken zijn niet met geld te koop, zei zuster Mary Ellen W. Smoot. In een toespraak tot jonge volwassenen die op 3 februari wereldwijd werd uitgezonden tijdens een satellietuitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen, zei de algemeen ZHV-presidente van de kerk dat mensen soms door omstandigheden gedwongen worden na te denken over wat ze nodig hebben om gelukkig te zijn.

'Als wij wereldse zorgen opzijzetten en ons richten op onze eeuwige behoeften, zullen we te weten komen wat God van ons wil', zei ze. 'We gaan waardering opbrengen voor zaken die niet gekocht of verkocht kunnen worden.'

Een van de waardevolste hoedanigheden is liefde – zoals die door eeuwige gezinsbanden teweeg wordt gebracht, zei ze. 'Alles wat je meeneemt naar het volgende leven, is niet te koop. Verbonden waardoor man en vrouw, ouders en kinderen verzegeld worden, zijn van onschatbare waarde. Liefde die generaties en harten samenbindt, is niets minder dan goddelijk.'

Maar, voegde ze eraan toe, 'wanhoop niet als je ouderlijk gezin niet ideaal is. Je kunt een nieuw gedragspatroon ontwikkelen. (...) Houd je aan de waarheden van het evangelie en begin je eigen leven te veranderen, en vervolgens in je eigen gezin als je trouwt en je kinderen opvoedt.'

Nog iets wat niet te koop is, is kennis, vervolgde zuster Smoot. 'Ik heb het niet slechts over een officiële opleiding, maar over een levenslange zoektocht naar kennis en ervaring. Je moet lezen en studeren. Je moet je inspannen als je wilt leren.'

Zuster Smoot noemde vier strategieën om een waardevol leven op te bouwen: maak plannen voor je geestelijke groei, help anderen, ontwikkel nederigheid en evalueer je prioriteiten.

'Broeders en zusters,' besloot zuster Smoot, '"[Vergaar] u een schat in de hemel (...), ja, die eeuwig is en niet vergaat, ja, opdat gij die kostbare gave des eeuwigen levens moogt ontvangen" (Helpman 5:8). Er bestaat geen grotere gave.' □

Ontleend aan Church News, *9 februari 2002.*

Verschil maken

School in Nigeriaans dorp krijgt opknapbeurt

De kinderen van een Nigeriaans dorp hadden een schoolgebouw met muren. Maar zonder vloer, zonder dak, zonder tafeltjes of stoelen. Op een goede dag reden zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de speelplaats op. Ze kwamen kijken of de kerk kon helpen.

Een paar dagen later reed een vrachtwagen de speelplaats op, vol met materiaal voor een dak. Alle kinderen stonden te kijken. De mannen van het dorp begonnen een dak op de school te maken.

Kort daarna kwam er nog een vrachtwagen, met cement. De mannen van het dorp begonnen een vloer in de school te leggen.

Toen wilde een aantal schoolkinderen in Californië, in de Verenigde Staten, helpen. Ze zamelden geld in en stuurden dat naar een zendingsechtpaar in het gebied. Weer gingen de mannen van het dorp aan het werk. Ze maakten banken, lessenaars en tafeltjes. Er bleef zelfs nog geld over voor andere benodigdheden.

Toen de verbeteringen waren aangebracht, werden de zendelingen uitgenodigd. Ze werden begroet door enthousiaste kinderen die lachten, zongen en lieten zien wat ze op hun nieuwe school hadden geleerd.

FOTOGRAAF: OUDERLING EN ZUSTER PERKINS, MET TOESTEMMING VAN PUBLIC RELATIONS NIGERIA

Dorpelingen brengen verbeteringen aan in een plaatselijke school. Zendelingen van de kerk zorgden voor materiaal en geld voor het project.

Jongevrouw onderwijst in zelfredzaamheid

De 17-jarige Divine Grace Divinagracia Evangelista uit de gemeente San Isidro 2 in de ring Antipolo (Filipijnen) heeft een gratis cursus schoonheidsspecialiste verzorgd en daarmee haar onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw verdiend.

Divine had zich ten doel gesteld vrouwen vaardigheden bij te brengen waardoor ze zelfredzaam werden en geld voor hun gezin konden verdienen. Voor elke fase van het project maakte ze plannen en stelde ze doelen, ze kreeg financiële steun van vrienden en plaatselijke overheidslieden. Na afloop van de cursus kreeg Divine brieven van deelneemsters die haar bedankten voor het opstarten van een gratis project waardoor ze in moeilijke tijden geld kunnen verdienen.

Basisschoolleerling benoemd tot ambassadrice

Gabriella Garbero uit de wijk Chesterfield 1 in de ring St.-Louis (Missouri) is benoemd tot ambassadrice van de Muscular Dystrophy Association in haar staat. Zij zal in heel Missouri vrijwilligers werven voor de ontwikkelings- en geldinzamelingscampagnes van de vereniging.

Gabriella is leerling van de Claymont-basisschool in Ballwin (Missouri), en ze neemt deel aan het programma voor begaafde kinderen. Toen ze een jaar was, werd er bij haar spieratrofie geconstateerd en vanaf haar derde jaar rijdt ze in een elektrische rolstoel.

Ontleend aan Church News, *9 februari 2002.*

Quilts voor Russisch weeshuis

Leden van de gemeente Zelenogradsky in het district Moskou-Noord (Rusland), hebben twintig quilts gemaakt en geschonken aan een weeshuis in Moskou voor kinderen onder de drie jaar. Bij het project kregen de leden van de gemeente hulp van meer dan veertig ZHV-zusters en jongevrouwen uit het district.

Ontleend aan Church News, *9 februari 2002.*

Tentoonstelling brengt honderden het verleden in herinnering

De ring Tallahassee (Florida) heeft op 26 januari een tentoonstelling over familiegeschiedenis georganiseerd met meer dan 28 tafels met uitstallingen en geëxposeerde collecties. Getoond werden historische voorwerpen, zoals uniformen, kleding, foto's,

gereedschap en sieraden uit perioden vanaf de Amerikaanse Revolutie, de Eerste Wereldoorlog, de Tweede Wereldoorlog tot recenter tijden. Op andere tafels stonden uitstallingen en brochures van vaderlandslievende en genealogische verenigingen, en een aantal kerkleden en vrijwilligers droeg authentieke kleding uit bepaalde perioden. De tentoonstelling trok meer dan 250 bezoekers. Meer dan 115 plaatselijke leden en vrijwilligers hebben de tentoonstelling tot een succes gemaakt.

Ontleend aan Church News, *9 februari 2002.*

De kerk stuurt hulp voor Afrikaanse vluchtelingen

Stromen hete lava. Tienduizenden vluchtelingen staken in januari de oostelijke grens van de democratische republiek Kongo naar Rwanda over. Een vulkaanuitbarsting maakte 300 duizend mensen dakloos.

In verband met die ramp hechtte de kerk haar goedkeuring aan een bijdrage van 100 000 dollar aan het Duitse Rode Kruis.

FOTOGRAAF: FELIX ROLOFF

Ouderling D. Lee Tobler van de Zeventig, president van het gebied Europa- Midden (rechts) overhandigt dr. Jürgen Shilling, algemeen secretaris van het Duitse Rode Kruis (midden) een cheque voor Afrikaanse vluchtelingen die door vulkanische uitbarstingen dakloos zijn geworden. Jürgen Hasse, directeur welzijnszorg in het gebied Europa- Midden (links) was bij de overhandiging aanwezig.

Tijdens een korte plechtigheid op 31 januari in het ringgebouw van de ring Berlijn, overhandigde ouderling D. Lee Tobler van de Zeventig, president van het gebied Europa-Midden, de gift van de kerk aan dr. Jürgen Shilling, algemeen secretaris van het Duitse Rode Kruis. Dr. Shilling verklaarde dat het geld gebruikt zou worden om te voorzien in de onmiddellijke behoeften van degenen die door de ramp waren getroffen. □

Leiders geven uitleg en raad tijdens ringconferenties

In maart hebben de vier ringen in Nederland en Vlaanderen hun halfjaarlijkse conferentie gehouden. De conferenties van de ringen Antwerpen en Apeldoorn waren beide op 2 en 3 maart. De conferentie in Antwerpen stond onder leiding van president Jo Buysse en werd door meer dan 600 leden en belangstellenden bezocht.

In Apeldoorn waren president Tobler van het gebied Europa-Midden en ouderling Wolfgang Paul als bezoekende autoriteiten aanwezig.

De eerste spreker tijdens de algemene bijeenkomst in Apeldoorn op zondagmorgen was president Westra. Hij sprak over leiding door de Heilige Geest, niet alleen in puur godsdienstige aangelegenheden maar ook bij allerlei bezigheden in het dagelijks leven. Daarbij gaf hij verschillende voorbeelden hoe de Geest hem bij zijn werk en bij een sollicitatie had geleid.

Op verzoek van president Tobler gaven enkele jonge leden uit de ring hun getuigenis. Het ringkoor zong, heel toepasselijk, Uw Geest, o Heer (lofzang 81). Ook ouderling Wolfgang Paul sprak over de Heilige Geest. Hij citeerde onder meer Nephi's afscheidsgetuigenis in het Boek van Mormon: '...want wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen.' (2 Nephi 33:1.)

President Tobler, die een boerderij heeft in Idaho (VS) en nu in verband met zijn roeping in Frankfurt woont,

vertelde: 'Het moeilijkste van onze roeping is dat we onze kleinkinderen zo lang niet zien.' Sprekend over wat ouders of grootouders hun kinderen of kleinkinderen kunnen leren, zei hij: 'Ouders – het belangrijkste wat u uw kinderen kunt leren is, wie ze zijn – kinderen van onze hemelse Vader, met een oneindig potentieel. Ze moeten leren dat ze bij Hem terug kunnen komen als ze zich aan zijn regels houden.'

President Hinckley maakt zich zorgen over het grote aantal ouders dat geen gezinsavond en gezinsgebed met hun kinderen houdt, vertelde ouderling Tobler. 'Vergeet niet dat uw grootste verantwoordelijkheid is, dat uw kinderen contact houden met hun hemelse Vader, met zijn Zoon en met de Heilige Geest.' Iedereen heeft dat contact nodig. Als we het verbreken, nemen we onze beslissingen op basis van onze eigen, onvolkomen, wereldse kennis.

President Tobler bespreekt belangrijke onderwerpen met de leiders en leidsters in de ring Apeldoorn.

Ouderling Wolfgang Paul aan het woord in de kerk te Apeldoorn.

In verband met de verkondiging van het evangelie zei president Tobler: 'Dit is dé kerk met dé boodschap. Het evangelie dat wij de wereld brengen, bestond al voordat de wereld bestond. In het plan van onze hemelse Vader was reeds voorzien dat zijn kinderen ook fouten zouden maken. Christus was door de Vader gekozen om de Redder van de mensen te zijn. Het evangelie waarin we onderwijzen kenden we al voordat we naar de aarde kwamen. Ook onze voorouders – zoals Adam , Noach, Abraham en Jacob, kenden het evangelie en de verordeningen ervan.'

Ook tijdens de conferentie van de ring Antwerpen werden belangrijke onderwerpen als tempelbezoek en zendingswerk besproken. Alle leden horen te streven naar het bezit van een geldige tempelaanbeveling en daar gebruik van te maken door regelmatig de tempel te bezoeken. Voor de jongemannen van de kerk moet op zending gaan het eerste belangrijke doel in hun leven zijn. ☐

Den Haag-tempel wordt spoedig voltooid

De Den Haag-tempel, waarvan de bouw eind 2000 is begonnen, zal binnenkort gereed zijn. Aan het begin van dit jaar was de buitenkant al bijna af; er moest toen nog graniet worden aangebracht op een deel van de buitenwanden, en er moesten nog vensters in gezet. In februari is een beginnen gemaakt met de plaatsing van de glas-in-loodramen; naar verwachting zouden die werkzaamheden eind maart zijn voltooid.

Begin maart was de – inmiddels bijgestelde – planning dat de eigenlijke bouw van de tempel in de loop van mei gereed zou komen. Daarna zouden nog ongeveer zes weken nodig zijn voor de inrichting van het gebouw. Als alles verder volgens plan verloopt, moet de tempel dus omstreeks eind juni klaar zijn om bezoekers te ontvangen.

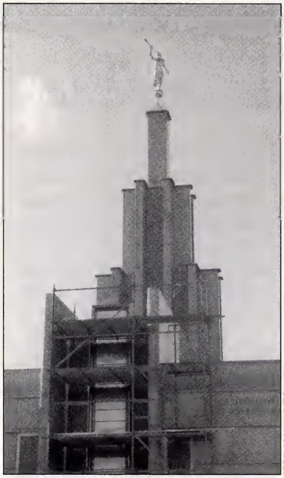
Open dagen en inwijding

Of dat dan al gauw zal gebeuren, is nog maar de vraag, want veel leden in Nederland en België hebben in juli of augustus vakantie, en het is wel de bedoeling om zoveel mogelijk leden in de gelegenheid te stellen de inwijding van de tempel bij te wonen. De open dagen zijn gewoonlijk kort voor de inwijding van een tempel.

Tijdens de ringconferentie in Apeldoorn op 2 en 3 maart heeft

president Tobler van het gebied Europa-Midden aangegeven dat hij verwachtte dat de inwijding van de eerste Nederlandse tempel omstreeks het einde van augustus zou zijn. De maand september is echter ook als mogelijkheid genoemd. Bij het samenstellen van deze aflevering van Kerknieuws was er nog geen officiële datum bekendgemaakt. Bij verschijning van dit juninummer zal de datum vermoedelijk al bij de plaatselijke kerkleiders bekend zijn; ook op de website van Kerknieuws (www.liahona.nl) zal er melding van worden gemaakt.

Afgezien van de sluitsteenceremonie, die buiten wordt gehouden, vindt de inwijding van de tempel plaats in de celestiale zaal. Omdat daar slechts een beperkt aantal plaatsen beschikbaar is, zal de inwijding in andere ruimten kunnen worden gevolgd door middel van een videoverbinding. Ook in een of meer kerkgebouwen zal men op deze wijze aan de inwijding deel kunnen nemen.

FOTO: MIRIAM OTTO

De toren van de Den Haag-tempel van voren gezien, eind februari. De hoeveelheid steigers begint al minder te worden.

Voorbereiding

Intussen moet er heel wat gebeuren ter voorbereiding van de open dagen en de inwijding. Het pr-comité van de kerk bereidt zich al voor op de ontvangst van duizenden bezoekers die de tempel zullen willen bekijken. Vier koren bereiden zich voor op de muzikale opluistering van de vier inwijdingsdiensten; bovendien is er een jeugdkoor samengesteld dat bij de sluitsteenceremonie zal zingen.

Daarnaast moeten talloze praktische zaken worden geregeld. Ook daarvoor is de medewerking van een groot aantal leden nodig.

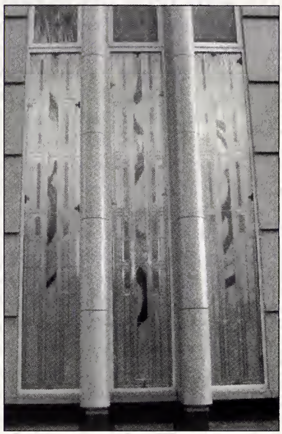
De leden die de inwijding mee willen maken, zullen daarvoor een speciale aanbeveling nodig hebben, die ze bij hun bisschop of gemeentepresident kunnen aanvragen. Voor de open dagen geldt daarentegen, dat iedereen welkom is. Opgave vooraf van speciale gasten wordt wel aanbevolen.

Alles wat we nodig hebben

Tijdens de conferentie van de ring Apeldoorn in maart gaf president Tobler aan hoe belangrijk de nieuwe tempel is voor de leden in Nederland en België en wat een zegen dat gebouw in ons midden zal zijn. 'U krijgt hier uw eigen tempel', zei hij. 'Alles wat u nodig hebt om terug te keren naar uw hemelse Vader, hebt u dan hier: het priesterschap en de verordeningen van het evangelie.' □

FOTO: MIRIAM OTTO

De Den Haag-tempel, van achteren gezien, eind februari. Aan de achterkant moesten alleen de ramen nog worden geplaatst.

FOTO: RAY SPRINGER

De glas-in-loodramen geven de tempel een andere aanblik.

BOODSCHAP VAN HET GEBIEDSPRESIDIUM

Eensgezindheid door raden

In het hele gebied Europa-Midden begint men beter gebruik te maken van raden. Maar, zoals onze geliefde profeet, Gordon B. Hinckley, vaak zegt: 'Het kan nog beter, veel beter.'

Het is niet nieuw dat wij in de gelegenheid zijn om onze broeders en zusters door raden van dienst te zijn. De oorsprong daarvan ligt in de grote raadsvergadering die in ons voorsterfelijk leven is gehouden. De kerk van de Heer is in deze tijd op alle niveaus ook in raden georganiseerd. Van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen tot elke ring, district, wijk, gemeente en gezin, zijn raden, onder invloed van de Heilige Geest, vele mensen tot zegen.

In mei 2001 bracht ouderling M. Russell Ballard een bezoek aan ons gebied en leerde hij ons het belang van de wijk-/gemeenteraad. Hij beklemtoonde hoe belangrijk het is dat zusters actiever deelnemen aan die vergaderingen. Hij vroeg de priesterschapsleiders om die raadsvergaderingen vaker te houden – ten minste twee keer per maand; en om de agenda zorgvuldiger te richten op doeltreffende discussies en beslissingen. Hij stelde voor ook een koppel voltijdzendelingen uit te nodigen en hen deel te laten nemen om onze toewijding aan het zendingswerk te vergroten. Deze raden dienen zich te concentreren op de behoeften van individuele personen en gezinnen, en niet alleen op agendering en de uitvoering van programma's. De priesterschapsleiders behoren ongedwongen, openhartige communicatie te bevorderen en zich te laten leiden door wederzijdse liefde. Ten slotte behoren we bij het nemen van beslissingen de bisschop of gemeentepresident te steunen in de getrouwe uitvoering van die beslissingen. Veel wijk- en gemeenteraden in het gebied hebben die suggesties toegepast en rapporteren veel betere resultaten als gevolg van hun inzet.

President Stephen L. Richards heeft gezegd: 'Het ingenieuze aan onze manier van besturen van de kerk is dat het gedaan wordt door middel van raden. Ik heb genoeg ervaring om te weten hoe waardevol raden zijn. Er gaat nauwelijks een dag voorbij of ik herken (…) de wijsheid van God die raden in het leven geroepen heeft (…) om zijn koninkrijk te besturen.

'(…) Ik kan u zonder de minste aarzeling verzekeren dat, als u in raadsvergadering samenkomt zoals dat van u verwacht wordt, God u de oplossing zal geven voor de problemen waarmee u geconfronteerd wordt." (Conference Report, oktober 1953, blz. 86.)'

Wat de manier betreft waarop de verschillende leden van een raad (of gezin) samenwerken, beveel ik Mosiah 18:21 bij u aan: 'En hij gebood hun, dat er geen twist onder hen zou zijn, maar dat zij eenparig voorwaarts zouden zien, en één geloof en één doop hebben, en dat hun harten in eensgezindheid en liefde jegens elkander aaneengesmeed dienden te zijn.'

Wij willen graag dat alle wijken en gemeenten in het gebied Europa-Midden, alsmede alle gezinnen, hun voordeel doen met geïnspireerde leiding en door doeltreffende, geïnspireerde raden problemen oplossen. Wij hopen dat veel zielen door zorgzame, liefhebbende raden gered zullen worden en tot onze Heiland, Jezus Christus, gebracht zullen worden.

Ik getuig dat ik zelf door ervaring heb geleerd dat wij hemelse zegeningen krijgen als we geleid worden door raden. Thuis heb ik steun en zegeningen ervaren door een heerlijk veiligheidsnet van leiding en liefde door raden. Door die gezinsraden krijgen we extra kracht en eensgezindheid. In mijn werk als algemeen autoriteit ben ik in de gelegenheid om geregeld aan verschillende raadsvergaderingen deel te nemen. Ik ervaar zelf de kracht en het geloof die uitgaan van die door God ingestelde vergaderingen.

Zowel de kerk van de Heer als ons gezin krijgt grote kracht en eensgezindheid door raadsvergaderingen. Mogen wij eraan deelnemen met een sterker verlangen om de raad van onze levende apostelen en profeten op te volgen in ons streven om God lief te hebben door onze medemens te dienen. □

Ronald A. Rasband,
Eerste raadgever,
Presidium gebied Europa-Midden

Enthousiaste reacties op programma 'Kom en zie het huis des Heren'

Vanaf maart dit jaar hebben het Concertkoor Moroni en Moroni Young al een aantal uitvoeringen gegeven van het programma *Kom en zie het huis des Heren.*

De eerste avond was in Heerlen, waar verschillende bezoekers zich bijzonder enthousiast uitlieten over wat ze hadden gehoord. Sommigen konden er maar niet genoeg van krijgen en hadden gewenst dat de avond nog een half uur langer had geduurd.

Ook zei een van de aanwezigen dat dit programma nog eens minstens zo mooi was als dat over de pioniers, dat in 1997 werd uitgevoerd en toen 1500 enthousiaste bezoekers trok. Het programma *Kom en zie het huis des Heren* is zowel voor leden van de kerk als niet-leden bestemd. Onderwerpen die aan bod komen zijn de herstelling van de kerk, de bouw van tempels, het doel van tempels, het eeuwige gezin en familiegeschiedenis.

De videobeelden, onder meer van de bouw van de Den Haag-tempel, bleken een geslaagde aanvulling op de liederen over deze onderwerpen te vormen.

Deze maand zijn er uitvoeringen in Rotterdam 1 (8 juni) en Apeldoorn (29 juni). Mogelijk ook nog één in de tussenliggende weken, maar daarvan was de datum nog niet bekend. Alle datums en aanvangstijden zijn te vinden op de website van Kerknieuws (www.liahona.nl), waar ook andere activiteiten in verband met de tempel worden aangekondigd. □

FOTO: HENK JALVING

Leden van het Concertkoor Moroni tijdens het optreden in Heerlen.

FOTO: HENK JALVING

Sopranen van het Concertkoor Moroni in Where is the place: de tempel is de plaats waar hemel en aarde elkaar naderen.

FOTO: HENK JALVING

Leden van Moroni Young en het Concertkoor Moroni in een bijzondere bewerking van 'Ik kijk graag naar de tempel'.

In het zendingsveld

■ BELGIË

Miriam Otto
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ CANADA

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd,
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Äsbjørn van der Vlis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken
Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarg 7a,
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest
Willy Muntinga-Decker
Frankfurt-tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

Cees en Ina de Jonge
Family History Support Office
Steinmühlstraße 8
D-61352 Bad Homburg v.d.H.

■ ENGELAND

Daniël Vels
Benjamin Kempenaers
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland

Mark van der Donk
England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

Bethuël van Diermen
England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Daniël Hansens
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

■ FRANKRIJK

Alexander Neophytou
Mission française de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ GRIEKENLAND

Richard Sleegers
Zendingsgebied Athene
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 - Kifissia
Athene, Griekenland

■ SCHOTLAND

Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VENEZUELA

Daniël Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City,
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Misha van Eeden
Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Lydia de Jong
Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish Speaking
Pocatello Idaho Mission
1070 Hiline Road, Suite 320,
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Efraín Rosema
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Robert Broekman
Ruben Jongejan
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn,
Trinidad, West Indies

Nieuwe zendelinge

Naam:
Miriam Otto

Unit:
Amersfoort
(ring Apeldoorn)

Aanvang zending:
28 mei 2002

Opleidingsinstituut:
Provo

Zendingsgebied:
Brussel (België)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor verhuist van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

22986 120 EUROPE CENTRAL AREA (DUTCH)

ONS HUWELIJK EN ONS GEZIN HECHTER MAKEN

Lees het volgende samen met de zusters die u bezoekt, en bespreek de vragen, de teksten en de leringen van onze kerkleiders. Vertel eigen ervaringen en geef uw getuigenis, en nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

HOE ZIET DE HEER HET HUWELIJK EN HET GEZIN?

Marcus 10:6–8: 'Van het begin der schepping heeft Hij hen als man en vrouw gemaakt; daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, [en zijn vrouw aankleven] en die twee zullen één vlees zijn.'

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Het huwelijk tussen man en vrouw is van Godswege geboden. (. . .) Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 1998, blz. 24.)

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'En als u alleenstaand bent [of niet met kinderen gezegend]? Geldt die raad aan de gezinnen dan ook voor u? Ja zeker. We moeten [dit] allemaal in dit aardse leven leren. Ongehuwde, volwassen leden kunnen vaak een bijzondere kracht aan het gezin verlenen. Ze kunnen een enorme bron van steun, aanvaarding en liefde in hun ouderlijk gezin en de gezinnen in hun omgeving zijn.' ('Het gezin sterken: onze heilige taak', *De Ster*, juli 1999, blz. 37.)

OP WELKE EENVOUDIGE MANIEREN KUNNEN WE EEN HECHTE GEZINSBAND KRIJGEN?

Mosiah 4:15: 'Gij zult hun leren elkander lief te hebben en elkander te dienen.'

Het Eerste Presidium: 'Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende activiteiten. Hoe belangrijk andere zaken of activiteiten ook zijn, ze mogen niet de plaats innemen van de door God gegeven taken die alleen ouders en gezinnen [goed] kunnen verrichten.' (Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; zie *De Ster*, december 1999, blz. 1.)

President Gordon B. Hinckley: 'Er is tijd nodig om een goed huwelijk op te bouwen. Er is moeite voor nodig. U moet er hard aan werken. U moet het ontwikkelen. U moet vergeven en vergeten. U moet elkaar volkomen trouw zijn.' ('De verplichtingen van het leven', *Liahona*, mei 1999, blz. 4.)

'Ik kan geen enkele andere gewoonte bedenken die een heilzamere uitwerking op uw leven zal hebben dan de gewoonte om aan het begin en het eind van de dag samen neer te knielen. Op de een of andere manier lijken de kleine stormen die elk huwelijk teisteren te verdwijnen als u voor de Heer knielt en Hem dankt voor elkaar (...) en vervolgens samen zijn zegeningen over u afsmeekt.' ('"Except the Lord Build the House ... "', *Ensign*, juni 1971, blz. 72.)

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Als u alleen bent en geen goede partner hebt gevonden voor een celestiaal huwelijk, leef er dan [toch] naar. Bid erom. Verwacht het op de tijd van de Heer. Doe op geen enkele manier water bij de wijn waardoor u de zegen zou mislopen, aan deze of gene zijde.' ('De zegeningen van de tempel ontvangen', *De Ster*, juli 1999, blz. 31.) □

ILLUSTRATOR: JUSTIN KUNZ

Vrienden
in Vava'u

Janet Thomas FOTOGRAAF: DE AUTEUR

Ifoni Tapueluelu was een beetje eenzaam. Hij was de enige jongen in een gezin met meisjes. Zijn zussen werden ouder en kregen vriendinnen en andere interesses. Hij had een vriend nodig.

Op een dag was Ifoni, die toen ongeveer dertien was, aan het zwemmen bij de brug op het prachtige eiland Vava'u, dat deel uitmaakt van de groep noordelijke eilanden die tot Tonga behoren. Er waren ook andere kinderen aan het zwemmen. Ifoni's aandacht werd getrokken door een jongen, Peter, die ook alleen was en er ongeveer net zo eenzaam uitzag als Ifoni zich voelde. Ifoni zag Peter en dacht: *Hij heeft geen vriend, maar heeft er wel een nodig. En ik heb ook een vriend nodig.* Al gauw waren ze onafscheidelijk, behalve als Ifoni naar de kerk ging.

Op het eiland Vava'u zijn drie ringen en tientallen wijken en gemeenten. Ifoni is een van de vele leden in Tonga die in de kerk zijn opgegroeid. Hij liet zich dopen toen hij acht was, en als diaken ging hij trouw naar de bijeenkomsten van zijn wijk, verrichtte zijn taken en woonde activiteiten bij.

Zijn nieuwe vriend, Peter McLean, had al wat nare dingen meegemaakt. Zijn vader was overleden, hij was niet meer teruggekeerd toen hij was gaan vissen op zee. Peter, zijn zusters, Lilika en Lei, en zijn moeder, Hainite, bleven alleen achter. Peter geeft toe dat hij het moeilijk had. Zijn tante had hem overreed om voortgezet onderwijs te volgen aan de Saineha High School, de school van de kerk, maar hij voelde zich daar niet op zijn plaats en spijbelde geregeld. Het hoofd van de school en de leerkrachten waren geduldig en bleven hem aanmoedigen om terug te komen. Toen maakte hij kennis met Ifoni, en zijn leven nam een wending.

Peter McLean (links) vond een grote vriend in Ifoni Tapueluelu. Door hun vriendschap hebben ze allebei een sterk getuigenis van het evangelie gekregen.

Links: **Ifoni in zijn uniform van de Saineha High School.** ***Rechts:*** **Peter en Ifoni zijn allebei assistent-administrateur.**

Toen Peter en Ifoni een nauwere band kregen, nodigde Ifoni Peter natuurlijk uit om alles te doen wat hij zelf ook deed — naar de wekelijkse activiteitenavond gaan, naar het seminarie gaan en de zondagsbijeenkomsten bijwonen. Aanvankelijk wist Peter vrijwel niets van de kerk. Maar hij had een goede vriend die het hem maar al te graag leerde.

Ifoni had een solide getuigenis, dat gesterkt was door enkele nogal wonderbaarlijke gebeurtenissen in zijn kindertijd. Toen Ifoni acht was, speelde hij een zwaardgevecht na met een echt en erg scherp kapmes, waarbij Ifoni's oog een snee opliep en beschadigd raakte. De dokter zei dat hij met dat oog nooit meer zou zien. Zijn vader en zijn bisschop gaven hem een zalving en vroegen of, als het de wil van de Heer was, zijn oog genezen mocht. Drie maanden later keerde het gezichtsvermogen terug in het oog, hoewel het litteken is gebleven. Hij werd bijna geëlektrocuteerd toen het dorpje waar hij woonde van elektriciteit werd voorzien. Ook toen kreeg hij een zalving en zijn leven werd gespaard. Nu, als tiener, twijfelt hij niet aan de macht van het priesterschap. 'Toen ik het Äăronisch priesterschap kreeg', zegt Ifoni, 'moedigde mijn moeder me aan om trouw te blijven aan de macht van de Heer. Het is erg belangrijk om rein te blijven en het Äăronisch priesterschap waardig te zijn.'

Peter en zijn moeder, Hainite, op hun veranda.

En Ifoni wist dat Peter die zegeningen ook nodig had.

Peter ging graag naar de wekelijkse activiteitenavond, maar wilde op zondag niet altijd naar de kerk. 'Elke zondag stond Ifoni buiten op me te wachten', zegt Peter. 'Hij gaf niet op.'

Toen begon Peters getuigenis te groeien. Het seminarie droeg daar erg aan bij. 'Op een dag legde de leerkracht uit hoe we Satan moeten weerstaan en onze dagelijkse beproevingen doorstaan', zegt Peter. 'In Leer en Verbonden 10:5 staat iets over intens bidden zodat je verleiding kunt weerstaan. Aan die tekst moet ik altijd denken.'

Nu Ifoni en Peter zeventien zijn, zien ze ernaar uit om op zending te gaan. En ze zullen fijne zendelingen worden. Ze zien mogelijkheden waar andere mensen moeilijkheden zien. Peter wijst er als voorbeeld op dat in Vava'u de helft van de vijftienduizend inwoners lid van de kerk is. Dan vraagt hij: 'Denkt u niet dat het mogelijk is de andere helft lid van de kerk te maken?' Er lijken meteen al hindernissen te zijn voor zo'n brede bekering. Maar na één blik op het gezicht van Peter en Ifoni verdwijnen die twijfels. Zij hebben geloof. En met zo'n geloof is alles mogelijk.

Terwijl zij zich voorbereiden op hun zending zijn ze allebei door hun bisschop gevraagd als assistent-administrateur van de wijk Neiafu 4, in de ring Vava'u-Neiafu-West (Tonga). Voor die roeping wordt er van ze gevraagd om wekelijks vijftien uur door te brengen in de kerk met het bijwerken van rapporten en het bijhouden van het terrein.

Peter (rechts), Ifoni (midden) en hun goede vriend Lopeti pauzeren even aan de kade van de prachtige haven van Vava'u.

Peter en Ifoni zien het evangelie als een grote kracht in hun leven en in het leven van de inwoners van Vava'u. En zij zien uit naar de dag dat zij, gekleed als zendeling, hun tijd door zullen brengen met het verbreiden van het evangelie.

Peter legt uit dat een tekst die hij in het seminarie heeft geleerd zijn eigen gebed is geworden:

'Wij bidden U, heilige Vader, dat uw dienstknechten van dit huis mogen uitgaan, gewapend met uw macht, en dat uw naam op hen zal mogen zijn, en uw heerlijkheid rondom hen, en uw engelen hen mogen bewaren;

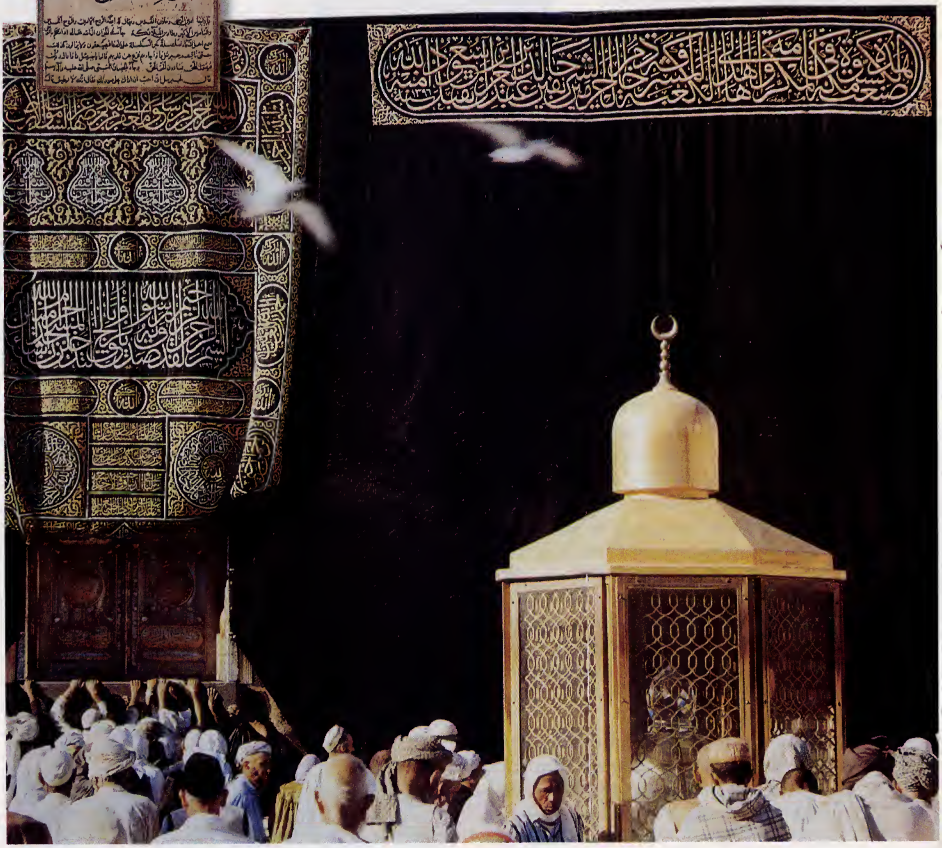
'En dat zij in waarheid van deze plaats buitengewoon grote en heerlijke tijdingen tot de einden der aarde mogen brengen, opdat zij mogen weten, dat dit uw werk is, en dat Gij uw hand hebt uitgestrekt, ter vervulling van hetgeen Gij bij monde der profeten aangaande de laatste dagen hebt gesproken' (LV 109:22–23).

Het is niet verbazend dat Ifoni's lievelingstekst over het helpen van andere mensen gaat. Het is Leer en Verbonden 81:5–6, waarin de Heer zegt dat we getrouw moeten zijn en: 'hef de handen op die slap hangen, en sterk de zwakke knieën.'

En dat is precies wat Ifoni deed toen hij iemand zag die een vriend nodig had. Door zijn vriendschap heeft Peters leven een wending genomen. En het resultaat? Twee vrienden die beiden sterker in het evangelie zijn dan ze afzonderlijk zouden zijn geweest. □

Links: **Mohammed zei dat hij door Allah (God) was geroepen, door middel van de engel Gabriël, hier afgebeeld door een islamitische kunstenaar uit de veertiende eeuw.** ***Onder:*** **Moslims geloven dat de Ka'ba in Mekka het huis van God is. In de richting van dit heiligdom bidden moslims uit de hele wereld vijf keer per dag.**

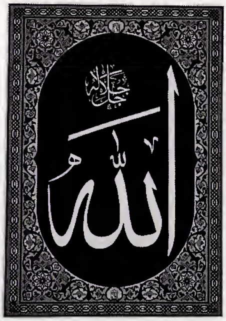

Hoe heiligen der laatste dagen MOHAMMED *zien*

Als we Mohammed zien vanuit ons begrip van het herstelde evangelie, dan krijgen we groter begrip van de liefde die onze hemelse Vader heeft voor zijn kinderen in alle landen.

James A. Toronto

Enkele jaren geleden kreeg ik een telefoontje van twee kerkleden in de Verenigde Staten die hadden kennisgemaakt met een islamitische buurman uit Pakistan. Toen zij hem het verhaal van het eerste visioen van Joseph Smith vertelden, verraste zijn reactie hen. Eerst zei hij dat moslims geen profeten aanvaarden die na Mohammed gekomen zijn. Maar vervolgens zei hij dat het verhaal van Joseph Smith overeenkomsten vertoont met dat van Mohammed. Hij zei: 'Wij geloven dat Mohammed een goddelijke boodschapper ontving die hem vertelde dat hij geroepen was als profeet. Hij ontving openbaringen met nieuwe Schriftuur die Gods woord aan de mens bevat. En hij vestigde een gemeenschap van gelovigen die zich ontwikkelde tot een grote wereldgodsdienst. Daar deze leden weinig van moslims en de islam* afwisten, waren ze niet zeker hoe ze moesten reageren.

De vragen die deze ervaring opwerpt, maken deel uit van een meer algemene vraag die relevant is voor alle heiligen der laatste dagen, daar de kerk over de hele wereld actief is en wij allemaal in een steeds pluralistischer wordende samenleving leven: wat is voor een heilige der laatste dagen een gepast standpunt ten aanzien van de aanspraak die andere godsdiensten maken op door God geïnspireerde profeten, Schriftuur, visioenen en wonderen? Het volgende is misschien nuttig. Het is gebaseerd op evangelische inzichten die ik in de loop van de jaren heb opgedaan doordat ik in moslimsamenlevingen heb gewoond en gestudeerd. Als we Mohammeds rol in de geschiedenis van godsdienst vanuit het perspectief van het herstelde evangelie zien, krijgen we groot begrip voor een van de invloedrijkste geestelijke leiders uit de geschiedenis. Bovendien gaan we daardoor beter inzien dat onze hemelse Vader zijn kinderen in alle landen liefheeft en dat Hij ons beginselen geeft om ons te leiden in het ontwikkelen van positieve relaties met vrienden en buren van een ander geloof.

***Boven*: In plaats van Allah of Mohammed in menselijke vorm weer te geven, maakt men in de islamitische godsdienstige kunst gebruik van geometrische en schriftelijke vormen die de goddelijke en profetische leringen van de islam voorstellen. Hier zien we de naam van God (Allah) geschreven in het Arabisch, de oorspronkelijke taal van de Qur'an.**

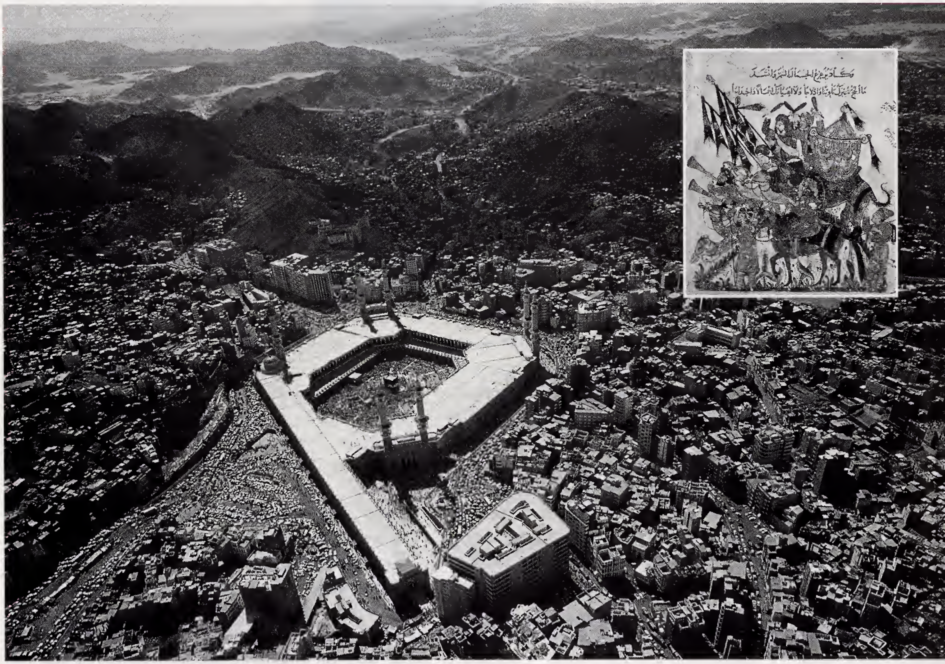
* *Moslims zijn volgelingen van de islamitische godsdienst. ('Islam' betekent 'onderwerping aan God'.) De islamitische Schriftuur staat in de Qur'an (Koran).*

DENKBEELDEN OVER INTERGODSDIENSTIGE BETREKKINGEN

President Gordon B. Hinckley is altijd voorstander geweest van een dialoog en wederzijds respect tussen verschillende godsdiensten. Hij heeft de leden van de kerk aangespoord om 'een dankbare houding voor overeenkomsten aan te kweken' voor aanhangers van andere godsdiensten, politieke en filosofische bewegingen, en voegde daaraan toe dat 'wij daarbij op geen enkele wijze iets hoeven af te doen van onze theologie'. Hij heeft deze raad gegeven: 'Heb respect voor de opinies en gevoelens van andere mensen. Zie in dat zij ook hun deugden hebben; let niet op hun fouten. Let op hun goede kanten en hun deugden, en dan zult u zelf goede kanten en deugden vinden waar u veel aan zult hebben.'[1]

De nadruk die president Hinckley legt op het ontwikkelen van wederzijds begrip tussen de aanhangers van verschillende godsdiensten komt voort uit fundamentele evangeliebeginselen — nederigheid, naastenliefde, respect voor de eeuwige waarheid, en erkenning van het feit dat God alle mensen liefheeft — waarin Jezus Christus en profeten van weleer en in deze tijd hebben onderwezen.

***Inzet*: een van de vijf zuilen van de islam is het houden van pelgrimsreizen naar Mekka. Op deze dertiende-eeuwse illustratie zijn pelgrims op weg naar Mekka. *Onder*: Hedendaagse blik op de grote moskee in Mekka en de Ka'ba (midden). Moslims zien Mekka als de heiligste stad ter wereld.**

De Heiland heeft geregeld bevestigd dat onze hemelse Vader oneindig veel geeft om het welzijn van al zijn zoons en dochters, bijvoorbeeld in de gelijkenis van het verloren schaap. (Zie Lucas 15.) In de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan leerde hij ons dat een van de sleutels tot het ware discipelschap is om andere mensen vriendelijk en vol mededogen te behandelen ondanks politieke, godsdienstige of rassenverschillen. (Zie Lucas 10:25–37.) Hij hekelde onverdraagzaamheid en rivaliteit onder de godsdienstige groeperingen, alsmede de neiging om de loftrompet te steken over de eigen deugden en de geestelijke status van anderen te minimaliseren. Jezus richtte zich met een gelijkenis tot hen die 'van zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren en al de anderen verachtten' en veroordeelde de hoogmoed van de Farizeeër die bad 'God, ik dank U, dat ik niet zo ben, als de andere mensen' en prees de ootmoed van de tollenaar die smeekte 'God, wees mij, zondaar genadig'. (Lucas 18:9–14.)

Uit het Boek van Mormon leren wij dat onze hemelse Vader 'ieder volk indachtig is, in welk land het zich ook moge bevinden; (...) en zijn barmhartigheid strekt zich over de ganse aarde uit' (Alma 26:37; zie ook 1 Nephi 1:14). Vanwege zijn liefde voor al zijn kinderen heeft de Heer geestelijk licht verschaft om hen te leiden en hun leven te verrijken. Ouderling Orson F. Whitney (1855–1931) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft opgemerkt dat God 'niet alleen zijn verbondsvolk gebruikt, maar ook andere volken, om een werk tot stand te brengen dat ontzagwekkend, fantastisch en veel te zwaar is om alleen door dit handjevol heiligen tot stand gebracht te worden.'[2]

Ouderling B. H. Roberts (1857–1933) van de Zeventig heeft ook over die leer gesproken: 'Hoewel De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is gevestigd voor het onderricht van de mens en het een van de middelen is waarop de Heer de waarheid bekendmaakt, is Hij niet beperkt tot deze instelling om dergelijke doelen te verwezenlijken, in tijd noch in plaats. God verwekt onder de mensenkinderen hier en daar wijze mensen en profeten, met hun eigen taal en nationaliteit, die tot hen spreken op manieren die zij kunnen begrijpen. (. . .) Alle grote leerkrachten zijn dienstknechten van God; onder alle volken en in alle tijdperken. Zij zijn geïnspireerde mensen die aangewezen zijn om Gods kinderen te onderrichten volgens de omstandigheden waarin zij zich bevinden.'[3]

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen (uiterst rechts) en BYU-docent Daniel C. Peterson (uiterst links) met islamitische hoogwaardigheidsbekleders tijdens een receptie die op 10 februari 2000 in het VN-gebouw te New York City werd gehouden als eerbetoon aan de Islamic Translation-serie.

De profeet Joseph Smith (1805–1844) heeft vaak uitgelegd dat Gods liefde universeel is, waaruit de noodzaak voortvloeit om open te staan voor alle beschikbare bronnen van goddelijk licht en goddelijke kennis. 'Een van de grote, fundamentele beginselen van het "mormonisme"', heeft hij gezegd, 'is waarheid te ontvangen, waar die ook vandaan moge komen.'[4] De profeet heeft de leden aangespoord 'om alle goede en ware beginselen in de wereld te vergaren en ze te koesteren.'[5]

De kerkleiders hebben de leden voortdurend aangemoedigd om positieve relaties op te bouwen met mensen van andere godsdiensten door de geestelijke waarheid die zij bezitten te erkennen en daarbij de overeenkomsten in geloofspunten en levenswijze te beklemtonen. De kerkleiders leren ons om het op prettige wijze oneens te zijn met anderen. Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft tijdens een gebiedsconferentie in Tahiti tot heiligen der laatste dagen en leden van andere kerken over dit thema gezegd: 'Behoud alle waarheid en al het goede dat u hebt. Geef geen enkel goed of juist beginsel op. Geef geen enkele norm uit het verleden op die goed, rechtschapen en waar is. Wij geloven elke waarheid die in elke kerk ter wereld te vinden is. Maar wij zeggen ook tot alle mensen: kom en neem het aanvullende licht en

de extra waarheid die God in onze tijd hersteld heeft. Hoe meer waarheid we hebben, hoe groter onze vreugde hier en nu is; hoe meer waarheid we ontvangen, hoe groter onze beloning in de eeuwigheid is.'[6]

President Howard W. Hunter, destijds president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft tijdens de algemene oktoberconferentie van 1991 gezegd: 'Als lid van de Kerk van Jezus Christus trachten wij alle waarheid tezamen te brengen. Wij streven ernaar de kring van liefde en begrip onder alle mensen op aarde te vergroten. Zo streven wij ernaar vrede en geluk te stichten, niet alleen onder christenen, maar onder alle mensen.'[7]

En ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in oktober 1992 een openbare verklaring aangehaald die het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hadden uitgegeven, met de oproep aan alle mensen om 'zich opnieuw te scharen achter de aloude idealen van verdraagzaamheid en wederzijds respect. Ondanks de grote verschillen die er tussen mensen bestaan, geloven wij ten stelligste dat wij allen op vreedzame wijze kunnen samenleven als wij elkander maar behandelen met voorkomendheid en mededogen.' Vervolgens voegde hij daar aan toe: 'Die verklaring is een hedendaagse bevestiging van Joseph Smiths pleidooi voor verdraagzaamheid. Laten we eensgezind gehoor geven aan die oproep. Laten we één zijn, onverdraagzaam tegenover overtreding, maar verdraagzaam tegenover onze naasten met verschillen die voor hen heilig zijn. Onze geliefde broeders en zusters over de hele wereld zijn *allemaal* kinderen van God.'[8]

Een van de andere vijf zuilen van de islam is vasten zolang er daglicht is in de ramadanmaand. Hier zit een gezin in Bahrein vóór zonsopgang aan het ontbijt.

FOTOGRAAF: CHRISTINE OSBORNE; CARTOGRAAF: THOMAS S. CHILD; KAARTGEGEVENS MET DANK AAN OXFORD UNIVERSITY PRESS

INTERESSE VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN IN MOHAMMED

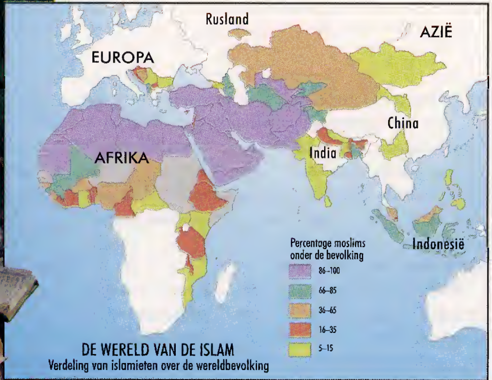
Een van de opmerkelijke voorbeelden van de toegewijde manier waarop de heiligen der laatste dagen ware beginselen koesteren, is de bewondering die kerkleiders in de loop der jaren hebben geuit voor de geestelijke bijdragen van Mohammed.

Al in 1855, in een tijd waarin Mohammed in de christelijke literatuur over het algemeen bespot werd, hielden de ouderlingen George A. Smith (1817–1875) en Parley P. Pratt (1807–1857) lange toespraken waarin zij blijk gaven van een juist en evenwichtig begrip van de islamitische geschiedenis en waarin zij hoog opgaven van Mohammeds leiderschap. Ouderling Smith merkte op dat Mohammed 'een nakomeling van Abraham was en ongetwijfeld door God was opgewekt' om te prediken tegen afgoderij. Hij voelde met de moslims mee in hun lot, omdat zij, net als de heiligen der laatste dagen, moeite hadden om 'een eerlijke geschiedenis' van ze geschreven te krijgen. De volgende spreker, ouderling Pratt, sprak zijn bewondering voor de leringen van Mohammed uit en stelde dat moslims 'over het algemeen (...) betere zeden en betere gewoonten hebben dan veel christelijke landen.'[9]

Dat de heiligen der laatste dagen de rol waarderen die Mohammed in de geschiedenis heeft gespeeld, is ook te zien aan de verklaring die het Eerste Presidium in 1978 heeft uitgegeven aangaande de liefde die God voor de hele mensheid heeft. In die verklaring wordt Mohammed concreet genoemd als een van 'de grote godsdienstige leiders van de wereld' die 'een deel van Gods licht' ontving. Er wordt in bevestigd dat 'morele waarheden door God aan [die leiders] zijn gegeven om hele volken te verlichten en individuele mensen een hoger begripsniveau te geven.'[10]

De afgelopen jaren heeft ons respect voor het geestelijke erfgoed van Mohammed en de godsdienstige waarden van de islamitische gemeenschap geleid tot uitgebreide contacten en samenwerking tussen heiligen der laatste

Noord-Amerika en Zuid-Amerika zijn niet weergegeven. In Noord-Amerika zijn er naar schatting zeven miljoen moslims, oftewel 2,3 procent van de bevolking. In Zuid-Amerika zijn er naar schatting één miljoen moslims, oftewel 2 procent van de bevolking. *Links*: kinderen in Maleisië bestuderen de Qur'an.

dagen en moslims in de hele wereld. Die samenwerking is deels toe te schrijven aan de aanwezigheid van gemeenten van heiligen der laatste dagen in gebieden zoals de oostelijke kusten van de Middellandse Zee, Noord-Afrika, de Perzische Golf en Zuidoost-Azië. De kerk heeft altijd de islamitische wetten en tradities gerespecteerd die de bekering van moslims tot andere godsdiensten verbiedt, door een beleid op te stellen dat evangelisatie in de islamitische landen van het Midden-Oosten verbiedt.

Maar er zijn veel voorbeelden van dialoog en samenwerking. Onder andere bezoeken van islamitische hoogwaardigheidsbekleders aan de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City; het gebruik door moslims van de conservenfabrieken van de kerk om *halal* (ritueel reine) voedselproducten te produceren; humanitaire hulp en noodhulp die de kerk heeft gestuurd naar gebieden waar de bevolking voor het grootste deel uit moslims bestaat, waaronder Jordanië, Kosovo en Turkije; universitaire afspraken tussen de Brigham Young University en verscheidene educatieve en regeringsinstellingen in de islamitische wereld; het bestaan van de Muslim Student Association aan de BYU; en uitbreiding van de samenwerking tussen de kerk en islamitische organisaties om wereldwijd traditionele gezinswaarden te waarborgen.[11] De Islamic Translation-serie, waar onlangs mee begonnen is, die mede door de BYU en de kerk wordt uitgegeven, heeft geresulteerd in verschillende belangrijke ontmoetingen van kerkleiders met islamitische functionarissen. Een islamitische VN-ambassadeur voorspelde dat deze serie vertaalde boeken 'een positieve rol zal spelen in het streven van het westen om de islam beter te begrijpen.'[12]

Uit deze voorbeelden van interactie tussen heiligen der laatste dagen en moslims, en uit de oprichting door de kerk in 1989 van twee belangrijke centra voor educatieve en culturele uitwisselingen in het Midden-Oosten (Jeruzalem en Amman), weerspiegelen het traditionele respect voor de islam dat de kerkleiders vanaf het eerste begin hebben getoond. Die activiteiten zijn een tastbaar bewijs dat de heiligen der laatste dagen toegewijd zijn aan het bevorderen van een groter begrip van de islamitische wereld en ze laten zien dat de kerk een grotere rol aan het spelen is bij het overbruggen van de kloof die er in het verleden altijd is geweest tussen moslims en christenen.

Een minister in Egypte, die zich bewust was van de punten van overeenkomst tussen moslims en heiligen der laatste dagen, heeft eens tegen ouderling Howard W. Hunter van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd dat 'als er ooit een brug wordt geslagen tussen het christendom en de islam, de mormoonse kerk dat moet doen.'[13]

HET LEVEN VAN MOHAMMED

Wie was Mohammed en welke aspecten van zijn leven en leringen hebben de aandacht getrokken en bewondering opgewekt van onze kerkleiders? Welke goede kanten en deugden heeft de moslimervaring die, zoals president Hinckley ons in overweging heeft gegeven, ons met ons eigen geestelijke leven kunnen helpen?

Aan het begin van de 21ste eeuw is de islam de grootste en snelstgroeiende godsdienst in de wereld. Er zijn momenteel meer dan een miljard moslims (bijna een vijfde van de wereldbevolking). Moslims wonen vooral in Zuidoost-Azië, het Indiase deel van Azië, het Midden-Oosten en Noord-Afrika, en er zijn aanzienlijke bevolkingsgroepen in Europa en Noord-Amerika. Uit ramingen blijkt dat de islam in de eerste helft van deze nieuwe eeuw de grootste godsdienst ter wereld wordt. De wortels van deze dynamische en, voor sommige mensen, verkeerd begrepen godsdienstige beweging liggen veertien eeuwen geleden in het eenvoudige begin en de grondlegging door Mohammed, die door moslims wordt gezien als de laatste in een lange rij profeten die door God gestuurd waren om de wereld de islam te brengen.

Mohammed (Arabisch voor 'geprezen') is in het jaar 570 van het christelijk tijdperk[14] in Mekka geboren. Mekka was een welvarende stad, een centrum van handel voor karavanen en godsdienstige pelgrimsreizen in het noordwesten van het Arabische schiereiland. Hij werd al jong wees en leidde een armoedig leven. Hij werkte als herder voor zijn familie en buren, een beroep waardoor hij ruim de tijd en de eenzaamheid had om de diepzinniger vragen van het leven te overpeinzen. Mohammed bouwde in de gemeenschap een reputatie op als betrouwbaar scheidsman en vredestichter, getuige dit verslag:

'Eens besloten de Quraish [de stam van Mohammed] de Ka'ba [een heiligdom] te herbouwen, om de stenen weer op het fundament te plaatsen. Op een van de hoeken wilden zij de zwarte steen zetten, maar ze konden niet beslissen wie de eer te beurt moest vallen om die te plaatsen. Ze zouden er hevig ruzie over hebben gemaakt als [Mohammed], de jongeman die zij allen bewonderden en vertrouwden, niet langs was gekomen. Zij vroegen [hem]

De islam groeit overal ter wereld snel, zoals te zien is aan deze grote, nieuwe moskee in Rome (Italië).

FOTO © FOTO VASARI

(...) om het geschil te beslechten. Hij zei hun om een grote mantel te nemen en de zwarte steen in het midden te leggen. Dat deden ze. Toen vroeg hij een man van elk van de vier twistende families een hoek van de mantel vast te houden. Op die manier deelden zij allen in de eer om de steen te dragen."[15]

Toen Mohammed vijfentwintig was, trouwde hij met een weduwe, Khadija, die vijftien jaar ouder was dan hij. Zij was bovendien een welvarend karavaanhandelaar. Ze kende zijn reputatie dat hij eerlijk was en hard werkte, en deed hem een voorstel voor een huwelijk dat succesvol en gelukkig werd, en vier dochters en twee zoons voortbracht. De daaropvolgende vijftien jaar was Mohammed samen met Khadija druk met het leiden van het familiebedrijf en opvoeden van hun kinderen. In die periode trok hij zich vaak terug in de eenzaamheid van de woestijn om te bidden, te mediteren en te aanbidden. Hij was ontevreden geraakt over de corruptie, afgoderij en sociale ongelijkheid waardoor Mekka geplaagd werd. Hij zocht een hogere waarheid die zijn volk en hem vrede, gerechtigheid en geestelijke bevrediging zou geven.

In het jaar 610 van het christelijk tijdperk, toen hij veertig was, bereikten zijn geestelijke zoektocht en voorbereiding een hoogtepunt. Volgens de geschiedenis van de islam verscheen op een avond, toen Mohammed op de berg Hira in de buurt van Mekka aan het bidden en mediteren was, de engel Gabriël om hem een boodschap van God (*Allah* in het Arabisch) te brengen.[16] Drie keer gebood de engel Mohammed: 'Declameer: In de naam van uw Heer, die de mens uit een klont bloed heeft geschapen. Declameer: En uw Heer is de Grootmoedigste, die door de pen de mens heeft onderricht dat hij niet wist.' (Qur'an 96:1–5.)[17]

Gedurende een periode van 22 jaar, van het jaar 610 tot aan zijn dood in 632, ontving Mohammed door middel van de engel Gabriël boodschappen die volgens hem van Allah waren, en die hij uit zijn hoofd leerde en aan zijn discipelen voordroeg. Die mondelinge declamaties van de wil en bedoelingen van Allah worden door moslims samen *al-Qur'an* genoemd ('Declamatie'). Maar Mohammeds prediking tegen afgoderij, polytheïsme, moord op vrouwelijke baby's, en andere godsdienstige en sociale ontaardheden, stuitten in Mekka op felle tegenstand. In die eerste periode werd zijn boodschap verworpen in Mekka, en met zijn groeiende gemeenschap van bekeerlingen, die grotendeels uit enkele familieleden en goede vrienden bestond, werd hij gemeden, vervolgd en zelfs gemarteld.

Toen kwam er een groep mannen uit de stad Yathrib. Zij vroegen Mohammed om arbitrage in de twisten die hun stad aan het ruïneren waren. Mohammed zag een kans om het lijden van zijn volgelingen te verlichten en hij stemde erin toe om Mekka te verlaten. Eerst stuurde hij zijn volgelingen, en toen ging hij zelf naar de stad die vervolgens *Madinat an-Nabi* ('Stad van de profeet') zou heten, of kortweg Medina. Die emigratie (in het Arabisch *hijra*) van Mekka naar Medina vond plaats in het jaar 622 van het christelijk tijdperk, het jaar dat herdacht wordt als het begin van de islamitische Hijri-tijdrekening. De moslims zagen in de Hijra een keerpunt in het leven van de profeet en in de aard van de islamitische samenleving. Van een verworpen predikant werd Mohammed staatsman, wetgever, rechter, onderwijskundige en militair leider. In Medina hadden de moslims de vrijheid om zich in veiligheid te vestigen, instellingen voor de regering en het onderwijs te vestigen en een welvarende gemeenschap te worden, in tegenstelling tot hun status in Mekka als een vervolgde godsdienstige minderheid.

Enkele jaren na de Hijra was Mohammed in de gelegenheid om terug te keren naar Mekka, waar zijn leringen op grote schaal werden geaccepteerd. Tegenwoordig wordt Mekka door de moslims als het geestelijke centrum van de islam beschouwd, en als de heiligste stad, terwijl Medina op de tweede en Jeruzalem op de derde plaats staat.

In het jaar 632 overleed Mohammed op de leeftijd van 62 ineens na een korte periode van koorts. Hoe we het ook bekijken, Mohammed had fenomenaal succes, ook al zijn zijn naam en prestaties het onderwerp van controverse in de westelijke beschaving. Maar in de tweede helft van de twintigste eeuw zijn niet-islamitische geschiedschrijvers objectiever en complimenteuzer over hem gaan schrijven. Ze zijn gaan erkennen dat Mohammeds prestaties op zowel het politieke als het godsdienstige vlak hem van een plek onder de invloedrijkste figuren in de geschiedenis verzekeren.

Ondanks de stereotype beschrijving die in de westelijke beschaving van Mohammed wordt gegeven als

zijnde een vijand van christenen, beschrijven islamitische bronnen hem als een man van onaflatende ootmoed, vriendelijkheid, gulheid, met een goed gevoel voor humor en een voorkeur voor eenvoud. Hoewel hij vaak glimlachte, wordt er gezegd dat hij zelden lachte. Zoals in een beroemde *hadith* (verslag van Mohammeds uitspraken of daden) staat: 'Als u wist wat ik wist, zou u veel huilen en weinig lachen.' Uit het volgende verhaal blijkt zijn subtiele humor: 'Op een dag kwam een oud vrouwtje bij hem om te vragen of zielige oude vrouwen ook naar het paradijs zouden gaan. "Nee," antwoordde hij, "er zijn geen oude vrouwen in het paradijs!" En toen zei hij, haar bedroefde gezicht ziende, met een glimlach: "Ze ondergaan allemaal een transformatie in het paradijs, want er is voor allen één jeugdige leeftijd!"'

Hij gaf zijn volgelingen wijze en praktische raad. Toen een man vroeg of hij zijn kameel ook moest vastbinden, daar hij op Gods hulp en bescherming vertrouwde, antwoordde Mohammed: 'Tui hem eerst en vertrouw dan op God.' Uit sommige bronnen blijkt dat Mohammeds gezin arm was, vaak honger leed en zich soms alleen maar grof brood kon veroorloven. Zijn uitspraak *faqri fakhri*, 'Mijn armoede is mijn trots', onthult zijn vreugde in eenvoudige genoegens. Later werd deze uitspraak door moslimasceten overgenomen als slogan. Hij was vooral gek op kinderen en stond zijn twee jonge kleinzoontjes toe om op zijn rug te klimmen als hij zijn gebeden uitsprak. Een man bekritiseerde hem eens omdat hij zijn kleinzoon, Hasan, kuste. Hij zei: 'Ik heb tien jongens, maar ik heb er nog nooit een gekust.' Mohammed antwoordde: 'Hij die geen genade betoont, zal geen genade ontvangen.'[18]

Tijdens zijn laatste rede in de moskee te Medina, die hij hield op de dag dat hij overleed, gaf Mohammed blijk van nederigheid en grootmoedigheid toen hij afscheid nam van zijn gemeenschap waarvoor hij zich meer dan dertig jaar lang had opgeofferd: 'Als er iemand is die ik in zijn eer heb aangetast, dan ben ik hier om mij ervoor te verantwoorden. Als ik iemand onrechtmatig lichamelijk geweld heb aangedaan, dan stel ik mij beschikbaar voor vergelding. Als ik iemand iets schuldig ben, hier is mijn bezit en hij mag ervan nemen wat hij wil. (. . .) Niemand zou moeten zeggen: "Ik vrees vijandschap en rancune van Gods Boodschapper." Ik koester geen wrok tegen iemand. Die zaken zijn onverenigbaar met mijn aard en gestel. Ik verafschuw ze zeer.'[19]

Als we dat beeld van Mohammed in gedachten houden, kunnen we begrijpen waarom moslims gewend zijn om zijn naam te zegenen, zijn naam aan te roepen in gesprekken en zijn verjaardag te vieren. Vrome moslims streven ernaar zijn voorbeeld te volgen in elk aspect van het leven: in hun kleding en uiterlijke verzorging, tafelmanieren, godsdienstige rituelen en welwillendheid tegenover andere mensen.

DE LERINGEN VAN MOHAMMED

Het islamitische leven draait om vijf fundamentele beginselen die in algemene termen in de Qur'an staan en die in de leringen en gebruiken (*sunna* in het Arabisch) van Mohammed nader worden uitgelegd. Die vijf zuilen zijn het getuigenis van het geloof, gebed, liefdadigheid, vasten en pelgrimsreizen naar Mekka. Enkele voorbeelden van Mohammeds leringen over liefdadigheid en vasten illustreren zijn manier van onderwijzen en de centrale rol die hij in het islamitische leven speelt.

Het beginsel van liefdadigheid is bedoeld om voor de armen te zorgen en meegevoel te ontwikkelen in de gemeenschap van gelovigen. In de Qur'an staat dat naastenliefde en mededogen, niet het werktuiglijk uitvoeren van rituelen, bepalen of je waardig bent in Gods ogen. (2:177.) In Mohammeds uitspraken wordt duidelijk het beginsel van naastenliefde onderwezen:

'Geen van u gelooft [echt] tot hij voor zijn broeder wenst wat hij voor zichzelf wenst.'

'Elk gewricht van iedereen moet elke dag dat de zon opkomt een daad van naastenliefde verrichten: twee mensen rechtvaardig behandelen is een daad van naastenliefde; iemand helpen met bestijgen, hem optillen of zijn bezittingen op het lastdier hijsen, is een daad van naastenliefde; elke stap die u neemt op weg naar de gebeden, is een daad van naastenliefde; en iets gevaarlijks van de weg verwijderen, is een daad van naastenliefde.'

'Naastenliefde blust zonde zoals water vuur blust.'

'Naar iemand glimlachen is een daad van naastenliefde.'

'Hij die met een volle maag slaapt in de wetenschap dat zijn naaste honger lijdt [is geen gelovige].'[20]

Moslims zien vasten als iets met een tweeledig doel: om een toestand van ootmoed tot stand te brengen en de eigen ziel aan God over te geven, en om medeleven en zorg voor de armen in de gemeenschap op te wekken. Zo gaan vasten en liefdadigheid hand in hand: zichzelf iets ontzeggen is pas volledig als men ook van zichzelf geeft.

Ik moest aan dat beginsel onder moslims denken en aan de grote invloed die de profeet Mohammed op hun leven heeft gehad, toen ik in Caïro (Egypte) woonde tijdens de vastenmaand, Ramadan.[21] Ik was met mijn gezin uitgenodigd bij een moslimvriend, Nabil, om deel te nemen aan de avondmaaltijd waarmee zijn gezin hun vasten beëindigde. Toen we hun bescheiden flat in een van de armste wijken van Caïro binnenkwamen, zag ik dat er veel vrouwen en kinderen in een van de kamers zaten. Ze zaten allemaal op de grond, met voedsel voor hen uitgespreid op een kleed, rustig wachtend op de oproep tot het gebed dat het eind van elke vastendag aankondigt. Toen ik vroeg of zij familie van hem waren, antwoordde Nabil: 'Nee, ik ken ze geen van allen. Het is onze gewoonte om vreemden van de straat uit te nodigen die zich geen goed voedsel kunnen veroorloven om met ons het Ramadanmaal te delen. Wij doen dat omdat het een van de gewoonten van onze profeet, Mohammed, was.'

Ik was diep geraakt door zijn onzelfzuchtigheid en zijn

De belangrijkste islamitische feestdag is het Offerfeest, wat het eind van de pelgrimsreizen aangeeft. Hier zijn duizenden moslims bijeen om gezamenlijk in de Badshahi-moskee in Lahore (Pakistan) te aanbidden en dit feest te vieren.

medeleven voor de armen, en verootmoedigd door zijn goede voorbeeld in het naleven van een beginsel dat ik al jaren geleden uit de Bijbel had geleerd, maar nauwelijks in praktijk had gebracht: 'Wanneer gij een middag- of avondmaaltijd aanricht, roep dan niet uw vrienden of uw broeders of uw verwanten of uw rijke buren; (...) maar wanneer gij een gastmaal aanricht, nodig dan bedelaars, misvormden, lammen en blinden. En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u terug te betalen.' (Lucas 14:12–14.)

HOE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN MOSLIMS ZIEN

Hoe kunnen heiligen der laatste dagen de moslimgemeenschap zien? De nuttigste benadering is de waarheden en waarden die wij gemeen hebben met onze moslimbroeders en -zusters te erkennen, zelfs als we beleefd erkennen dat er godsdienstige meningsverschillen bestaan. Heiligen der laatste dagen zijn het beslist niet eens met de islamitische leringen die de goddelijke afkomst van Jezus Christus, de noodzaak tot profeten of het beginsel van eeuwige vooruitgang loochenen. Maar als we ootmoedig zijn en openstaan voor geestelijk licht, waar dat ook te vinden is, dan hebben we baat bij de godsdienstige inzichten van moslims en bevestigen we overeenkomsten zoals belang hechten aan geloof, gebed, vasten, bekering, mededogen, kuisheid en een sterk gezin als hoeksteen van individuele geestelijkheid en gemeenschapsleven.[22]

De nationaliteit en kleding van deze pelgrim, een van twee miljoen pelgrims uit de hele wereld, zijn een indicatie van de culturele diversiteit die men onder volgelingen van de islam aantreft.

Bij een ontmoeting met islamitische hoogwaardigheidsbekleders concentreerde ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen zich op het gemeenschappelijke geestelijke erfgoed van mormonen en moslims. Hij haalde een vers uit de Qur'an aan en zei vervolgens: 'God is de Bron van licht in de hemel en op aarde. Dat geloven wij ook. Wij weerstaan een ongodsdienstige wereld. Met u geloven wij dat het leven zinvol is en een doel heeft. (. . .) Wij eren het gezin als instelling. (. . .) Wij prijzen u om uw zorg voor het gezin. (. . .) Wederzijds respect, vriendschap en liefde zijn kostbare zaken in de tegenwoordige wereld. Samen met onze islamitische broeders en zusters voelen wij dat. Liefde heeft nooit een visum nodig. Het overschrijdt alle grenzen en verbindt generaties en culturen.'[23]

De profeet Joseph Smith heeft in een van zijn welsprekendste verklaringen omtrent verdraagzaamheid en mededogen de heiligen aangemoedigd om hun blik op de mensheid te verruimen, om mensen van andere godsdiensten en culturen te zien zoals onze hemelse Vader ze ziet, en niet volgens de 'bekrompen denkbeelden van de mens'. Hij leerde de heiligen dat de Vader later gecompliceerde persoonlijke, politieke en sociale omstandigheden in aanmerking zal nemen en een laatste oordeel geven dat gebaseerd is op een goddelijk, barmhartig perspectief dat ons beperkte menselijke begrip te boven gaat.

'Terwijl het ene deel van het mensdom het andere onbarmhartig beoordeelt en verdoemt, ziet de Vader van het heelal met vaderlijke zorg en ouderlijk medeleven op de hele mensheid neer. Hij beschouwt hen als zijn kinderen en zonder die bekrompen gevoelens die zijn kinderen beïnvloeden, laat Hij "zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen op rechtvaardigen en onrechtvaardigen." Hij houdt de teugels van het oordeel in zijn handen; Hij is een wijze Wetgever en zal alle mensen oordelen, niet volgens de bekrompen denkbeelden van de mens, maar "naar de daden gedaan in het lichaam, of zij goed of kwaad zijn", en of die daden nu in Engeland, Amerika, Spanje, Turkije of India gedaan zijn. Hij zal hen oordelen, "niet naar wat zij niet hebben, maar naar wat zij hebben", zij die zonder wet geleefd hebben, zullen geoordeeld worden zonder wet, en zij die een wet hebben,

zullen geoordeeld worden naar die wet. Wij hoeven niet aan de wijsheid en intelligentie van de grote Jehova te twijfelen; Hij zal alle volken oordeel of genade toewijzen, al naar gelang hun verdienste, hun mogelijkheden om intelligentie te verkrijgen, de wetten volgens welke zij bestuurd zijn, de middelen die hen zijn verschaft om juiste informatie te verkrijgen, en zijn ondoorgrondelijke bedoelingen met de mensheid; en als de bedoelingen van God bekendgemaakt worden, en het gordijn van de toekomst wordt opengedaan, zullen wij allen uiteindelijk moeten bekennen dat de Rechter van de hele aarde het goed heeft gedaan.'[24]

In antwoord op vragen over relaties met andere godsdiensten in de kerk ben ik dankbaar dat wij behoren tot een kerk die de waarheden bevestigt waarin Mohammed en andere grote leraars, hervormers en stichters van godsdiensten hebben onderwezen. Wij zien de goedheid die zich weerspiegelt in het leven van hen die tot andere godsdienstige gemeenschappen behoren. Hoewel wij niets afdoen van de geopenbaarde eeuwige waarheden van het herstelde evangelie, vermijden wij een vijandige relatie met andere godsdiensten. In plaats daarvan volgen wij de profetische raad uit deze tijd en streven ernaar alles te vergaren wat deugdzaam en prijzenswaardig in andere godsdiensten is, en ontwikkelen wij een houding van 'dankbaarheid voor overeenkomsten' met hen. Als heiligen der laatste dagen kunnen wij respect hebben voor het geestelijk licht dat in andere godsdiensten te vinden is, en kunnen wij daar baat bij hebben, terwijl wij er ootmoedig naar streven om anderen te vertellen over de aanvullende eeuwige waarheid die de hedendaagse openbaringen verschaffen. □

James A. Toronto is hoogleraar islamitische studies en vergelijkende godsdienstleer aan de Brigham Young University.

NOTEN

1. Aangehaald door Sheri L. Dew in *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), blz. 536, 576.
2. Conference Report, april 1921, blz. 32–33.
3. *Defense of the Faith and the Saints,* 2 delen (1907), deel 1, blz. 512–513.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith,* samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 313.
5. *Teachings,* blz. 316.
6. Aangehaald door Russell M. Nelson in '"Leer verdraagzaamheid ons, Heer"', zie *De Ster,* juli 1994, blz. 62.
7. Zie 'Het evangelie — een wereldgeloof', *De Ster,* januari 1992, blz. 16.
8. *De Ster,* juli 1994, blz. 62; cursivering in origineel.
9. Zie *Deseret News,* 10 oktober 1855, blz. 242, 245.
10. Verklaring van het Eerste Presidium, 15 februari 1978.
11. De activiteiten met betrekking tot het gezin worden gecoördineerd door het World Family Policy Center aan de Brigham Young University. Het centrum is ook medeorganisator van een internationale interkerkelijke coalitie, het World Congress of Families, waar ook vertegenwoordigers van vele moslimlanden aan deelnemen.
12. Zie Michael R. Leonard, 'Islamic diplomats hosted in New York', *Church News,* 3 april 1999, blz. 6.
13. Howard W. Hunter, '"All Are Alike unto God"', *Ensign,* juni 1979, blz. 74.
14. 'Christelijk tijdperk' is een aanduiding die overeenkomt met n.C. ['na Christus'].
15. Iqbal Ahmad Azami, *Muhammad the Beloved Prophet* (1990), blz. 14–15. De Ka'ba is een heiligdom in Mekka waarvan moslims menen dat het gebouwd is door Abraham en zijn zoon Ismaël.
16. *Allah* is een samentrekking van *al-ilah,* wat 'de God' betekent. Het is het woord dat door alle islamitische en christelijke Arabieren wordt gebruikt om God aan te duiden, en het wordt ook gebruikt in de Schriften en gebruiken van onze kerk in de Arabische wereld.
17. A. J. Arberry, vertaler, *The Koran Interpreted* (1955), blz. 344.
18. Deze anekdotes over de persoonlijkheid van Mohammed zijn te vinden in het boek van Annemarie Schimmel, *And Muhammad Is His Messenger: The Veneration of the Prophet in Islamic Piety* (1985), blz. 46–49.
19. Ja`far Qasimi, 'The Life of the Prophet', in *Islamic Spirituality,* onder redactie van Seyyed Hossein Nasr (1991), blz. 92.
20. De eerste drie *hadith* die hier zijn aangehaald, komen uit *al-Arba`in al-Nawawiyya [Nawawi's veertig Hadith]* (1976), blz. 56, 88, 98. De laatste twee *hadith* zijn door de auteur opgetekend tijdens gesprekken met moslimvrienden en –kennissen.
21. Tijdens de Ramadan vasten moslims dertig opeenvolgende dagen van zonsopgang tot zonsondergang, waarbij ze zich onthouden van voedsel, drank, tabak en andere vormen van lichamelijke bevrediging.
22. Voor nadere informatie over de moslimwereld of leerstellige overeenkomsten en verschillen, zie Daniel C. Peterson, *Abraham Divided: An LDS Perspective on the Middle East* (1995), of James A. Toronto, 'Islam', in het boek van Spencer J. Palmer en Roger R. Keller, *Religions of the World: A Latter-day Saint View* (1997), blz. 213–241.
23. *Church News,* 3 april 1999, blz. 6, en persoonlijke notities en waarnemingen van de auteur.
24. *Teachings,* blz. 218.

'HET HEIL VOOR DE HELE MENSHEID'

'Ons heil krijgen wij alleen door Christus', aldus ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Joseph Smith is het middel of de openbaarder van die kennis, van God geroepen om te onderwijzen in alle voorwaarden van het plan van de Vader en de sleutels van het heil voor de hele mensheid te verschaffen.' (Zie blz. 12 in deze uitgave.) ❦ Mensen over de hele wereld zijn op zoek naar de kennis die aan de profeet Joseph Smith geopenbaard is. Vinden zij die, dan geeft hun dat zoveel vreugde dat ze anderen er ook over willen vertellen — vooral hun eigen familie. Uit de volgende verhalen blijkt hoe het hart van hen die het gevonden hebben, gewend wordt tot hun familieleden — zowel tot hen die aan de andere kant van de sluier zijn, als tot hen die nog in leven zijn.

Beproeving van mijn geloof

Aurelia S. Diezon

Tijdens mijn periode als lid van de kerk maakte ik eens een geestelijk dieptepunt mee, maar een bepaald voorval hernieuwde mijn geloof.

Ik was met een boot op weg om mijn moeder te bezoeken. De boot was helemaal vol passagiers. Sommige genoten van de prachtige, blauwe horizon, terwijl andere aan het praten en lachen waren met vrienden en kennissen. Ik voelde me eenzaam en verloren tussen de menigte. De hoopvolle verwachting om mijn moeder na jaren weer te zien, werd vergezeld van een gevoel van onzekerheid.

Ik maakte deel uit van een uiterst godsdienstige familie. Toen hun dagelijkse, godsdienstige rituelen eindeloos en zinloos begonnen te lijken, onderzocht ik andere kerken en trad uiteindelijk toe tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Vanwege de sterke programma's van de kerk, de goede leerstellingen, het relevante evangelieonderwijs en de vriendelijke sfeer was ik gelukkiger dan ooit tevoren toen ik het evangelie aannam. Maar mijn familie was niet zo blij met mijn keus.

Maar na mijn doop begon ik te twijfelen. Later zag ik in dat het een beproeving van mijn geloof was, maar aanvankelijk verloor ik mijn vaste greep op de ijzeren roede. Ik beging geen grote zonden, maar ik was niet zo ijverig als ik had moeten zijn. Toen moest ik denken aan mijn moeder — een vrome, zachte en begripvolle vrouw die, ondanks de vele beproevingen, standvastig bleef in haar geloof. Toen ik haar vertelde dat ik besloten had om lid te worden

Een man die waarschijnlijk midden veertig was, leek een ongeïnteresseerde dame naast mij enkele geloofspunten van zijn kerk op te dringen.

FOTOGRAAF: ELDON K. LINSCHOTEN, UIT DE KERKFILM *THE RESTORATION OF THE PRIESTHOOD*; ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

van een andere kerk, zei ze met een verdrietige blik in de ogen: 'Onze godsdienst is een erfgoed van onze voorouders, maar als je vindt dat je beter af bent met die nieuwe kerk, dan ga je je gang maar. Maar zorg ervoor dat je die kerk trouw bent en dat je de waarheid verdedigt.'

Door die gedachten werd ik overspoeld door een golf van schaamte. Hoe kan ik mijn moeder onder ogen komen nu mijn geloofsvlammetje flakkert? En als ze me nou eens vraagt hoe het gaat met mijn nieuwe godsdienst? Kan ik haar dan zonder te blozen in de ogen kijken?

Terwijl ik worstelde met die vragen, hoorde ik de woorden *kerk* en *godsdienst* vallen. Een man die waarschijnlijk midden veertig was, leek een ongeïnteresseerde dame naast mij enkele geloofspunten van zijn kerk op te dringen.

Ik keek hem recht in de ogen en zei: 'Tot welke kerk behoort u?' Een fractie van een seconde glommen zijn ogen van opwinding en plezier, alsof ze wilden zeggen: 'Hier is iemand bereid om te luisteren naar mijn prediking.' Hij sprong op en kwam dichterbij. Hij stelde zich voor als predikant. Ik herkende de naam van zijn kerk, die bekendstaat om godsdienstige twistgesprekken.

Ik schrok, maar probeerde dat niet te laten merken. Ik dacht: *Niet nu ik net mijn geestelijke evenwicht aan het verliezen ben. Hoe moet ik mijn geloof verdedigen nu er nevels van twijfel in mijn gedachten hangen?* Na een snelle blik op de dame die ik had gered, wenste ik in stilte dat ik me er niet mee had bemoeid. Maar ze keek me geruststellend aan, waardoor ik me aangemoedigd voelde om mijn geloofsovertuiging te verdedigen. Ik vatte moed en bad in stilte oprecht om hulp bij deze onverwachte confrontatie.

Ik werd overspoeld door een gevoel van zelfvertrouwen. Ik zei: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' Zonder me ook maar de kans te geven nog iets te zeggen, onderbrak hij me: 'Ik weet alles van uw kerk en haar stichter.' Vervolgens maakte hij beledigende opmerkingen over de profeet Joseph Smith, de gouden platen en het Boek van Mormon. Hij zei dat het allemaal bedrog was.

Ik verbaasde me over hoe ik me voelde. Ik had een sterk verlangen om mijn godsdienst te verdedigen. Maar was ik niet langzaam van de kerk aan het afdwalen geweest?

Wat me nog het meeste verbaasde, waren de resolute uitspraken die er van mijn lippen kwamen als getuigenis van de waarheid en de realiteit van de profeet Joseph Smith, het eerste visioen en het Boek van Mormon. Ik voegde daar aan toe dat de negatieve mening die andere mensen over Joseph Smith hadden mijn getuigenis niet zouden veranderen dat hij door God gekozen was om zijn kerk in deze laatste bedeling te herstellen.

Ik kan nauwelijks geloven hoe zelfverzekerd die waarheden van mijn lippen kwamen. Op dat moment wist ik zeker dat de Geest er was om te getuigen tijdens die beproeving van mijn geloof.

Met hernieuwd geloof dacht ik aan de uitspraak in Ether 12:6: 'Gij verkrijgt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.' Ik sprak in stilte een gebed van dankbaarheid uit tot mijn hemelse Vader toen dat vers doordrong tot mijn hart. Ik werd vervuld van gemoedsrust en ik besefte dat ik voorbereid was om mijn moeder onder ogen te zien en haar te vertellen welke zegeningen van vreugde en vrede het evangelie mij bracht.

Aurelia S. Diezon is lid van de gemeente Calape in het district Calape (Filipijnen).

Waarom was mijn leven behouden?

María MacPherson

Als ik terugkeek op mijn ervaringen als klein kind in Cuba, was er altijd één herinnering die eruit sprong. Ik kon mij levendig herinneren dat mijn geliefde broertje Raúl ziek was. Ik kon mijn moeder voor hem zien zorgen, af en toe wanhopig huilen, en mijn oma verwoed hulp zien zoeken. Ik kon de hele familie zich huilend over zijn bed zien buigen. Ik leek de pijn van mijn broertje en de tranen van mijn familie altijd vanuit een hoge positie te zien. Om de een of andere reden is dat tafereel mij in gedachten gebleven, maar heb ik er nooit over gepraat.

Toen ik tien was, overleed mijn moeder. Ze liet vijf kinderen achter. Ik rouwde om haar, maar het was nog pijnlijker om te zien dat mijn broers, zussen en ik uit elkaar werden gehaald. Niemand wilde voor ons alle vijf zorgen, dus nam elk paar grootouders twee kinderen onder hun hoede, en mijn tante mijn jongste broertje, Orlando. Omdat ik opstandig was, werd ik uiteindelijk naar een school

Toen ik ontdekte dat mijn leven behouden was, rezen er vragen die mij uiteindelijk naar de waarheid leidden, vragen zoals: wat moet ik doen? Wat heeft dat allemaal te betekenen?

voor wezen gestuurd, waar ik verdrietig, eenzaam en verbitterd opgroeide.

Toen ik zestien was geworden, begon ik te zoeken naar mijn broers en zussen. Ik vond er maar drie omdat Orlando met mijn tante naar de Verenigde Staten was verhuisd. En toen werd Raúl, niet zo lang nadat ik hem had gevonden, geëlektrocuteerd bij zijn werk als leerling-elektromonteur.

Ik was overstuur door dit verlies en vertelde mijn grootmoeder van mijn herinnering aan Raúls ziekbed. Mijn grootmoeder zei: 'Waar heb je het over? Raúl was niet ziek. Jíj was ziek. Op een avond werd je zó ziek dat de dokter zei dat je dood was. Wij waren wanhopig en huilden bij je bed. We hebben nooit geweten waarom je hart weer begon te kloppen.'

Ik was zo geschokt dat ik mijn grootmoeder niet eens om meer informatie vroeg, maar allerlei vragen over de zin van het leven begonnen me dwars te zitten. Waarom was mijn leven behouden? Wat moest ik doen? Wat had dat allemaal te betekenen?

Tien jaar later verhuisde ik naar de Verenigde Staten. Daar vond ik mijn broer Orlando. Maar ik moest de antwoorden op mijn vragen nog vinden. Ik begon de antwoorden te zoeken in verschillende kerken. Maar hoewel elk stukje bij beetje wat goeds bood, had geen van die kerken alle antwoorden die ik nodig had. Ik bad dat God mij zou helpen om achter de waarheid te komen.

En, in het voorjaar van 1986, kwamen er zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen naar mijn woning. Zij beantwoordden al mijn vragen. En toen ik het Boek van Mormon bestudeerde, werd ik tot tranen toe bewogen door het getuigenis dat ik kreeg dat het waar was. Ik liet me in juli dopen. Iets meer dan een jaar later zorgde ik ervoor dat er voor Raúl plaatsvervangend doopwerk in de tempel werd gedaan. En toen werden hij en ik voor eeuwig aan onze ouders verzegeld.

Mijn leven is veranderd doordat ik het evangelie heb gevonden. Sinds ik omringd ben door mijn broeders en zusters in het evangelie, heb ik me niet eenzaam meer gevoeld. Ik begrijp dat mijn leven zin heeft en dat we van verdriet kunnen leren en er sterk door kunnen worden, als we maar op de Heer vertrouwen.

Ik put vreugde uit de verwachting dat leden van mijn familie op mij wachten aan de andere van de sluier. Ik weet dat mijn geest eens weer mijn lichaam zal verlaten. Maar ik weet dat mijn geest en mijn lichaam vanwege Jezus Christus eens weer herenigd worden en dat ik voor eeuwig bij Hem en mijn familieleden kan wonen.

María MacPherson is lid van de wijk Elkhorn in de ring Milwaukee (Wisconsin).

Mijn zoektocht per briefkaart

Bobi Morgan

Jaren geleden besteedde ik veel tijd aan het verzamelen van gegevens voor mijn viergeneratielijsten.

De postbeambte had besloten zelf de begraafplaats en de datum op te zoeken die ik nodig had.

De gegevens op een van mijn stamboomlijsten waren uiteindelijk volledig, met uitzondering van een oudoom die Edward heette. Ik had uitvoerig gezocht naar zijn geboorte- en sterfdatum, maar had nog nooit een goede aanwijzing gevonden. Elke keer dat ik naar de lijst keek, staarde het blanco vlak waar Edwards gegevens hadden moeten staan mij aan.

Soms was ik wanhopig en dacht dat ik zijn gegevens nooit zou vinden, maar ik bad om inspiratie zodat ik kon weten wat ik moest doen. Ik vroeg mijn hemelse Vader om te zorgen dat ik een document zou vinden, of iemand die mij kon helpen. Na mijn gebed had ik het gevoel dat ik het niet op moest geven.

Toen ik alle andere bronnen had geprobeerd die ik kon bedenken, nam ik een briefkaart en adresseerde die aan 'De beheerder van de gemeentelijke begraafplaats' van een plaatsje waar Edwards familie een tijd had gewoond. Op de achterzijde vroeg ik gewoonweg of er een graf was met de naam Edward Oren Tarbutton erop. Ik wist niet eens zeker of er wel een begraafplaats was in dat plaatsje, maar toen ik die briefkaart verstuurde, voelde ik me ineens niet gefrustreerd meer.

Er gingen enkele weken voorbij zonder dat ik antwoord kreeg op mijn briefkaart, maar dat verwachtte ik ook niet. En toen kwam er een dag waarop ik een ongebruikelijke opwinding voelde. Toen de post arriveerde, rende ik naar buiten om die te halen. Het was die dag een grote stapel, maar bij de geopende brievenbus keek ik elk poststuk zorgvuldig na. In de stapel zat mijn briefkaart, met Edwards ontbrekende gegevens erop!

Toen ik naar de langgezochte datums op de briefkaart keek, kreeg ik een warm gevoel. Ik had het gevoel dat Edward op dat moment op de een of andere manier dichtbij was, en ik kon zijn grote vreugde voelen.

Ik zal nooit de ingeving vergeten om die briefkaart te versturen, en de omstandigheden waarin ik hem terugkreeg. Later kwam ik erachter dat er in het desbetreffende plaatsje geen begraafplaats en dus ook geen beheerder was. In het besef dat niemand in dat plaatsje iets kon weten van mijn voorouder, had de postbeambte bijna *Retour afzender* op de kaart gestempeld. Maar bij nader inzien besloot hij om zelf naar het graf te zoeken. Hij herinnerde zich dat hij eens in een veld bij een klein kerkje wat grafstenen had gezien. Daar vond hij Edwards grafsteen en schreef de inscriptie over.

Door deze ervaring is mijn liefde voor mijn voorouders vergroot en ben ik gaan begrijpen hoe graag zij permanent verbonden willen zijn met hun familie. En wanneer ik in de daaropvolgende jaren in mijn familiehistorisch onderzoek teleurstellingen te verwerken kreeg, dacht ik aan de briefkaart en zette door. □

Bobi Morgan is lid van de wijk Olive in de ring Mesa (Arizona).

HET IS IN JUNI GEBEURD

Hieronder staat een aantal belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk die in de maand juni hebben plaatsgevonden.

9 juni 1830. 27 leden van de kerk wonen de eerste conferentie van de kerk in Fayette (New York) bij.

6 juni 1840. 41 leden van de kerk verlaten Liverpool (Engeland) op weg naar de Verenigde Staten. Zij zijn de eerste van vele heiligen die de zee oversteken naar Zion.

27 juni 1844. De profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum sterven de martelaarsdood in Carthage (Illinois).

27 juni 2002. De Nauvoo-tempel (Illinois) wordt ingewijd (zie 'Kerknieuws' in deze uitgave).

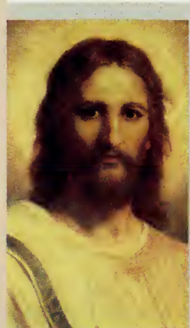
HET GELOOF VAN DE PIONIERS

'Wij hebben geloof, wij leven in geloof, wij zijn in geloof naar deze bergen gekomen.' Dat heeft president Brigham Young gezegd toen hij in juli 1847 de Salt Lake Valley was binnengekomen. De vallei was dor, maar president Young geloofde dat de woestijn kon bloeien als een narcis.

President Young heeft ook gezegd: 'Wij hadden niet de minste aanmoediging — niet uit natuurlijke overwegingen of uit alles wat we te weten konden komen over dit land. (. . .) Wij hadden geloof dat we graan konden verbouwen; stak daar enig kwaad in? Helemaal niet. Als wij geen geloof hadden gehad, wat was er dan van ons geworden? Dan zouden wij in ongeloof ten onder zijn gegaan.'

Maar de heiligen hadden wel geloof. Ze werden overvloedig gezegend in dat dorre land. 'Nooit is er, vanaf de tijd van Adam tot nu toe, een land geweest dat onze hemelse Vader meer gezegend heeft dan dit; en het zal steeds meer gezegend worden als wij trouw en nederig blijven en God dankbaar zijn.' (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 104–106.)

RAAD VOOR LEIDERS

Luister goed. Dat houdt in aandachtig luisteren naar anderen. Dat deed de Heiland ook. Als een leider met volle en oprechte aandacht luistert, is dat een blijk van zijn liefde en zorg voor anderen. Ouderling Thomas S. Monson heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen uitgelegd: 'Een goed leider moet leren luisteren. Luisteren is geen passieve activiteit. Actief naar iemand anders luisteren vereist wilskracht, concentratie en grote mentale inspanning. De beloning daarvan is groot, want alleen dan leren wij echt begrijpen.' ('Building Bridges', *New Era*, november 1985, blz. 66.)

Goed luisteren houdt ook in attent zijn op de influisteringen van de stille, zachte stem. (Zie LV 84:88.) Als een leider luistert naar de ingevingen van de Geest, blijkt daaruit zijn bereidheid om de Heer te volgen. □

De *Liahona* van juni 2002 gebruiken

IDEEËN VOOR BESPREKINGEN

■ 'Een kleine jongen zal ze hoeden', blz. 2: president Thomas S. Monson vertelt het verhaal van Tyler, een kleine jongen die een bezoek bracht aan Temple Square. Hoe weet jij, net als Tyler, dat Jezus Christus van je houdt? Wat heb je meegemaakt waar zijn liefde uit blijkt?

■ 'De profeet Joseph Smith', blz. 10: ouderling David B. Haight vertelt dat de profeet Joseph Smith bereid was zijn leven te geven voor de Heiland en de leden van de kerk. Welke uitwerking heeft de zending van Joseph Smith op uw leven gehad? Hoe kunt u zich voorbereiden om alle verzoeken van de Heer met 'Ik doe het' te beantwoorden?

■ 'Het geloof van onze voorouders', blz. K2: 'Laten wij aan die eerste heiligen denken en ons best doen om dappere dienaren te zijn', zegt ouderling Joseph B. Wirthlin. Hoe kunt u het geloof van de pioniers eren? Hoe kunt u een goede dienstknecht of dienstmaagd zijn?

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

FOTO-ILLUSTRATORS: CRAIG DIMOND EN STEVE BUNDERSON

TEST JE KENNIS

1. Welke profeet uit de laatste dagen was de neef van een profeet?
2. Welke tempel is het grootste? Welke is het kleinste?
3. In hoeveel talen is het Boek van Mormon uitgegeven?
   a. Minder dan 50.
   b. Tussen de 50 en 75.
   c. Tussen de 76 en 100.
   d. Meer dan 100.

Antwoorden: (1) Joseph F. Smith was een neef van Joseph Smith; (2) de Salt Lake-tempel is het grootste en de Monticello-tempel (Utah) en Colonia Juárez Chihuahua-tempel (Mexico) zijn de kleinste; (3) d.

Larry Winborg, *Nauvoo, mooi en stralend*
In de algemene aprilconferentie van 1999 kondigde president Gordon B. Hinckley de herbouw van de tempel in Nauvoo aan, als 'een monument ter gedachtenis van de mensen die de eerste Nauvoo-tempel bouwden aan de oever van de Mississippi' ('De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *Liahona,* juli 1999, blz. 105). Het nieuwe gebouw, waarvoor men zoveel mogelijk is uitgegaan van de architectuur van de oorspronkelijke tempel, zal in juni 2002 worden ingewijd.

Het Boek van Mormon, dat door de profeet Joseph Smith vertaald is van gouden platen die hij ontvangen had van de engel Moroni, ‘is het opmerkelijkste boek ter wereld, vanuit leerstellig, historisch of filosofisch oogpunt. De juistheid ervan is al meer dan 170 jaar met zinloze woede aangevochten, maar zijn positie en invloed zijn tegenwoordig tot een grote mate van onaantastbaarheid gekomen.’ Zie ouderling David B. Haight, ‘De profeet Joseph Smith’, blz. 10.

DUTCH
4 02229 86120 0